

HALKIN KURTULUŞU

8 EKİM 1979
Fiyatı 10 Lira

177

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Sıkıyönetimin "haber yasağını" dinlemiyoruz

"SIKIYÖNETİMİN SÜNGÜSÜ, DİPÇİĞİ BİZİ KORKUTAMAZ"

İŞÇİLER, EMEKÇİLER VE HALK GENÇLİĞİ SIKIYÖNETİMİ DİZE GETİRDİ

Adana'da barikat savaşı!

- MİSK ve Pol-Bir tahrip edildi.
- Adana, şimdi işgal edilmiş bir şehir görünümünde.
- Halk, Meydan Mahallesinde her 20-25 metrede bir barikat kurdu. Askerler barikatları yıkamadı. Çok sayıda asker yaralandı.

Halk silahlarıyla barikatlda, damlarda sokaklarda yerinildı. Askerin ilk saldırısı baritlarda püskürtüldü.

- Akkapı'daki barikat savaşında, askerler 12 Emekçiyi yakaladı. Fakat Akkapı halkının "Kahrolsun Faşist Diktatörlük" sloganı ile silahlı karşı koyuşu karşısında 12 emekçiyi serbest bırakarak kaçmak zorunda kaldı.
- Sıkıyönetim ve bütün gericiler olayları "karşıt grupların çatışması" olarak göstermeye gayret ediyor. Halbuki Adana halkı 29 Eylül'de faşist diktatörlüğün baskı ve zulmüne karşı gerçek bir direniş destanı yarattı.

29 Eylül sabahı sıkıyönetimi, faşist terör ve cinayetleri protesto etmek için 5-6 bin kişilik bir kitle Adana'da vilayetin önünde toplandı. Bu 5-6 bin kişiyi "Toplumsal Anlaşma'yı yırtan Çukobirlik, sıkıyönetim dize getiren Tekel işçilerinin tümü, Sümerbank, Bossa, Çimento, Paktaş, Mensa, Teksa, Marsa işçileri oluşturuyordu. Yürüyüşe geçen kitle Kolordu Komutanlığı önünde sıkıyönetimi, faşist saldırı ve cinayetleri protesto etti. Kolordu Komutanlığının yakınındaki MİSK binası, daha sonra da Ülkü-Bir binası tahrip edildi. Yürüyüşe yeni katılanlarla 5-10 bine ulaşan kitleye polis ve asker saldırmaya

Devamı sayfa 10'da

Gerçekleri gizleyemezsiniz

Adana Sıkıyönetim Komutanlığı Adana halkının 29 Eylül'de faşist diktatörlüğe karşı giriştiği barikat savaşının, demokrasi mücadelesini Türkiye işçi sınıfından ve Türkiye halkından gizlemek için yayın yasağı koydu. Adana işçi sınıfının, emekçi halkının ve halk gençliğinin anti-faşist demokrasi mücadelesinin duyulmaması için, olaylarla ilgili haberlerin [illegible] ladı. Adana Sıkıyönetim Komutanlığı aynı [illegible] gerçekleri tamamen tersyüz eden bir bildiri yayınlayarak Adana halkının dize getirdiği faşist devletin güçlerine 'moral' vermeye çalıştı.

En sağcısından en 'solcusuna' kadar, en renksizinden en renklisine kadar bütün burjuva basın yayın organları da Adana Sıkıyönetim Komutanlığının 'yayın yasağı' kararına uyarak gericiliği güçlü göstermek için Adana halkının barikat savaşının haberlerini yayınlamadı.

Böylelikle bütün gericilik, bütün karşı-devrimciler gerçekleri gizleyeceklerini, Adana halkının militan anti-faşist demokrasi mücadelesini ve onun derslerini gizleyeceklerini zannettiler.

Ama güneş balçıkla sıvanamaz. Faşist diktatörlüğün sıkıyönetim aracılığı ile Adana halkı üzerinde yürüttüğü baskı ve terörü ve Adana halkının faşist diktatörlüğe, onun baskı aracı sıkıyönetime karşı verdiği demokrasi mücadelesi gözlerden gizlenemez. Gerçekler küllenemez.

Bunun için Adana Sıkıyönetim Komutanlığının, 'haber yasağı' kararını dinlemiyoruz ve Adana'daki 29 Eylül olaylarını ve olayların gerçek yönünü elde ettiğimiz haberler ölçüsünde yayınlıyoruz.

Bununla, Adana halkının faşist diktatörlüğe ve sıkıyönetime karşı verdiği anti-faşist silahlı demokrasi mücadelesinin tecrübelerini işçi sınıfımıza ve emekçi halkımıza aktarmanın yanında, önemli bir gazetecilik görevimizi yerine getirdiğimize inanıyoruz.

Bir devrimci Akkapı'daki direnişi anlatıyor

"Olay günü polis ve jandarmanın tekel işçilerine saldırısı Meydan Emek, Dumlupınar, Mirzaçelebi ve Dağlıoğlu mahallesi halkı üzerine kaydırıldı.

Bu saldırının Akkapı'ya da olacağını düşündüğümüz için önceden hazırlıklara giriştik. Kahveler kapandı. Halk silahlandı. Barikatlar kuruldu. Barikatı ateşleme görevi alan 12 arkadaş mahalleye gelen jandarmalar tarafından yakalandı. Fakat Akkapı halkının kararlı direnişi karşısında jandarma, arkadaşlarımızı bırakarak ardına bile bakmadan kaçmak zorunda kaldı.

Daha sonra Akkapı halkından 700 kişi ellerinde av tüfekleri, tabancalar, satırlar ve taşlarla Akkapı mahallesinin en işlek caddesinde 1 km yolu 'Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet', 'Halkın Kurtuluşu Engellenemez', 'Kahrolsun Faşist Diktatörlük' vb. sloganlar haykırarak yürüyüşe geçti.

Yürüyüşün bitişinde bir arkadaş azgın faşist saldırıları anlattı. Bütün kitle hep beraber devrim andı içtik. Silahlı gruplar halinde hep beraber Akkapı girişlerini tuttuk."

HALKIN KURTULUŞU

Genel greve doğru

Komprador tekelci sermayenin ve faşizmin, her türden baskı ve şiddeti, kitlelerin mücadelesini geriletemiyor. Emekçi kitleler, yurdun çeşitli bölgelerinde faşist diktatörlüğün saldırılarına karşı boyun eğmiyor ve mücadelesine devam ediyor. Bu durum, tüm faşistleri, reformistleri, revizyonistleri, dinci gericileri çileden çıkarıyor, ayağa fırlatıyor, kudurmuş köpek gibi durmadan sağa sola tehdit yağdırmak zorunda bırakıyor. Faşist orduyu tümüyle, halkın üzerine doğru salıvermeye çalışan komprador burjuvazi ve toprak ağaları ve bunların uşağı faşistler dinci gericiler, reformistler, revizyonistler ve faşist generaller yoğun bir şekilde kitle katliamı düzenlemeye çalışıyorlar. Sözde bu yolla kitlelerin gelişen mücadelesini durduracaklar! Bunun için proleter devrimci hareketimizin ve devrimci demokrat hareketlerin etkin olduğu, sivil faşistlerin açıkça barınamaz duruma geldikleri yerleri ilk ağızda ezilmesi gereken pilot bölgeler olarak seçiyorlar.

Sivil faşistlerin giremediği, kitleler üzerindeki etkinliklerinin şu veya bu ölçüde kırıldığı, her türden revizyonizmin tecrit edildiği bölgelerin, "kurtarılmış bölgeler" demagojisiyle faşist diktatörlük tarafından ezilmesi birinci plana getirilmiştir. Emperyalizm ve gericiliğin uşağı faşist generaller bu bölgedeki devrimcileri ve halk kitlelerini daha azgın bir faşist terörle ezilmesinin planlarını yapmakla meşguller. Hem de sonlarının Şah'ın faşist generallerinin sonu gibi olacağını unutarak bu işe girmiş görünüyorlar.

Faşist sıkıyönetim komutanları emekçi kitlelerin yaşadığı bölgeleri, köyleri, okulları fabrikaları tümüyle açık askeri işgal altına almışlardır. Buralar silahlı askerlerden geçilmiyor. Her gün her saat köyler, fabrikalar insanların üzeri durmadan aranıyor. Özellikle Doğuda yüzlerce insan işkencehanelerde toplanıyor. Halka ve devrimcilere en iğrenç insanlık dışı işkence uygulamaktan geri durulmuyor. MİT'çi, Kontr-gerillacı işkence uzmanları şehirden şehire, bölgeden bölgeye taşınıp duruyor.

Peki, artık, sivil faşistlerin ve reformistlerin kitlesel devrimci mücadeleyi ezmede yetersiz kaldığı için tekrar devreye sokulan Amerikan beslemesi faşist ordunun baskı ve terörü kitlelerin gelişen mücadelesini ezebiliyor mu? Hatta geriletebiliyor mu? Bu sorunun cevabı kesinlikle hayırdır.

Devamı sayfa 10'da

Adana'da bütün halk, genç, ihtiyar, kadın, faşist diktatörlüğün saldırı ve baskısına karşı topyekun ayağa kalktı.

10'dan fazla emekçi katledildi

Mardin'de sıkıyönetim terörü

Türkiye Kürdistan'ında sürdürülen terör ve katliam kampanyasına bir halka daha eklendi. 22 Eylül günü Mardin'in Nusaybin ilçesinde faşist teğmen Abdullah Üstün idaresindeki jandarma birlikleri 5 Kürt köylüsünü daha katletti. Ardından yıllarca Kürt köylülerine işkence yapan, azılı Kürt düşmanı Abdullah Üstün adlı teğmen ve iki erin ölümü bahane edilerek terör en üst noktasına çıkarıldı. Sıkıyönetim generalleri kuşatma hareketini bizzat yönetmek üzere Mardin'e uçtular. Sokaklar makinalı ateşine tutuldu. Mardin ve tüm ilçeleri üzerinde helikopterler bol gürültülü uçuşlarla tehdit uçuşları yaptı. Zırhlı birlikler Nusaybin'in dört bir tarafını çember altına aldı. Sokağa çıkma yasağı konarak yüzlerce kişi gözaltına alındı. Sokaklara tanklar ve ağır makinalılar yerleştirildi. Yollara barikatlar kurularak yakalananlar işkenceye çekildi. Nusaybin'in sınır köyleri helikopterler destekli basıldı. Köylerde bulunanlar köy meydanlarında toplanarak sıra dayağına çekildi. Yüzlerce yoksul Kürt köylüsü işkenceden kurtulmak için köyünü terk etmek zorunda kaldı. Yoksul Kürt köylüleri kurşunlanırken sokaklar makinalı ateşine tutulurken küçük çocukların korkması için generaller yönetimindeki askeri birlikler büyük bir çaba harcadılar. Bir fırsat çıkmıştı ve bunu değerlendirmek istiyorlardı. Sıkıyönetimle birlikte giderek artırılan terör iyice yoğunlaştırıldı ve faşist diktatörlüğün militarist güçleri Kızıltepe'yi, Silopi'yi, Cizre, Ceylanpınar ve Nusaybin'i kelimenin gerçek anlamı ile tam bir kuşatma altında tutmaya devam etmektedirler.

Devamı sayfa 10'da

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

İİKKP, İran Kurucu Meclis seçimlerini boykot etti

İran İşçi Köylü Komünist Partisi, geçtiğimiz aylarda Humeyni'nin kendi gerici iktidarını sağlamlaştırmak amacıyla düzenlediği anti-demokratik nitelikteki Kurucu Meclis seçimlerini ve "İslam Cumhuriyeti" için yapılan referandumu boykot etti. Birçok revizyonistin katıldığı ve böylece Humeyni gericiliğinin iktidarının meşrulaştırılmasına hizmet ettikleri seçimleri boykot ederken İİKKP şu açıklamayı yapıyordu:

"Partimiz devrimin ilk günlerinden itibaren bağımsızlık ve özgürlüğün ancak bir Halk Cumhuriyetinde kazanılacağı görüşünü ileri sürdü; halkı bu görüşler doğrultusunda seferber etmeye çalıştı. Gerçek kurtuluşun ancak proletarya diktatörlüğünün özgül bir biçimi olan Halk Cumhuriyeti altında sağlanabileceğinin propagandasını yaptı.

"Partimizin programının temel taşlarını şunlar oluşturmaktadır: Banka ve fabrikaların devletleştirilmesi, toprakların yoksul köylülere dağıtılması, emperyalizmin İran'daki tüm ekonomik ve siyasal etkinliğinin yok edilmesi, din, düşünce ve basın özgürlüğü, halkların kendi kaderlerini tayin hakkı vb...

"Partimizin bu programı Humeyni'nin iktidarına karşı en geniş halk kitlelerinin çıkarlarını savunan ve onların birliğini sağlayacak bir programdır. Partimiz bu taleplerin gerçekleştirilmesi için kurulduğu ilk günden beri mücadele ediyor ve bu mücadeleyi Humeyni gericiliğine karşı da sürdürüyor. İşte Partimiz bu nedenlerle İslam Cumhuriyeti için Humeyni'nin kitlelerin önüne dayadığı referanduma katılmadı ve halka bu referandumu boykot etmesi çağrısında bulundu. Referanduma katılmak ve halka bu seçimlere katılmak için çağrıda bulunmak Bazergan hükümetini ve Humeyni'nin dayatmalarını meşrulaştırmak anlamına gelecekti. Oysa yeni iktidarın demokratik görünümüne karşın o da halk üzerinde bir diktatörlüktür ve Humeyni'nin, halkın önüne sunduğu seçenekler tümüyle anti-demokratiktir.

"Partimiz Kurucu Meclis seçimlerini de boykot etmiştir. Yine Humeyni gericiliğinin demokrasinin ve demokratik seçeneklerin zerresinin bulunmadığı koşullar altında dayattığı Kurucu Meclis seçimlerine katılmak bu anti-demokratik baskıları meşrulaştırmak anlamına gelecekti. Birçok oportünist ve revizyonist grup ve tabi ki revizyonist TUDEH partisi seçimlere katılmış ve böylece Humeyni'nin gerici dayatmalarını yasallaştırmasına katkıda bulunmuşlardır."

İİKKP: İran devriminin ilerlemesinin tek güvencesi

İran devriminin önüne çıkan sorunlara ve yeni gelişmelere ilişkin İran İşçi Köylü Komünist Partisi'nin tutumunu ortaya koyan bu yazı İİKKP'nin çeşitli yayınlarından ve diğer kaynaklardan derlenmiştir. Ara başlıklar tarafımızdan konmuştur.

İİKKP henüz genç ve küçük bir partidir. Partimiz 1.Kongresi devrim günleri içinde toplandı. Ancak bütün bunlara rağmen partimiz devrim sırasında önemli bir rol oynadı; gerici burjuvazinin ve revizyonistlerin maskesini yırttı. İİKKP, çok geniş yığınları içine çeken devrimi kucaklayacak kadar büyük bir parti olmamasına karşın yine de önemli mücadelelere önderlik etti. Bunlar arasında Tahran'da yapılan ve üç milyon kişinin katıldığı büyük yürüyüşü örgütlemesi, ve buna önderlik etmesi ve yine Azerbeycan'da 500 bin kişinin katıldığı silahlı bir gösteri düzenlemesi sayılabilir.

İran'daki silahlı ayaklanmalar sırasında da İİKKP önemli bir rol oynadı. Partimize bağlı silahlı güçler Şah'ın ordusunu parçalamak için silahlı eylemler örgütlediler ve bunlara önderlik ettiler. Bu mücadele sırasında "Fedain" örgütü ile işbirliği yapıldı. Büyük şehirlerdeki ayaklanmalar sırasında partimiz önemli bir rol oynadı. Bu silahlı ayaklanmalarda birçok yoldaşımız şehit düştü.

İŞÇİ, GENÇLİK VE KADIN ÖRGÜTLENMELERİ

İran'da devrim öncesinde hiçbir legal işçi örgütü bulunmuyordu. Devrin patlak verdiğinde işçiler arasındaki çalışmalarımızı hızlandırdık. Humeyni komitelerinin bütün karşı koymalarına rağmen İran Sendikalar Birliğini örgütlemek için çok önemli adımlar atıldı. Bu birlik bütün ülkede özellikle de Kuzey'deki şehirler içinde yayıldı. Çelik ve petrol işçilerini içine aldı. Kurulan Balıkçılar Sendikası gericiliğin saldırıları sonucu dağıldı. Ama partimiz bu sendikayı ve diğerlerini yeniden canlandırmak için büyük çaba sarfetmektedir.

İran devrimi içinde kadınların rolü çok büyüktür. Bu nedenle partimiz devrimin ilk günlerinden beri kadınlar içindeki çalışmayı da yoğunlaştırmıştır. Partimizin önderliğinde kurulan Devrimci Kadınlar Birliği yüzbinlerce emekçi kadını harekete geçirebilecek bir düzeye geldi. Şahın faşist diktatörlüğüne karşı yılmadan mücadele eden İran'ın yiğit kadınları aynı biçimde Humeyni gericiliği ile de savaşıyorlar. Örneğin, Humeyni'nin kadınlara peçe taktırma kararından sonra partimizin düzenlemiş olduğu bir yürüyüşe 100 bin emekçi kadın katıldı. Bu yürüyüş revizyonistlerin, Troçkistlerin ve Humeyni komitelerinin saldırılarına rağmen başarıyla sonuçlandı. Şaha karşı mücadelede ölenlerin ezici çoğunluğu kadınlardır. Bu kez de 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nde ve 14-15 Mart'ta Humeyni'nin boşanma kararını erkeklere bırakan kararnamesinin protesto edildiği yürüyüşler sırasında Humeyni komiteleri kadınların üzerine ateş açtılar. Bu, yeni iktidarın gerçek yüzünü kitlelere gösterdiği ilk olaydır. Bundan sonra halk Humeyni'nin gerici rejimiyle sık sık karşı karşıya geldi.

İİKKP, İran'ın yiğit gençliğini kucaklamak ve örgütlemek için de önemli adımlar atmış bulunuyor. Partimizin önderliğinde güçlü bir ortaöğrenim gençliğini içinde barındıran güçlü bir gençlik örgütü var. Yalnızca Tahran'da 6 bin faal üyesi bulunan bu örgütün diğer büyük şehirlerde de kolları bulunmaktadır.

HUMEYNİ HALKIN ÜZERİNDE YENİ BİR DİKTATÖRLÜK KURMUŞTUR

Geniş yığınlar Humeyni'yi Şah'a karşı olduğu için destekledi. Ama Humeyni ile Şah arasındaki çatışmayı ortaya çıkaran çelişkiler ile halkla Şahın diktatörlüğü arasındaki mücadeleye temel olan çelişkiler ayrı ayrı şeylerdi. Halk herşeyden önce demokrasi ve bağımsızlık için zulme ve sömürüye karşı ayağa kalktı. Oysa Humeyni'nin başını çektiği toplumsal tabakalar emperyalist sömürüden daha fazla pay almak ve daha önce kaybetmiş oldukları bazı feodal ayrıcalıklara yeniden kavuşmak istiyorlardı. Bütün mollalar kaybettikleri vakıf haklarını geri istiyorlardı.

BURJUVAZİ HALKIN ÖZLEMLERİNİ YERİNE GETİREMEZ

Partimiz, Humeyni gericiliğinin halkımızın istek lerini karşılayamayacağı tahlilini yapmaktadır. Kitleler özgürlük ve demokrasi istiyor ve bu İran' ancak Şah diktatörlü[...] devlet mekanizmasın[...] süyle tahrip edil[...] ordusunun [...] ve yerine halk mil[...] nin kurulması gibi ö[...] lerle sağlanacak bir ş[...] dir. Öte yandan halk y[...] demokratik gelişmenin [...] geçilmez bir öğesi o[...] toprakların köylülere [da]ğıtılmasını talep ediy[or]. Ülkenin birçok bölgesin[de] yoksul köylüler bu [...] köylü konseyleri aracılı[ğı] ile gerçekleştirdile[r]. Humeyni'nin bu sırada [...] gelişimi durduracak gü[cü] yoktu. Köylüler daha da[...] leri giderek toprakları [or]taklaşa işletip ürünü p[ay] ettiler. Ürünü kaldırma [za]manı geldiğinde Humeyni komiteleri köylülerin [el]linden hem toprakları, he[m] de ürünü almaya kalktı. Bunun üzerine birçok yer[de] ce kanlı çatışmalar meydana geldi. Köylüler birçok bölgede harmanı yakma pahasına ürünü Humeyni komitelerine vermediler.

Humeyni, Kürdistan ve Türkmenistan'da da feodal güçleri kışkırttı, onlara silah dağıttı ve bu güçleri yoksul köylülere karşı kullanmaya kalktı.

Humeyni işçilerin isteklerine de cevap veremez. Çünkü her geçen gün daha da politize olan İran işçi sınıfı gericiliğin "İslam Cumhuriyetini" değil bir halk demokrasisi istiyor. Üstelik işçiler Humeyni komitelerine boyun eğmek yerine birçok yerde kendi konseylerini, kurarak taleplerinin gerçekleşmesi için mücadele ediyorlar.

İşte bütün bu nedenlerden dolayı Humeyni gericiliğinin de bir geleceği yoktur. Humeyni için ortada duran tek seçenek emperyalizme daha da yakınlaşmaktır. Bu tahlil daha Tahran ayaklanmasının ilk günlerinde partimize yol göstermiştir.

İİKKP HUMEYNİ GERİCİLİĞİNE KARŞI MÜCADELE EDİYOR

Partimiz Humeyni'nin iktidarı ele geçirdiği ilk günden başlayarak, onun gerçek yüzünü deşifre edebilmek amacıyla mücadele etti. Basın, toplanma ve düşünce özgürlüğünü savunduk. Yükselmeye devam eden devrim dalgası karşısında Humeyni daha fazla sessiz kalamadı. Ama bu da onun yüzünün açığa çıkmasına hizmet etti. Partimiz Humeyni'nin devrime ve halkın en doğal taleplerine karşı yönelen saldırılarını onun gerçek yüzünü açığa çıkarmak için kullandı.

Humeyni devrimin gelişimin engelleyebilmek için tıpkı Şah gibi 19 Ağustos'ta hükümet içi bir darbe düzenledi ve ordu kumandanlığı görevini kendi üstlendi. Bilindiği gibi 19 Ağustos 1953'te Şah da Musaddık'a karşı bir darbe düzenlemişti. Humeyni ordu kumandanlığı görevini üzerine alır almaz ilk iş olarak Kürtlere yönelik saldırı kampanyasını başlattı. Daha sonra ilerici örgütler ve basın yayın organları kapatıldı. Devrimci ve ilerici nitelikteki kitaplar meydanlarda yakıldı. Devrimci önderler yeniden zindanlara dolduruldu.

Öte yandan Humeyni de çok geçmeden ABD'nin desteğine mazhar oldu ve tank ve uçakların eksik parçalarının tamamlanması için ABD'den yardım aldı.

Humeyni cuntasının ilk girişimlerinden biri de liberal bir gazete olan Ayendgan'ı kapatmasıdır. Gazetenin yasaklanmasının en önemli nedeni Anayasa Meclisinde ne olup bittiğini halka açıklamasıdır. Partimiz bu ve benzer saldırılar karşısında ilk sesini yükselten örgüt olmuştur. Oportünistler ve revizyonistler bu tip saldırılar karşısında ya Humeyni'yi destekliyorlar ya [da] sessiz kalıyorlardı. Ayendgan'ın yasaklanması üzerine Partimiz Tahran'da protesto eylemleri örgütledi. İyi hazırlanamadan yapılan ilk gösteriye 10 bin kişi katıldı ve buna Humeyni komiteleri silahla saldırdılar. Saatlerce süren kanlı çatışmalar sırasında çok kişi yaralandı. Daha önce bu tür bir protesto gösterisinde eylem birliği önerisini kabul etmeyen Fedain gibi örgütlerle birlikte üç gün sonra yapılan büyük bir gösteriye ise 1 milyona yakın emekçi ve aydın katıldı. Bu gösteriye de Humeyni komiteleri saldırınca çıkan çatışmalarda 600 kişi ağır bir biçimde yaralandı.

HUMEYNİ'NİN YÜZÜ DAHA DA AÇIĞA ÇIKIYOR

Bu gösterinin hemen ardından Humeyni tüm ilerici örgütleri kapatma kararı aldı, gazetelerin yayınını engelledi. Ve halkın dikkatini başka yöne çekebilmek amacıyla İran Kürdistanına karşı bir saldırı düzenledi. İran'daki Kürt sorunu bütünüyle Humeyni'nin provokasyonları sonucu ortaya çıkmıştır. Humeyni ilerici Kürt aydınlarını ve liderleri katletti. Üstelik Humeyni bu kışkırtmayı Kürt halkının somut bir ayrılma talebi yokken yaptı. Kürt halkı İran halkıyla birlikte savaştı ve yine savaşmaya devam ediyor. Ama bu halk zulüm ve baskı altında da yaşamak istemiyor.

Partimiz Kürt halkının mücadelesini kendi mücadelesi olarak görüyor. Çünkü ülkemizde köleler olduğu sürece İran halkı için hiçbir zaman özgürlük olamaz.

Bütün bunlar ve ABD ile açığa çıkan ilişkiler Humeyni rejiminin gerçek niteliğini daha açık bir biçimde ortaya seriyor. Ve o devrimin ilk günlerinde kazandığı haksız prestiji giderek kaybediyor.

HUMEYNİ'NİN KOMİTELERİ LUMPENLERDEN OLUŞUYOR

Humeyni'nin son saldırıları devrimin yükselişini engelleyemeyecektir. Humeyni'nin bütün ilerici gazetelerin yayınını yasaklamasından yalnızca birkaç gün sonra gazetemiz yine Tahran'ın bütün mahallelerinde dağıtılıyordu. Şimdi daha sağlam temeller üzerinde ilerliyoruz ve daha da mücadeleciyiz.

Humeyni rejimine gelince o hem halkın ve devrimci güçlerin mücadelesi sonucu hem de kendi iç çelişkileri sonucu giderek zayıflıyor. Bu rejimin ömrünü kısaltan önemli bir olayda mollaların durmadan birbirlerini yemeleridir. Humeyni'nin bugün gerçek destekçileri lumpen proletaryadır. Şu meşhur Humeyni komitelerinin büyük bir kısmı da zaten bunlardan oluşuyor. Emel adı verilen bir örgüt içinde toplanan bu unsurlar yeni rejimden çok yüksek maaşlar alıyorlar ve hepsi de beyaz kadın ticaretinden, içki kaçakçılığına kadar varan birçok rezil iş çeviriyorlar. Ve işte sözde "İslam devriminin koruyucuları" bu güçlerdir.

Humeyni'nin ekibi içinde CIA ile ilişkisinin açığa çıktığı yüzlerce kişi var. Ünlü Dışişleri Bakanı Yazdi bile çift pasaportludur. Birisi İran, diğeri Amerikan.

Humeyni gericiliğini destekleyen farklı burjuva-feodal çevrelerin kendi aralarındaki iç çelişkileri onları durmadan yıpratıyor. Bunlar halka karşı aralarında bir birlik oluşturuyorlar ama bu sırada bile tek başlarına iktidarı ele geçirmek için aralarındaki çatışma ve sürtüşmeleri durduramıyorlar.

Şimdi partimizin önünde duran en önemli görev proletaryanın başını çektiği halkın birliğini sağlamak ve devrimi ilerletmektir.

BREZİLYA KOMÜNİST PARTİSİ M[...] [Ü]YESİ ELSA MONSERAT SERBEST BIRAKILDI

Kısa bir süre önce Brezilya proletaryasının kadın önderlerinden Elsa Monserat yoldaş yeniden özgürlüğüne kavuştu. O, Brezilya polisinin Pedro Pomar, Angelo Arroyo ve Batista Drumond yoldaşları katlettiği sırada tutuklanmıştı. Tüm özgürlük savaşçıları ve özellikle, komünistler gibi Elsa Monserat yoldaş da yoğun işkenceye tabi tutuldu ama faşist diktatörlük ona boyun eğdiremedi.

Onun serbest bırakılması, Brezilya Komünist Partisi önderliğinde demokratik halk hareketinin faşist diktatörlüğe karşı bir zaferidir. Onun serbest bırakılması Brezilya'daki yaşamın generaller tarafından değil, kitleler tarafından belirlendiğinin bir ifadesidir.

Şimdi Elsa Monserat yoldaş Jose Duarte yoldaş ile yeniden özgürlük savaşçılarının yanına dönüyor.

İSPANYA KP (ML) 1977 seçimlerini boykot taktiği

Bizim esas tutumumuz, burjuva diktatörlüğünün hiçbir biçimi altında, hiçbir seçimin devrimin temel sorununu, yani iktidar sorununu çözemeyeceği yolundadır. Tarih göstermiştir ki, egemen sınıflar oy sandıklarında yenilerek iktidardan vazgeçmezler. İspanya'da 1936 yılında olanlar, daha sonra Şili halkının yaşadığı felaket, devrimin bütün büyük ustalarınca saptanmış olan bir evrensel gerçeği güçlendirmektedir.

Bu, proletarya partisinin somut koşullara bakmaksızın, bütün seçimleri boykot etmesi ya da bütün seçimlerden çekilmesi anlamını taşımaz. Seçimler, bu davada özgürce hareket edilebildiği bütün zamanlarda kullanılabilecek bir mücadele biçimidir; ama, emperyalizmin, seçimler kendilerine bir tehdit haline geldiğinde kendi parlamentolarını kendi "yasal düzenlerini" lağvetmekte bir an bile duraksamayacağını unutmayarak. Eğer seçimler ters giderse, "askeri darbe" iktidardaki sömürücü sınıfların bize altın armağanı olur. Burjuva parlamentosunun "varlık nedenini" unutan ve abartanları Lenin "Parlamenter ahmaklıktan muzdarip" diye nitelemiştir.

GERİCİLER FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜ SEÇİM GÜLDÜRÜSÜYLE CİLALIYORLAR

Ülkemizin somut koşullarında apaçık ortadadır ki, 15 Haziran seçim güldürüsü, ülkemizde hüküm süren Amerikan emperyalizminin ve oligarşinin faşist diktatörlüğünü parlamenter cilayla gizlemeyi amaçlıyor.

Bu, özgürlüğün olmadığı, İspanyol halklarına arzuladıkları taleplerini, özlemlerini dile getirme olanağı tanımayan faşist türden bir seçimdir.

Franko, bankerler ve yankiler, kukla Juan Carlos buhranı İspanyol halklarının sırtına bindirdiler. Bu caniyane davranış apaçık bir olgudur ve bu seçimler bu olguyu "yasallaştırmak" için tezgahlanmaktadır. Bu nedenle böylesi seçimlerde bizi oy kullanmaya çağıranların halka çağrıları en azından kötü niyetliliktir.

Yeni parlamentoda Cumhuriyeti açıkça savunacağını ilan eden partiler, kişiler ya da güçlere izin veriyorlar mı? Hayır! Bu seçimlerde oy almak isteyen herkes kuklanın monarşisini kabullenmek zorunda.

Ordu son zamanlara kadar çok açıktı. Monarşinin kurumlarını monarko-faşist bayrağı, ya da "Ulusal Birlik" sloganını kabullenmek diye bir sorun olamaz. Bu nedenle 15 Haziran güldürüsü İspanyol halklarını, Franko, Kissinger ve iktidardaki faşist oligarşinin iradesini yasallaştırması için tezgahlanıyor.

Öte yandan güldürü öyle ayarlandı ki, sözümona "Kongre" ve "Senato"daki sandalyelerin çoğunluğu "Demokratik Merkez" (neo-faşist) ve Alianza Popular'a (Frankocu) gidecek. Her iki grup da mali sermayenin, yanki emperyalizminin ve diğer yabancı çıkarcıların; büyük toprak sahiplerinin, ordunun, kilisenin, Frankoculuğun çıkarlarını temsil etmektedir.

REVİZYONİSTLERİN İŞLEVİ

Bu durumda 180 partinin -özellikle revizyonist Carillo kliği ve Filipe Gonzales'in sosyal-demokrat partileri gibilerinin- işlevi nedir? Birincisinin güldürüyü aklamak gibi bir işlevi var. Onlar katılmadan "seçimler" emperyalist güçlere ve onlar tarafından ülke içinde kurulan örgütlere "hayırlı" olmayacaktı. Ayrıca, Carillo ve Gonzales klikleri, efendilerinin stratejik maşaları olarak davranacaklar, yani Rus sosyal-emperyalizminin ve Alman emperyalizminin maşaları olacak. Fakat halkın çıkarlarını gelecek parlamentodaki savunucuları olacaklarını söylediklerinde bunlara inanacak biri çıkar mı? Elbet buna söz veriyorlar; ama bütün siyasal tutuklular serbest bırakılanadek seçimlere katılmayacaklarına da söz vermişlerdi. Bunlar gerçek birer seçim makinası haline gelirlerken, onlarca anti-faşist ve devrimci zindanlarda kalmaya devam ediyor; özellikle diktatörlüğe karşı kahramanca mücadele etmiş olanlar.

Hâlâ bütün faşist yasalar, mahkemeler, baskı güçleri devrim savaşçılarına zulmederek yürürlüktedir.

SEÇİM DÖNEMİNDE DEVRİMCİLERİN GÖREVİ

Öyleyse, devrimciler "seçim" döneminden, güldürüye katılmayarak, ama kitleleri gerçek demokratik talepler uğruna mücadeleye seferber etmek üzere ajitasyonu yoğunlaştırarak yararlanmalıdırlar. Bu gerçek demokratik talepler şunlardır: Bütün siyasal tutukluların salınması, sürgünlerin geri dönmesi, baskı kurumlarının dağıtılması, cellatların ve işkencecilerin cezalandırılması, faşist yasaların kaldırılması, yaşama koşullarının iyileştirilmesi, ekmek, iş ve özgürlük.

Bunun yanı sıra, faşist monarşinin lanetlenmesine, sürünen "muhalefetin" tecrit edilmesine, kitle hareketlerinin aktif ve kitlesel bir boykota ve Cumhuriyetin savunulmasına doğru yeni adımlar atmasına yönelik çalışmamızı yoğunlaştırmalıyız.

(Bu yazı İKP/ML Merkez yayın organı Vanguardia Obrera'nın Mayıs 1977 tarihli nüshasından alınmıştır. Ara başlıklar tarafımızdan konulmuştur HK)

ULUSLARARASI KOMÜNİST HAREKET VE TÜRKİYE

CRECE DIA A DIA LA REPRESION EN TURQUIA EN CONTRA DE LA PRENSA REVOLUCIONARIA

... actualmente se encuentra dete[nido] un redactor del órgano teó[ri]co mensual PARTI BAYRAGI, en contra del cual el fiscal pide una condena de diez años de cárcel. Una sentencia de 800 años se pide en contra de otro redac...

... semestro y no pueden distribuirse en 19 provincias del país. P[or] otra parte la represión se inc[re]menta inclusive en las region[es] en las cuales no está implanta[da] la ley marcial

Vanguardia Obrera

İspanya Komünist Partisi (ML) merkez yayın organı "VANGUARDIA OBRERA" gazetesi 8 Eylül tarihli 296. sayısında Türk[iye]'deki devrimci basın üzerindeki baskıları kınayan bir haber vermiştir. Gazete haberinde, Türkiye'de devrimci basın üzerindeki baskıların gün geçtikçe yoğunlaştığını belirtirken, sıkıyönetim sınırları dışında basılmasına karşın HALKIN KURTULUŞU gazetesi sorumlu yazıişleri müdürü hakkında 800 yılı aşkın ceza istendiğini ve PARTİ BAYRAĞI dergisinin yazıişleri müdürünün tutuklandığını ve onlarca yıl hapis isteniyle yargılandığını bildiriyor.

Gazete tüm bu baskılara karşın Türkiye devrimci basınının susmadığını ve sıkıyönetim generallerinin kararlarına karşın sıkıyönetimin sürdüğü 19 ilde de dağıtıldığını vurgulamaktadır.

100. DOĞUM YILINDA STALİN
Yaşasın Marksizm-Leninizm

(7)

STALİN VE SEÇİMLERİ BOYKOT TAKTİĞİ

Proletaryanın büyük öğretmen ve önderlerinden Stalin, tüm diğer konularda olduğu gibi, parlamento, seçimler ve bunlara ilişkin izlenecek taktikler, özel olarak boykot taktiği ile ilgili olarak Marksist-Leninist öğretiyi savundu.

1905 devrimini aldatma yoluyla "yukarıdan reformlar" yoluyla bastırmaya çalışan Rus gericiliğinin başvurduğu hilelerden önemli bir tanesi gericiliğin ve liberal burjuvazinin hakim olacağı bir parlamento (Duma) toplamak; devrime atılan kitlelerin bu yetkisiz kurumun etrafında toplanmasına ve devrimden uzaklaşmasına çalışmak oldu. Devrimde liberal burjuvazinin önderliğini savunan ve her araçla onun etkinliğini sağlamasına yardakçılık eden menşeviklerle, Bolşevikler Duma ve seçimler, bunlara katılma konusunda sert tartışmalar yürüttüler. Liberal burjuvazinin önderliğini ve onun önemli bir etkinliğe sahip olacağı bir devlet dumasının toplanmasını gerekli gören ve bu duma seçimlerine katılarak, dumayı siyasal eylemin merkezi haline getirerek sözde devrimin ilerletilmesini öneren Menşeviklere karşı Stalin Dumanın niteliği üzerine şunları yazıyordu:

"Duma bir halk parlamentosu değil sadece halk düşmanlarının parlamentosudur, çünkü Duma seçimleri, genel, eşit, doğrudan ve gizli değildir. İşçiler için ayrılan birazcık seçim hakkı da sadece kağıt üzerinde vardır... İşçilerden tek milletvekili seçilemeyecek, işçilerin tek oyu olmayacak, Duma bu temel üzerinde kuruluyor. " (Bütün Eserler, s.382-383)

"Duma, hergangi bir kararını kaldırma "yetkisine sahip" Devlet Konseyinin gözetimi altındadır . Dahası, danışma işleriyle yetinmediği takdirde Dumayı dağıtmaya yetkili ve baştan ayağa silahlı Çar rejimi nöbettedir." (age, s. 436)

Bu açılardan ülkemizdeki parlamentoya da benzeyen (ülkemizde söz de seçimler genel, gizli ve eşittir) Duma kitlelerin ayaklanmaya yöneldikleri şartlarda toplantıya çağrılıyordu. Durum bu noktada bugün ülkemizde olandan farklıydı. 1906'da Rusya'da Duma'nın dağıtılması ve bunu da içerer silahlı ayaklanmanın zaferi için mücadele gündeme gelmişti.

"Gerçek bir sosyal-demokratik taktik için başlıca şu iki koşul zorunludur: Birincisi, toplumsal yaşamın gidişine ters düşmemek, ikincisi ise kitlelerin devrimci ruhunu gittikçe yükseltmek" (age, s. 384) Ve toplumsal yaşamın Dumanın temel direklerini, Rus gericiliğini Çarlığı sarstığını, seçime katılma taktiğinin bu açıdan zararlı olacağını; kurtuluşu oy pusulasının yanı sıra, parlamenter hayallerde, burjuva partilerde, vb. gösterecek kitleleri devrimden uzaklaştıracak, ve geriye çekecek seçime katılma taktiğinin kitlelerin bu gerici hayallerden kurtulmakta ve ileriye atılmakta olduğu şartlarda onların devrimci ruhunu zayıflatacağını söyleyen Stalin boykot taktiğini böyle bir yaklaşımla öne sürdü ve savundu. Ek olarak O, ayaklanmanın gelişmekte olduğu şartlarda devrimin ve parlamentonun lağvedilmesinin yalnızca propagandasının yapılmasını önermekle kalmadı, bunların doğrudan ajitasyonuna girişti. Şimdi ülkemizde yapılamayacak olan budur, ayaklanma için ajitasyondur; yoksa seçimi boykot taktiği izlemek değil.

"Bu Dumayı süpürüp atarak devrim bayrağını açmak için daha büyük azimle çalışmak" zorunluluğundan söz eden Stalin, sorunu şöyle koyuyordu:

"Dumadan nasıl kurtulabiliriz? Seçimlere katılmak suretiyle mi, yoksa seçimleri boykot etmek yoluyla mı? Şimdi sorun budur" (age, S.383)

Ve O, önerisini şöyle formüle etti:

"Tek doğru yolun, gericiliği halktan soyutlayarak Dumanın yıkılmasını örgütlememizi ve bu suretle bu sözde parlamentoyu her türlü dayanaktan yoksun bırakmamızı sağlayacak olan etkin boykota girişmektir..." (age, s.384)

Kuşkusuz Türkiye'de bugün parlamentonun ortadan kaldırılması için eyleme girişmeye ve ona boykot çağrısı yapmaya elverişli koşullar yoktur. Ama Stalin'in görüşleri, yalnızca parlamentoyu lağvetmek amacıyla eylemlere girişilmesi durumunda seçimleri boykot taktiğinin kullanılabileceği şeklinde anlaşılamaz. Yalnızca ayaklanma koşullarıyla seçimi boykot taktiği arasında bir bağlantı kurma düşüncesinde olmayan Stalin seçimlerde izlenecek taktiğin şu kıstaslara göre belirlenmesi yanlışıdır:

Modern revizyonistlerin ahlaki bunalımı

"Komintern'nin kapatılmasından 10 yıl sonra, 1953 Mart'ında Lenin'in yoldaşı SBKP Genel Sekreteri Stalin öldü. Soğuk savaşın en zorlu döneminde, çok güç uluslararası koşullar altında gelen bu ölüm dünya komünist hareketini derinden sarstı. Stalin yaşarken 'keskin Stalinci' olan sağlıksız unsurlar harekete geçti. O gün bu gündür Stalin üstüne tartışma dinmek bilmiyor.

"Bugün bazı komünist partileri proletarya enternasyonalizmini, diktatörlüğünü, hatta Leninizm sözünü reddediyorlar.... 'Euro komünizm' işe 'stalin eleştirisi' ile başladı, uzun yıllar 'Stalinizm'le savaştı.

"Dünya komünist hareketinde 26 yıldır bir tartışma sürüyor. Komünist açık konuşmalı. Bizim tutumumuz nedir?

"J.V. Stalin,.... Lenin'in ölümünden sonra şanlı SBKP'nin Genel Sekreterliği görevini 31 yıl aralıksız sürdüren Stalin büyük bir Leninci önderdir."

Yukardaki satırlar herhangi bir Marksist-Leninist Partinin yayın organından alınmış bir bölüm değil. Bu satırları sahte TKP'nin daha "militan" görünme sevdasındaki "Londracı" kanadının yayın organı "İşçinin Sesi"nin 31 Ağustos tarihli 102. sayısından aktardık.

Acaba bu iflah olmaz revizyonistler Stalin düşmanlığını terk mi ediyor? Revizyonistler imana mı geliyor? Elbette değil. Tersine onlar, bütün çabalarına karşın bir türlü kirletmeyi başaramadıkları Stalin'in adını da kendi aşağılık amaçları için kullanmaya çalışıyorlar. Bu durum Stalin'i "öğmeye" çalıştıkları yazıda bile sırıtıyor.

Bu aşağılık revizyonist takımı; 1956'da Kruşçev önderliğinde açılan "de Stalinist " kampanyayı, 1956-60 arasında SBKP üyelerinin % 66 'sının, Parti'den çıkarıldığını, Parti ve devletin yönetim kademesinde bulunan kadroların % 75'inin tasfiye edildiğini, Sibiryalara sürüldüğünü, Stalin'in heykellerinin yıkıldığını, adının bütün kitap ve türkülerden çıkarıldığını, başta Kruşçev ve Brejnev olmak üzere Kremlin ağalarının, Stalin'in adı geçmeyen bir "Bolşevik Partisi Tarihi" ve 900 sayfalık bir "3.Enternasyonal Kısa Tarihi" yazmayı "başardıkları"nı, Stalin'i karalama kampanyasının bizzat Sovyet sosyal-faşist şeflerince yürütüldüğünü, Stalin'e "savaş" açan "Euro komünistlerin" bizzat Kruşçev ve Brejnev tarafından desteklendiğini vb. vb. görmezlikten gelerek, "eşiklerine yüz sürmek" için sahte TKP'nin Doğu Almanya kanadı ile yarıştıkları Kremlin ağalarının Stalin konusunda "ilkeli bir tutum" takındığını iddia ediyorlar.

Bu revizyonist takımın, kendi deyimiyle "26 yıldır" (biz bunun 56 yıldır sürdüğünü söylüyoruz) süren Stalin tartışmasına katılmak bugün mü akıllarına gelmiştir? Elbette değil. Onlar aslında bu tartışmaya 26 yıldır katılıyorlar. Ama Sovyet revizyonistlerinin başını çektiği Stalin'i karalama kampanyasının yanında, bugün de bu çizgilerini değiştirmemişlerdir. Sadece yöntemlerini değiştirmektedirler. Yıllardır çamur atarak, söğüp sayarak dünya işçi sınıfının kalbinden silemedikleri Stalin'in adını ve eserlerini, şimdi ona sahip çıkıyor görünerek karalamaya çalışmaktadırlar. Üstelik de bundan, daha "militan", daha "savaşımcı" görenerek yararlanmaya, kendi koltuk kavgalarında Stalin'i bir kalkan olarak kullanmaya çalışarak yapmaktadırlar.

Revizyonizmin bir özelliği de, ilkesizlik, bukalemun gibi kılık değiştirme değil midir? Hele bunlar, sahte TKP revizyonistleri gibi kırk yıllık kart revizyonistlerse hiçbir kılığa girmekten çekinmezler. Küçük bir fayda umuyorlarsa, dün Stalin'e küfredip bugün de onun savunucusu pozuna bürünebilirler. Bugün sahte TKP'nin İngiltere kanadının, yarın da muhtemelen Doğu Almanya kanadının gireceği Stalinci görünme çabaları revizyonizmin ikiyüzlülüğünün, ahlaksızlığının göstergesi olmaktan öteye bir anlam taşımaz. Ama bütün çabalarına rağmen dünya işçi sınıfı ve başta AEP olmak üzere Marksist-Leninist partilerin Stalin'i savunmalarına, O'nun izinden yürümelerine leke süremeyecek, Stalin'e ve eserlerine olan bağlılıklarını gölgeleyemeyeceklerdir.

Devlet Duması ve Sosyal-demokrasinin taktiği

Rusya'da 1905 Aralık Ayaklanmasının Çar istibdadı tarafından bastırılmasından sonra "Çarlık hükümeti, devrime karşı savaşırken baskı tedbirleriyle yetinmedi. Baskı tedbirleriyle ilk başarılarını sağladıktan sonra yeni bir Duma, bir "Yasama" Duması toplayarak devrime yeni bir darbe indirmeğe karar verdi. Bu yoldan yararlanarak köylüleri devrimden koparmayı ve böylece devrime son vermeyi umuyordu. Aralık 1905'de Çarlık hükümeti, Bolşevik boykotu sonucu silinip süprülen eski danışman Bulugin Duması yerine, ondan ayrı bir "Yasama" Duması toplanmasını sağlayacak bir kanun çıkardı. Çarın seçim kanunu hiç şüphesiz anti-demokratikti. Seçim hakları kısıtlanmıştı. Nüfusun yarısından çoğunun-sözgelişi, kadınların ve iki milyonu aşkın işçinin-oy hakkı yoktu. Seçmenler dört kesime ayrılmıştı: Tarım (toprak ağıları), şehir (burjuvazi), köylü ve işçi kesimleri. Seçimler doğrudan değil, çok dereceli idi. Gerçekte oy verme gizli değildi. Seçim kanunu, Dumada bir avuç toprak ağası ve kapitalistin milyonlarca işçi ve köylüye karşı ezici üstünlüğünü sağlama bağlıyordu.

Çar, kitleleri devrimden saptırmak için Dumadan yararlanmayı tasarlıyordu. O günlerde köylülerin büyük bir kısmı Duma aracılığıyla toprakı elde edebileceklerine inanıyorlardı. Anayasacı Demokratlar, Menşevikler ve Sosyalist-Devrimciler , halkın ihtiyaç duyduğu sistemin ayaklanma olmadan, devrim olmadan elde edilebileceğini öne sürerek işçileri ve köylüleri aldattılar. İşte, halka yöneltilen bu sahtekarlığa karşı savaşmak için, Bolşevikler, Birinci Devlet Dumasına boykot taktiklerini ilan ettiler ve uyguladılar." (SBKP(B) Tarihi, sy: 112-113)

Aşağıda bazı bölümlerini aktardığımız yazı Bolşeviklerin Dumayı ve seçimleri boykot taktiğinin gerekçesini açıklamak için Stalin tarafından yazılmıştır. Yazı 8 Mart 1906 tarihli Gantiadi (Tan) gazetesinin 3. sayısında J.Bessoschwili imzasıyla yayınlanmıştır.

... İki yandan sıkıştırılan hükümet (...) Dumayı toplamak suretiyle halk devrimini yatıştırmak istiyor.

(...)

Dumadan nasıl kurtulabiliriz? Seçimlere katılmak suretiyle mi, yoksa seçimleri boykot etmek yoluyla mı? Şimdi sorun budur.

Bir kısım kimseler şöyle diyorlar: Gericiliği kendi ağına düşürmek ve böylece Devlet Dumasını kesin şekilde başarısızlığa uğratmak için seçimlere mutlaka katılmalıyız.

Diğerleri bunları şöyle yanıtlıyorlar: Seçime katılmakla siz istemeyerek Dumanın kurulmasında gericiliğe yardım etmiş ve bu şekilde gericiliğin hazırladığı ağlara iki bacağınızla birden kendiniz takılmış olursunuz. Ancak bu, önce gericilikle birlik olup Çarcı Dumayı kurmak, sonra da yaşamın baskısıyla kendi kurduğumuz Dumayı yıkmaya kal-

Dev. Sa. 6'da

Devrime adanmış bir yaşam 1879-1953

(6)

(21) 1914'de başlayan saş Rusya'yı derin bir bunalımın içine soktuanayi çalışmıyor, tarımın gerilemesi ve ulaşın aksamasıyla ülkenin dört bir yanında açlıkol geziyordu. Bolşevikler enternasyonalist b ruhla Çarlığın savaşta yenilmesi için ellenden geleni yapıyorlar ve bütün cephelerd hem Rus askerleri hem de Rusya'ya karşı savan Alman ve diğer milliyetlerden askerler için enternasyonalist bir ruh geliştirmek için çabayorlardı. Bolşevikler cephe gerisinde de Çaığın içine düştüğü çıkmazı derinleştirmek amıyla grev ve işçi direnişlerini, köylü mücalelerini yükseltiyorlardı. Bunun sonucu olak 1915 yılında grevlerin sayısı bine, grevcirin sayısı da 500 bine ulaştı. Savaşın üçün yılında ise grevler 1500'e, grevcilerin sayıs da 1 milyon 500 bine yaklaştı. Her şey Bolşviklerin öngörüleri temelinde gelişiyor ve de-imci durum olgunlaşıyordu. (Resimde Pravda'da yayınlanan Rusya'daki aç insanlar görülüyo

(22) İşçi hareketinin etkisi altında ve cephede Bolşeviklerin çalışması sonucu artık ordu içinde de ayaklanmalar da artmıştı. Hemen hemen tüm askeri birliklerde isyanlar çıkıyor, askerler Çarın subaylarının emrini dinlemeyi reddediyorlardı. Bolşeviklerin propagandası sonucu onbinlerce asker cepheyi terk ediyordu. İşçileri ve askerleri köylüler izledi. Artık kırsal bölgelerde de isyanlar artmış, büyük toprak sahiplerinin topraklarına el konmaya ekinleri yakılmaya, malikaneler ateşe verilmeye başlanmıştı. 1917 başı geldiğinde devrimin gündemde olduğunu artık herkes görebiliyordu. (Petrograd'da işçi ve askerlerin katıldığı bir gösteri)

(23) 1917 Şubatında Petrograd'da işçiler ayaklandı ve başkentin garnizonundaki askerler de onlarla birleşti. İşçilerin ve askerlerin ortak mücadelesinin sonucunda Çarlık kısa süre içinde yıkıldı. Artık her yerde halk iktidarının organları olan İşçi ve Asker Temsilcileri Sovyetleri ortaya çıkıyordu. Zafer kazanılmıştı. Ama işçiler ve köylüler zaferin meyvalarını devşiremediler. Pusuda bekleyen burjuvazi, Çarlığın zulmü altında henüz siyasal faaliyete bütünüyle katılamamış, deneysiz ve yeterince uyanmamış kitlelerin bu zaafından yararlanarak iktidarı ele geçirdi. Ama öte yanda İşçi ve Asker Sovyetleri gibi emekçilerin elinde bulunan iktidar organlarının da olması iktidara ikili bir karakter veriyordu. Bu sırada birçok önderi yurt dışında veya sürgünde bulunan Bolşevik Partisi İşçi ve Asker Sovyetlerini güçlendirmek için yoğun bir mücadele başlattı.

(24) Burjuva demokratik devriminin zaferi sürgünde ve yurt dışında bulunan Bolşevik önderlerin Petrograd'a gelmesinin koşullarını da yaratmıştı. Uzun bir süre Sibirya'da kalmış olan Stalin de 25 Mart günü Petrograd'a döndü. Ardından Sverdlov ve Kalinin de Stalin'in yanına geldiler. Stalin ve Kalinin Pravda'nın yazı kurulunda görev aldılar ve ayrıca Partinin mücadelesine önderlik ettiler. Stalin yoldaş, o tarihte Pravda için kaleme aldığı bir yazısında şöyle diyordu: "Halkın bütün canlı, devrimci güçlerini karşı-devrime ve burjuvaziye karşı seferber etmek gerekir. Bunun aracı olabilecek tek kuruluş İşçi, Asker ve Köylü Delegeleri Ulusal Sovyetidir." Artık sosyalist devrime giden yol açılmıştı.

ZİNCİRLERİMİZDEN BAŞKA KAYBEDECEK HİÇ BİR ŞEYİMİZ YOKTUR

İstanbul'da sıkıyönetimin saldırıları boşa çıktı

* MENSUCAT SANTRAL İŞÇİLERİ SENDİKA AĞALARININ SIKIYÖNETİMİN ENGELLEMELERİNİ AŞARAK PATRONU DİZE GETİRDİLER

* İŞÇİLERİN BİRLEŞMİŞ GÜCÜ KARŞISINDA PATRON DSM'NİN HAZIRLADIĞI TASLAKLA İŞYERİ DÜZEYİNDE TOPLUSÖZLEŞME GÖRÜŞMELERİNE OTURMAYI KABUL ETMEK ZORUNDA KALDI

* DSM SAFLARINDA BİRLEŞEN İŞÇİLER PATRONLA BİRLİKTE SENDİKA AĞALARINI DA DİZE GETİRDİLER. TEKSİF AĞALARININ ATADIĞI TEMSİLCİLERİ GÖREVLERİNDEN ATARAK KENDİ TEMSİLCİLERİNİ KENDİLERİ SEÇTİLER.

Mensucat Santral işçileri, patronu ve sendika ağalarını dize getirdi

İstanbul'da kurulu Mensucat Santral Fabrikası işçileri, patronun baskılarına sendika ağalarının anti-demokratik uygulamaları ve patronla işbirliği politikalarına karşı çıkarak direnişe geçtiler. Ne patronun ve sendika ağalarının manevraları, ne de sıkıyönetimin saldırıları birleşen işçilerin mücadelesini engelleyebildi. Yıllardır süren sessizliği bozan işçiler DSM'nin mücadeleci çizgisinde birleşerek patronu ve sendika ağalarını dize getirdiler. Grupsözleşmesi duvarını yıkarak DSM'nin hazırladığı toplusözleşme taslağı ile toplusözleşme görüşmelerinin işyeri düzeyinde başlamasını patrona kabul ettirdiler.

MÜCADELENİN YÜKSELMESİ

Yıllardan beri patron ve sendika ağaları tarafından insafsızca sömürülen ve baskı altında tutulan Mensucat Santral işçileri 50 yıllık suskunluğa son vererek proleter devrimciler önderliğinde ve DSM etrafında toplanarak harekete geçtiler. İşçiler aralarındaki birlik ve dayanışmayı geliştirerek, patron ve Teksif ağaları tarafından aralarında yaratılan güvensizliklere son vererek biraraya geldiler ve nasıl mücadele edeceklerini tartıştılar.

30 Ağustos günü patron tarafından çalıştırılmayı protesto eden işçiler 28 ve 29 Ağustos günleri çeşitli vardiyalarda toplantılar yaparak 30 Ağustos günü işe gelmemeyi kararlaştırdılar. Sendika ağaları teşhir edildi. İşçilerin bu kararlılığını gören patron 30 Ağustos gününü ücretli izin olarak göstermek zorunda kaldı.

DSM'li işçiler bir toplantı yaparak patronun ve sıkıyönetimin saldırıları karşısında alınacak tavrı belirlemek gerektiğini kararlaştırdılar. Sendika ağalarının oyunlarının boşa çıkarılması için ne yapılması gerektiğini tartışan işçiler diğer fabrikalardaki sınıf kardeşlerinin mücadele deneylerini tartıştılar. Daha sonra yapılan bir toplantıda DSM'nin ne olduğu, sınıf sendikacılığının ne olduğu tartışıldı. Her vardiyada DSM grupları oluşturuldu ve DSM temsilcileri seçildi. İşçiler taleplerini tespit ederek bu talepler doğrultusunda mücadele etmeye karar verdiler.

Proleter devrimcilerin yol göstericiliği ve önderliği altında DSM etrafında toplanan işçiler grup sözleşmesinin iptal edilerek işyeri düzeyinde toplusözleşme imzalanması, işyeri temsilcilerinin işçiler tarafından seçilmesi ve Teksif ağalarının atadığı temsilcilerin tanınmaması, işçiler tarafından seçilen temsilcilerden 5'inin toplusözleşme görüşmelerini denetlemesi taleplerini patrona ve sendika ağalarına dayattılar.

İşçilerin mücadelesinin giderek yükseldiğini gören patron, DSM'li bir işçiyi işten attı. İşçiler talepleri arasına işten atılan arkadaşlarının işe alınmasını da katarak Eylül günü 2000'ne [illegible] bir kitle ile işyeri temsilciliğini bastılar. "Yaşasın DSM, Sendika Ağalarına Diz Çöktüreceğiz" sloganlarını atan işçiler DSM'li bir işçiyi işyeri temsilcisi olarak seçtiler. 2.5 saat süreyle 07-15 vardiyası işçileri çalışmayı durdurdular. Daha sonra bunlara 15-23 vardiyası işçileri de katıldı. Tüm vardiyalarda temsilci seçimi yapılarak 11 DSM'li işçi işyeri temsilcisi seçildi. 24 Eylül günü 2 saat süreyle işi bırakma kararı alındı.

İşçilerin kararlılığı karşısında patron ve sendika ağaları paniğe kapıldılar. İşçilerin mücadelesi diğer fabrikalara da yayıldı ve birçok fabrikada sempati ile karşılandı. 25 Eylül'de 2 saat, daha sonraki günlerde 3'er saat olmak üzere üretim durduruldu. Patron direnişi kırmak için bir taraftan yeni işçi alırken diğer taraftan tehdit ve aldatma yolunu denedi. İşçiler yeni alınan işçilerle ilişki kurarak patron ajanı ve faşist olanları fabrikadan kovdular. Direniş Mensucat Santral'e bağlı Topkapı'daki fabrikaya da sıçradı ve oradaki işçiler de aynı talepler doğrultusunda direnişe geçerek 3 saat üretimi durdurdular. İşyeri Temsilcileri burada da seçildi. Yaklaşık 5000 işçiyi kapsayarak gelişen mücadele sırasında işçiler fabrikalarda çeşitli tartışmalar yaparak mücadeleden dersler çıkardılar. Fabrikalarda nöbet tutan işçiler provokasyon girişimlerini engellemek amacıyla kapılarda kimlik kontrolü yaptılar. Bir polis açığa çıkarılarak dışarı atıldı. Bunun üzerine polis ekip halinde 6 işçiyi gözaltına aldı. Ancak işçiler direnip Genel Müdürün odasını basınca, polis işçileri serbest bırakmak zorunda kaldı.

Ekim günü DSM'nin çağrısı ile bir toplantı yapan işçiler, durumu tartıştılar ve sonunda sendika ağalarından hesap sorulmak üzere Teksif Yedikule Şubesine gidilmesi kararı aldılar. 2000 kadar işçi düzenli bir biçimde taleplerini haykırarak yürüyüşe geçti. Durumu haber alan ağalar, sıkıyönetime telefon ederek sendikadan kaçtılar. Sendika önüne gelen işçilere 500'e yakın asker, polis saldırdı. İşçiler yiğitçe direndiler. 20 kadar işçi yaralandı, 214 işçi gözaltına alındı. Ama bütün bunlar işçileri yıldıramadı. Fabrikaya dönen işçiler üretimi tamamen durdurarak fabrikayı işgal ettiler. İşgalin 15. saatinde patron işçilerin bütün taleplerini kabul etmek zorunda kaldı.

HER TÜRDEN REVİZYONİST GREV KIRICISI ROLÜNDE

Mensucat Santral işçilerinin sıkıyönetime, patrona ve sendika ağalarına karşı kararlılıkla sürdürdükleri bu direniş sırasında Vatan Partisi ve Partizan oportünistleri, Dev-Yol'u da peşlerine takarak grev kırıcılığına soyundular.

Revizyonistler ve küçük-burjuva maceracıları önce işçileri bir burjuva sendikasından diğer bir burjuva sendikasına geçirmeye çalıştılar. İşçilere Teksif'ten çıkarak Tekstile geçmek gerektiğini söylediler. Ancak proleter devrimciler onların bu aldatıcı ve burjuva sendikacılığını yücelten manevralarını boşa çıkardılar, ve onların yüzünü teşhir ettiler. Bunun üzerine özellikle Partizancılar sendika ağalarının ağzından konuşmaya, işçilerin direnişini kırmaya ve proleter devrimci harekete saldırıya geçtiler. Onlar işçileri aldatmak için tıpkı sendika ağaları gibi "DSM illegal bir sendikadır. Bunlar maceracıdır, greve gittiğinizde sizi nasıl besleyecekler?" yollu demagoji ile işçileri kandırmaya çalıştılar. Onlar DSM'nin siyaset yaptığını, korsan bir sendika olduğunu 18000 lira net asgari ücret istediğini, oysa bu ücretin gerçeğe uygun olmadığını vb. vb. vaazlarıyla zehirlerini kustular ve gerçek yüzlerini işçilere gösterdiler. Böylece onlar işçi sınıfı mücadelesi önünde bir engel olmaya kararlı olduklarını ispatladılar. Ayrıca daha önce yapılan toplantılar keskin laflar etmelerine karşın jandarma saldırısı sırasında toz olmaları da onların ne kadar mücadeleci(!) olduğunu gösterdi. İşçiler bu küçük-burjuva akımların gerçek kimliğini bizzat mücadele içinde görmekte ve onların kime hizmet ettiğini daha iyi kavramaktadırlar.

MÜCADELE KARARLICA SÜRDÜRÜLECEK

Mensucat Santar işçileri bu önemli mücadele deneyi içinde gerçek dostlarını ve düşmanlarını tanıdılar. Onlar patronların, onların çıkarlarını korumakla görevli sıkıyönetim birliklerinin ve sendika ağalarının nasıl bir işbirliği içinde olduklarını gördüler. İşçiler ayrıca kendilerine devrimci diyen Partizan gibi küçük-burjuva akımların nasıl sendika ağalarının yardakçılığına soyunduklarını, direnişlerini kırmaya çalıştıklarını gördüler. Yine işçiler mücadelenin başarısı için proleter devrimci hareketin önderliği altında sınıf sendikalarında birleşmenin mutlak gerekliliğini kavramaya başladılar. Patronun, sıkıyönetimin ve sendika ağalarının saldırı ve baskıları işçilerin mücadelesini engelleyemeyen işçileri birçok haklarını patrona kabul ettirdiler. Patron işçilerin grup sözleşmesinin iptal edilerek toplusözleşme imzalanması isteklerini kabul etmek zorunda kaldı. İşçiler patronun manevraları karşısında yeniden direnecekleri belirterek direnişe son verdiler.

İşçi sınıfı, mücadelesi önündeki engelleri yıkarak ilerliyor

Faşist, reformcu, revizyonist siyasetçilerin ve her soydan sendika ağasının bütün engelleme çabalarına rağmen, işçi sınıfımız her geçen gün daha büyük kitleler halinde, daha da kararlı bir biçimde mücadeleye atılıyor. Önüne dikilen barikatları yıkarak taleplerine sahip çıkıyor.

Başta Adana, İstanbul, İzmir, Ankara olmak üzere belli başlı hemen bütün işçi merkezlerinde, işçiler egemen sınıfların bunalımın yükünü işçi sınıfının sırtına yıkma girişimlerine karşı direniyorlar. İleri sürdükleri taleplerle, "Toplumsal Anlaşma", "Ekonomik Önlemler Paketi" gibi mücadelenin önüne dikilen engelleri parçalıyorlar. İşçiler bununla da kalmıyor; buhrandan çıkmak için egemen sınıfların giriştikleri siyasal manevralara karşı da mücadele ediyor, onun, "sıkıyönetimli rejim", "ara rejim", yeni MC'lerle düzeni ayakta tutma çabalarının karşısına dikiliyor. Bir yandan "CHP giderse, ara rejim gelir, MC gelir" gibi reformcu ve revizyonistlerin salladıkları korkuluklara aldırış etmeden her türden gerici, faşist çözümlerin karşısına dikilirken, bir yandan da sınıftan, sınıf mücadelesinden kopuk maceracıların açmazlarını sergiliyor. "İşçi sınıfı hareketinin yükselmediği" gibi safsatalarla mücadelenin önüne dikilmek isteyen oportünistlerin, revizyonistlerin ukalalıklarını, mücadele kaçkını yüzlerini açığa çıkarıyor.

İşçilerin, burjuva, burjuva-toprak ağası partilerin her soydan sendika ağasının kapitalizmi kurtarma çağrısına kulak asmaması, çeşitli ekonomik ve siyasi taleplerle; direnişlere, grevlere, göstericilere başvurması, daha da önemlisi "[illegible] hükümeti yıpratmayın" öğütlerini dinlemeyerek, polisle, "dokunulmaz" sıkıyönetim kuvvetleriyle sokak çatışmalarına girişmesi devrimci güçlerle karşı-devrimci güçler arasındaki çatışmaya yeni ve önemli boyutlar kazandırıyor. Bu durum bütün gericileri, faşistleri, her soydan düzen savunucularını telaşa düşürüyor. Onların bu kokuşmuş düzeni ayakta tutma umutlarını kırıyor.

Egemen sınıflarla başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi sınıflar arasındaki çatışmanın ülkemiz tarihinde hiçbir dönemde olmadığı kadar büyük boyutlara varması, dahası bütün gelişmelerin bu çatışmanın daha da büyüyeceği, derinleşeceği ve genelleşeceğini göstermesi, bir yandan işçi sınıfı içinde sınıf sendikalarına, DSM'lere duyulan ihtiyacı daha belirgin hale getirirken, bir yandan da sınıf sendikalarının, DSM'lerin sınıf içindeki faaliyetlerini daha da sistemleştirmelerini, yoğunlaştırmalarını ve çalışmalarının düzeyini sınıfın ihtiyaçlarını karşılayacak düzeye ulaştırmalarını gerektiriyor.

Şöyle ki;

Bugün işçi sınıfımızın uğruna mücadeleye atıldığı talepler salt ekonomik talepler olmaktan çıkmıştır. Daha şimdiden işçiler, ya salt siyasal nitelikte taleplerle direnişlere, gösterilere baş vurmakta, ya da başlangıçta ekonomik nedenlerle başlayan direnişlere polis, sıkıyönetim vb. müdahalesiyle eylemler siyasal talepleri de kapsayarak genişlemektedir. Bu durum mücadelenin biçimlerini çeşitlendirmekte, iş yavaşlatmaktan sokak çatışmalarına kadar mücadele çeşitli biçimlerle sık sık ortaya çıkmaktadır.

Mücadelenin yükselmesi ve çeşitlenmesi proleter devrimcilerin önlerindeki görevlerin bazılarını öne çıkarmalarını gerektirmektedir. Proleter devrimciler, mücadelenin ihtiyaçlarını gözönüne alarak, mücadeleyi ilerletecek bir yol izlemeli, bunun için de; bir yandan sınıfın ekonomik mücadelesini kararlı bir biçimde sürdürürken öte yandan bu mücadeleyi siyasal mücadele ile sımsıkı birleştirmeli, yeni siyasal talepler ileri sürerek, mücadelenin kapsamını genişletmeli, ekonomik taleplerin yanı sıra siyasal talepler uğruna mücadeleyi bütün üretim birimlerine doğru yaygınlaştırmaya çalışmalıdırlar.

Hiç kuşkusuz mücadelenin sertleşmesi, hele yer yer de olsa mücadelenin ekonomik mücadelenin dar sınırlarını aşarak siyasal talepleri de kapsamaya yönelmesi burjuva sendikaların, her soydan sendika ağasının niteliklerinin en geri işçi kesimlerince de kavranmasını kolaylaştıracaktır. Bu durum burjuva sendikalardan işçilerin kopuşunu hızlandıracak DSM'lerin, sınıf sendikalarının etki alanlarının genişlemesini getirecektir. Burjuva sendikaların ve sendika ağalarının işçi düşmanı yüzlerini gören ve bu sendikalardan kopan işçileri sınıf sendikaları, DSM'ler kucaklamalı, onları kendi saflarında örgütlemelidirler. DSM'ler, sınıf sendikaları aynı zamanda örgütlenmelerini genişleterek üretim birimlerinin bütün ünitelerinde örgütlenmeye girişerek sınıf hareketinin gerektirdiği yaygınlığa ve sağlamlığa ulaşmaya çalışmalıdırlar.

Unutulmamalıdır ki; ancak proleter devrimcilerin sınıf hareketine aktif bir biçimde katılmaları ve etkin bir yol göstericilik yapmaları, sınıf sendikaları, DSM'lerin örgütlenmelerini sınıfın ihtiyacını karşılayacak bir düzeye ulaştırmaları işçi sınıfı hareketinin gelişimini sağlıklı bir yola sokacak, mücadelenin önündeki engelleri ortadan kaldırabilecektir. Aksi takdirde mücadelenin başarılı bir biçimde ilerlemesi olanaksız olacaktır.

ADANA

Tekel işçileri sıkıyönetimi dize getirdi

Adana'da 6 öğretmenin katledilmesi bahane edilerek sıkıyönetim terörünün artırılması ve 20 Eylül günü Tekel Sigara Fabrikasına baskın yapılarak 8 işçinin gözaltına alınması üzerine Tekel işçileri işi durdurarak direnişe geçtiler. B vardiyası işçileri gözaltına alınan arkadaşlarının bırakılmasını sağlayana kadar direneceklerini belirterek sıkıyönetim süngülerinin karşısına dikildiler. Sıkıyönetim komutanları, generaller ve albaylar "sizi de Bossa işçileri gibi tutuklarız" yollu tehditlerle işçileri yıldırmaya çalıştılar. Ancak işçiler "sıkıyönetim süngüsü, dipçik bizi yıldıramaz, arkadaşlarımızın serbest bırakılmasını istiyoruz" diyerek direnişlerini sürdürdüler.

İşçilerin kararlı direnişi karşısında hiçbir tehdidin sökmediğini gören sıkıyönetim 5 işçiyi serbest bırakmak zorunda kaldı. İşte tam bu anda DHY'nin sahte DSM'cileri direniş kırıcılığına giriştiler. "Alınan 8 işçiden 5'i serbest bırakıldı, yarın da pazar, eğer direnişe pazar günü de devam edilirse, bu işgal olur, sıkıyönetim bize saldırır, direnişi kırar" vb. gerekçelerle cumartesi direnişi bırakıp pazartesi tekrar başlatmayı önerdiler. Ancak işçilerin kafasını karıştırarak direnişi kırmayı amaçlayan bu ince taktik, proleter devrimcilerin çabalarıyla boşa çıkarıldı. Tekel DSM ve DY yanlıları bir toplantı düzenleyerek direnişin sürmesinin zorunluluğu, bugün direnişe son vermenin direnişin kırılması anlamına geleceği bütün işçilere anlatıldı. Mücadeleci tekel işçileri oportünist taktiklere pirim vermediler. Direniş kararlılıkla sürdürüldü. İşçilerin kararlılığı karşısında sıkıyönetim diğer 3 işçiyi de pazar akşam üstü direnen işçilere teslim etti. Böylece de tekel işçileri mücadelelerinde yeni bir adım atarken DHY'nin sahte DSM'sinin gerçek niteliğini tanıma fırsatını buldular.

Adanalı proleter devrimciler sıkıyönetim terörüne karşı Tekel işçileriyle omuz omuza mücadele ettiler. Bir bildiri dağıtılarak bütün işçiler Tekel işçilerinin direnişini desteklemeye çağrıldı. Faşist diktatörlüğün baskı aracı sıkıyönetimin işçi sınıfının ve emekçi halkın mücadelesini ezmeye çalıştığı vurgulanarak buna karşı halkın anti-faşist birliği ve mücadelesinin önemi dile getirildi ve provokasyonlara, faşist saldırılara, provokasyonları bahane ederek sıkıyönetim terörünün artırılmasına karşı mücadeleyi yükseltmek gerektiği vurgulandı.

İZMİR

Tekel işçileri hakları için yürüdü

İzmir Tekel işçileri 22 Eylül günü proleter devrimcilerin yol göstericiliği ve önderliğinde

Devamı sayfa 10'da

Devrimci Demir-İş 1. Olağan Kongresi İskenderun'da toplandı

Türkiye metalurji işçilerinin tek sınıf sendikası olan Devrimci Demir-İş Sendikası'nın 1. Olağan Kongresi, İstanbul, Kdz. Ereğlisi, Ankara, İskenderun'dan tüzük gereğince seçilen 75 delegenin katılımıyla 22-23 Eylül günleri toplandı.

Kongre, Sendika Genel Başkanı Oktay İlhan'ın sendikanın kuruluş amaçları ve mücadele çizgisini özetleyen açış konuşmasıyla başladı. Çeşitli kitle örgütlerinin Kongre'ye başarı telgrafları okunduktan sonra, kongreye konuk olarak katılan, Dev Tarım-Sen, DSM, YDGF, YDM temsilcilerine söz verildi. Çalışma Raporu'nun okunmasıyla çalışmaların birinci günü tamamlandı. Eleştirilerden sonra Çalışma Raporu oybirliği ile onaylandı.

Daha sonra Devrimci Demir-İş Ana Tüzüğü tartışmaya açıldı. Tüzük oybirliği ile kabul edildi.

Gündemin öneriler bölümünde, MHP, ÜGD, Çelik-İş, Türk Metal, MİT, Kontr-gerilla dağıtılmalıdır, 14 Ekim seçimleri boykot edilmelidir, referandum hakkı yasallaştırılmalıdır, sınırsız grev, genel grev, siyasi grev, dayanışma grevi hakkı için mücadele, 1 Mayıs'ın yasallaşması için mücadele, tüm çalışanlara grevli toplusözleşmeli sendika hakkı için mücadele, Grup Sözleşmesi ve "Toplumsal Anlaşma"ya karşı mücadele vb. ülkemiz işçi sınıfı ve emekçi sınıflarının en temel taleplerine ilişkin çeşitli kararlar oybirliği ile alındı.

Gündemin son maddesi olan seçimlere geçildi. Genel Başkanlığa Oktay İlhan, Genel Sekreterliğe Osman Dinç, Örgütlenme Sekreterliğine Remzi Şemenoğlu, Eğitim Sekreterliğine Celal Özçelik, Mali Sekreterliğe Ali Şepsül oybirliği ile seçildiler. Daha sonra sendikanın, yönetim, denetleme ve onur kurulları seçimi ile kongre son buldu.

1. Kongresi ile seçilmiş yönetici organlara sahip olan Devrimci Demir-İş Sendikası'nın, bir yıllık mücadele tecrübesinden de öğrendikleriyle, mücadeleci çizgisinde başarıyla ilerleyeceğine inanıyoruz.

CHP'yi destekleme kararı aldılar

DİSK ağaları işçilere yeni tuzaklar kuruyorlar

Gericiliğe ve CHP reformist hükümetine, bugüne kadar her türlü desteği veren, CHP reformistlerinin işçi sınıfına, halka ve devrime karşı gerici politikasını destekleyen, reformistlerin hükümet kurmasına ellerinden geldiğince yardım eden DİSK'in reformist ve revizyonist sendika ağaları, gene CHP reformistlerini kitlelere bir 'umut' olarak sunmaya devam ediyorlar.

DİSK Yönetim Kurulu 25 20 Eylül 1979'da İstanbul'da yaptığı toplantıda "faşizme karşı mücadelede önemli görevler yapabilecek olan CHP'ye oy verilerek desteklenmesi" kararını almıştır.

Aynı toplantı sonunda yayınlanan kararda (ki karar DİSK Ajansının 3 Ekim 1979 tarihli sayısında tam metin olarak yayınlandı) DİSK'in reformist ve revizyonist sendika ağaları, işçileri ve emekçi halkı "faşizme ve onun doğal destekçisi emperyalizme, onların kanlı planlarına karşı sandık başlarında mücadeleye" çağırmaktadır. "14 Ekim seçimlerinde faşizm, bunun yandaşı partiler (MHP, CGP AP, MSP) mutlaka yenilmeli ve geri itilmelidir" demektedir.

Geçmiş seçimlerde de CHP reformistlerini emekçi halk kitlelerine 'umut' olarak sunan ve CHP reformistlerinin halk aleyhtarı uygulamalarını sessiz ce onaylayan DİSK'in sendika ağaları bütün bunları hangi koşullarda söylemektedirler? Hangi koşullarda işçileri ve emekçi halk kitlelerini seçimlerde 'faşizme karşı mücadelede önemli görevler yapabilecek olan CHP'ye oy vererek desteklemeye' çağırmaktadır?

Bugün CHP reformist hükümetinin ipliği iyice pazara çıkmıştır. Ve işçiler ve emekçi halk kitleleri CHP reformistlerinin kimin hizmetinde olduğunu iktidarının faşizmi nasıl güçlendirdiğini, CHP hükümeti döneminde emperyalist sömürü ve soygunun nasıl arttığını bizzat kendi deneyleri ile görmüş ve yaşamışlardır. Egemen sınıfların CHP reformist hükümetinin eliyle ilan ettiği sıkıyönetim süresince işçi sınıfının üzerinde görülmemiş baskılar uygulanmış, onbinlerce işçi sokağa atılmış, işçi grev ve direnişleri birbiri ardına yasaklanmış ve ya kanla bastırılmıştır. Bizzat CHP hükümeti sadece 1979 yılı içinde otuza yakın işçi grevini ertelemiş veya yasaklamıştır.

İşte bu koşullarda ve reformizmin niteliğinin bütün çıplaklığı ile ortaya çıktığı bir dönemde DİSK'in reformist ve revizyonist sendika ağaları işçileri ve emekçileri CHP'ye oy vermeye çağırarak O'nu bir 'umut' olarak sunmaya devam ediyor. Üstelik CHP reformizmini anti-faşist bir güç, faşizmin bir alternatifi olarak lanse ederek...

DİSK'in sendika ağaları, kitlelerin anti-faşist demokrasi mücadelesinin bütün ülke çapında geliştiği, gerici partilerin kitleler arasında tecrit olduğu ve faşist cinayet yuvalarının birçok alandan sökülüp atıldığı, Adana'da olduğu gibi sıkıyönetimin baskı ve terörünün kitleler tarafından göğüslendiği bir sırada, faşizmi sandık başında yenmeye çağırarak ve bu işi de CHP'ye 'havale ederek' kitlelerin anti-faşist demokrasi mücadelesini engellemeye, onu pasifize etmeye ve reformizmin kuyruğuna takmayı hedeflemektedirler.

Ama işçi sınıfı ve emekçi halk kitleleri DİSK'in sendika ağalarının ve diğer reformist ve revizyonistlerin demokrasi mücadelesinin önüne kurduğu barikatları, tuzakları parça parça edecektir.

İşçi sınıfı ve emekçi halk DİSK'in sendika ağalarının ve diğer karşı-devrimcilerin 'karar'larını bir kenara atarak seçimleri boykot edecek, demokrasi bayrağını yükseltecektir.

SEÇİM..SEÇİM..SEÇİM..

Partiler. Seçimler ve Temel Siyasetleri

SORULAR

1 - BU PARTİLERİN FAŞİST-FEODAL DEVLET İLE İLGİLİ TEMEL SİYASETLERİ NEDİR ?

2 - BU PARTİLERİN KOMPRADOR-FEODAL DÜZENİN DEVAMI İLE İLGİLİ TUTUMLARI NEDİR ?

3 - BU PARTİLERİN TÜRKİYE'DEKİ MİLLİ MESELE KONUSUNDAKİ TUTUMLARI NEDİR ?

4 - BU PARTİLERİN EMPERYALİZME VE SOSYAL-EMPERYALİZME KARŞI TUTUMLARI NEDİR ?

5 - BU PARTİLERİN KAPİTALİZMİN BUGÜNKÜ KRİZİNİN ATLATILMASI İÇİN 'ÇÖZÜM YOLLARI' NEDİR ?

6 - BU PARTİLER FAŞİST CİNAYET ODAKLARININ DAĞITILMASI İÇİN NE DÜŞÜNÜYORLAR ?

AP ve MHP

1 AP ve MHP komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının faşist partileri olarak faşist-feodal devletin, faşist diktatörlüğün en büyük savunucuları ve koruyucularıdır.

AP ve MHP, işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin mücadele ile kazandığı belirli demokratik ve siyasi mevzilerin yok edilerek faşist diktatörlüğün daha da güçlendirilmesi, emperyalistler ve egemen sınıflar için tam anlamı ile dikensiz bir gül bahçesi yaratılması için çalışmaktadırlar. Bunun için de ordunun, polisin vb. gibi militarist kurumların ve bürokratik mekanizmanın daha da güçlendirilmesini, bütün demokratik kitle örgütlerinin kapatılmasını istemektedirler.

Yarı-askeri faşist bir örgüt olan MHP ve yan örgütleri; MİT, Kontr-Gerilla vb. gibi faşist devletin kurumları ile iç içe çalışmaktadır.

2 AP ve MHP komprador-feodal düzenin, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının ekonomik egemenliğinin en kararlı savunucularıdır.

Her iki parti de ülkemizdeki komprador burjuvazi ve toprak ağalarının bağlı olduğu Amerikan emperyalistlerinin siyasi aletleridir. Onlar Amerikan emperyalistlerinin ülkemizdeki çıkarlarının doğrudan siyasi savunucularıdır.

AP ve MHP komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının ve onların arkasındaki Amerikan emperyalistlerinin çıkarlarına yönelik kitlesel eylemlerin en büyük düşmanıdırlar. Bu eylemleri kan ve ateşle bastırmak için her türlü tedbire başvurmaktadırlar. AP iktidarı döneminde ve I. ve II. MC iktidarları döneminde bütün işçi eylemleri, kitle mücadeleleri, gençliğin anti-emperyalist ve anti-faşist mücadelesi, köylü direnişleri kan ve ateşle bastıralmaya çalışılmıştır. Bu partilerin iktidarda olduğu dönemlerde yüzlerce devrimci ve emekçi faşist kurşunlar altında can vermiştir. MHP'nin eli kanlı katilleri yüzlerce devrimci ve demokratı katletmiştir. 1 Mayıs 1977 Taksim katliamı AP ve MHP'nin iktidarda olduğu 1977 yılında gerçekleştirilmiştir 15-16 Haziran Şanlı İşçi Direnişi 1970 yılında AP Hükümeti döneminde bastırılmaya çalışılmıştır.

AP ve MHP gibi faşist partiler işçi sınıfının kazanılmış bütün mevzilerini yok etmek için yoğun bir çaba göstermektedirler. Bunlar arasında işçilerin grev hakkı vb. gibi birçok hakkı vardır. Bu konuda MHP tam anlamı ile Hitlerci yöntemler uygulamayı hedeflemektedir. (Bkz. MHP ve İşçi Sınıfı başlıklı yazı) AP ise 1978 yılında yaptığı son kongresinde tekrar iktidara geldiğinde işçi sınıfının kazanılmış haklarını nasıl yok edeceğine dair programında değişiklikler yapmıştır. Kongrede AP Programında yapılan değişiklikler şu naktalarda toplanmaktadır:

- Programın 72. maddesinde yapılan bir değişiklikle "sermayeyi, işvereni, mülkiyeti, özel teşebbüsü ürkütmeyen kurumların kökleşmesi ve geliştirilmesi, devletin uzun süreli önleyecek sistemleri kurması" öngörülmektedir.

- 73. maddede yapılan değişiklik "toplusözleşme uygulamasının, ekonomik zorunluluklar sosyal denge, devlet ve işveren olanakları" ölçüsünde kalması ilkesi getirilmektedir.

- Programın 74. maddesinde yapılan değişiklikle, sendikanın faaliyet alanı ve faaliyetleri daha da sınırlandırılmakta ve sendikalar "mesleki dayanışma araçları" olarak tanımlanmaktadır. Bu konuda getirilen ilke şöyledir: "Sendikacılığın yeni bir merhaleye geçmesi kanısındayız. Bu merhale, sendikacılığın kendi sahası içine şeklinde hülasa edilebilir. Sınıf mücadelesi sendikacılığına, ideolojik ve parti sendikacılığına karşıyız. Türk işçisinin suni sınıf şuuru yerine tabii milli şuur içinde tutulması şaşmaz prensibimizdir."

Bugün AP'nin militanları ve özellikle de MHP'nin eli kanlı katilleri fabrika kapılarında, toprak ağalarının çiftliklerinde patronların ve toprak ağalarının bekçiliğini yapmakta; işçi direnişlerine ve toprak işgallerine karşı vurucu güç olarak görev yapmaktadırlar; bu konuda faşist devlet güçleri ile birlikte, içiçe çalışmaktadırlar.

3 AP ve MHP Türkiye'de çeşitli milliyetlerin yaşadığını inkar etmektedirler. Kürt ulusunun varlığını dahi tanımamaktadırlar. Onlar Kürt ulusu ve diğer azınlık milliyetleri üzerinde azgın milli bir baskı ve terör uygulamasından yanadırlar. Onların iktidarları dönemi, aynı zamanda, Kürt halkı üzerindeki milli baskının yoğunlaşarak sürdüğü dönemlerdir.

AP ve MHP'nin iktidarda olduğu bütün dönemlerde Türkiye Kürdistan'ında 'sivil sıkıyönetim' uygulanmıştır. Ecevit Hükümeti tarafından ilan edilen sıkıyönetimin Türkiye Kürdistan'ını kapsayacak şekilde genişletilmesi için AP ve MHP gibi partiler ellerinden geleni yapmışlardır. Bugün bu partiler CHP Hükümetini Kürt halkı üzerinde daha çok terör estirmediği için eleştirmektedirler,

Ayrıca MHP 'Türk ırkı' dışındakilerin 'memleketten çıkarılması ve devlet mekanizmasından atılmasının' propagandasını yapmaktadır. Bu görüşü Türkeş 1942'den beri savunmaktadır. Türkeş 1943'te Nihal Atsız'a yazdığı mektubunda bu konu ile ilgili olarak şunları söylemektedir:

"Türkiye'de yalnız Türk soyundan gelenler yaşamaktadır. Bilhassa devlet mekanizmasına kat'iyyen karısık ırklardan insanlar geterilmemelidir. Karısık ırkları memleketten çıkarırsak, nüfusumuzun azalacağından Asya'daki Türklerle birleşmemiz lazımdır." (Nisan-Mayıs, 1967, Yeni Gazete)

"Türkiye'de bulunan Türk tebası olan gayrı-Türkler, Çerkes, Boşnak, Laz, Arnavut, Kürt vb. unsurlardır. Bunlar mensup oldukları memleketlere gönderilmelidir." (aynı yerde)

4 AP ve MHP Amerikan emperyalistlerinin Türkiye ve diğer ülkeler (özellikle Ortadoğu bölgesi) üzerindeki hegemonyasının devamını ve daha da pekiştirilmesini savunmaktadırlar Amerikan emperyalistlerinin ülkemizdeki doğrudan siyasi bekçileridir.

Geçmişte Demirel Hükümetleri döneminde Amerikan emperyalistlerine bir çok alanda (ekonomik, askeri, mali vb.) yeni kolaylıklar tanınmıştır.

AP ve MHP o kadar Amerikan emperyalistlerinin çıkarlarının sadık bekçileridir ki, onlar iktidarları ve muhalefetleri döneminde Türkiye'deki anti-emperyalist gençlik hareketlerinin, anti-emperyalist halk hareketlerinin en büyük düşmanıdırlar. Ve bu eylemleri kan ve ateşle bastırmak için ellerinden geleni yapmaktadırlar. 6.Filo'ya karşı yapılan protesto gösterilerinde takındıkları tavır ve Kanlı Pazar olayları bunun en iyi göstergesidir.

Hatta bunu MHP'nin eli kanlı elebaşısı Türkeş şu şekilde itiraf etmektedir:

"12 Mart 1971 tarihine kadar süren devrede gittikçe çoğalan anarşi ve NATO aleyhtarı hareketlerle, komünistler tarafından ustaca körüklenen Amerikan düşmanlığı, müttefiklerimizle olan münasebetlerimize gölge düşürmüştür.

"NATO ve batılı müttefiklerimiz aleyhine yapılan bozguncu faaliyetlere karşı hükümetin tesirli tedbirler almaması, Türkiye'yi itibardan düşürmüş ve devlet için zararlı olmuştur." (A. Türkeş, Gönül Seferberliği, sy. 192-193)

AP ve MHP'nin Amerikan emperyalistlerinin ve diğer batılı emperyalistlerin çıkarlarını savunmaları, onların siyasi acentalığını yapmaları, Sovyet sosyal-emperyalistlerine karşı uzlaşmacı olmadıkları anlamına gelmez. Tam tersine bu partiler Amerikan emperyalistlerinin Türkiye'deki hegemonyasını savunurken ve bunun için çalışırken, aynı zamanda Sovyet sosyal- emperyalistleri ile de ekonomik vb. ilişkilerin geliştirilmesini de istemektedirler. AP'nin tek başına iktidarda olduğu dönemde ve I. ve II. MC iktidarları döneminde Sovyet sosyal-emperyalistleri ile ekonomik mali, askeri ve siyasi alanlarda çeşitli anlaşmalar imzalanmıştır. Bunların iktidarı döneminde Sovyet sosyal-emperyalistleri Türkiye'de bir çok ekonomik imtiyaz elde etmişlerdir.

5 AP ve MHP kapıtalizmin derinleşen buhranını emperyalistlerin, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının yararına 'çözmek', komprador burjuvazi ve toprak ağalarının ekonomik ve siyasi egemenliğini sağlamlaştırmak, buhranın faturasını işçi sınıfına ve emekçi halk kitlelerine kesmek için ellerinden geleni yapmaktadırlar. Daha doğrusu AP ve MHP gibi faşist partilerin işlevi ve varlık nedeni budur.

AP ve MHP'nin iktidarda bulundukları dönemler içindeki uygulamalarına ve CHP Hükümetinin son ekonomik tedbirleri karşısındaki tavırlarına kısaca bir göz attığımızda bu durumu daha açık bir şekilde görebiliriz.

AP'nin tek başına iktidarda olduğu dönemde ve I. ve II. MC Hükümetleri döneminde emperyalistlere ve sosyal-emperyalistlere verilen imtiyazlar artmıştır. Bu iki faşist parti CHP Hükümetini emperyalistlere verdiği yeni tavizler için değil, bunları geç uyguladığı için eleştirmiştir.

AP'nin tek başına ve MC Hükümetlerinin iktidarda bulunduğu yıllar içinde hayat pahalılığı alabildiğine arttı ve temel tüketim maddelerinin bütününe zamlar yapıldı. Örneğin ev kiraları 1976 yılı içinde %100 oranında arttı. TL'nin değeri 1976 yılı içinde %30 oranında, 1977 yılı içinde de dokuz kez olmak üzere %35 oranında düşürüldü.

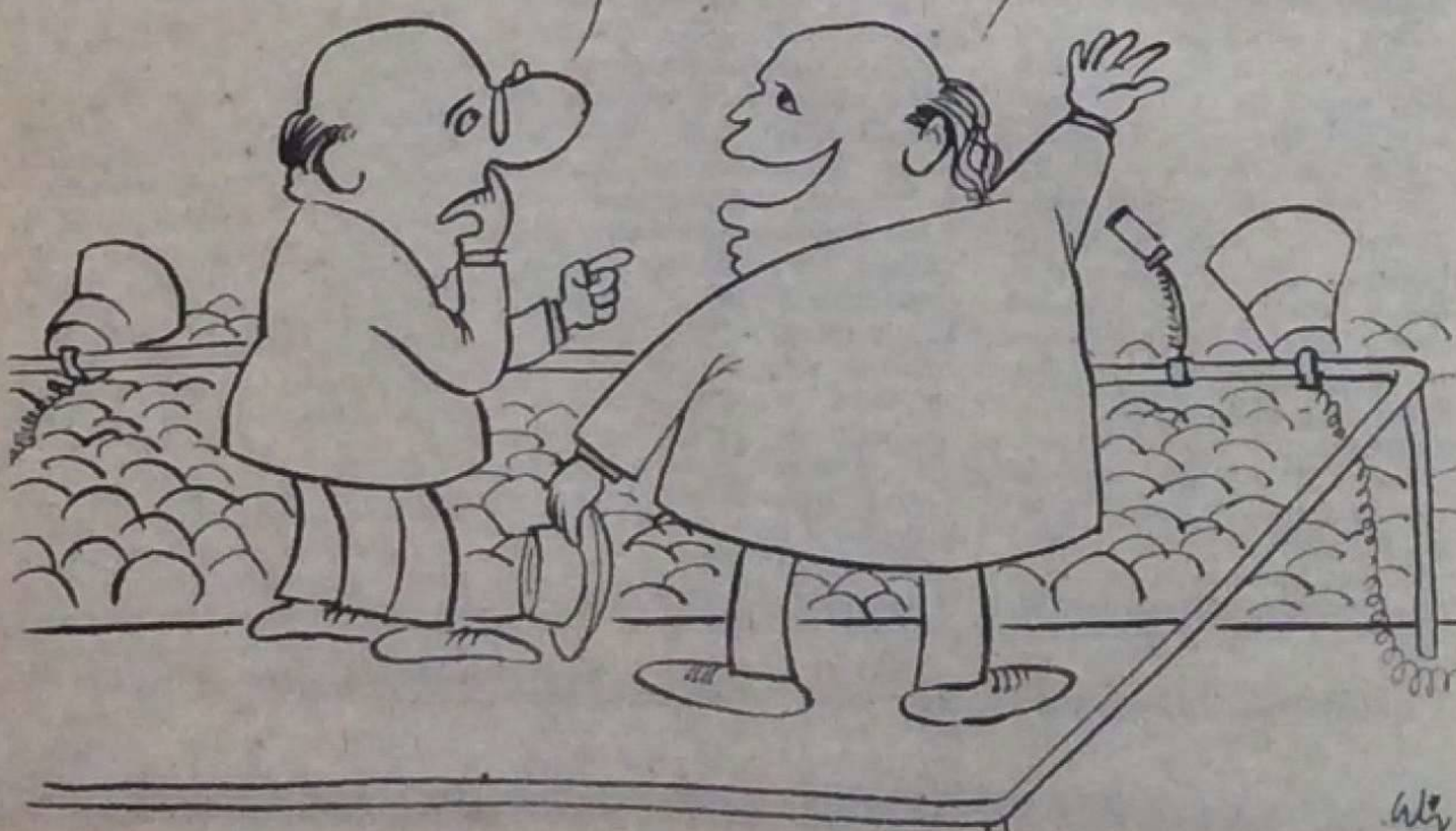
AP ve MC Hükümetleri dönemlerinde işçi sınıfı ve diğer emekçi halk sınıf ve tabakaları üzerindeki sömürü ve soygun alabildiğine artmıştır. Grevlerin bastırılması yaygın lokavtlar, grev ertelemeleri, işten çıkarmalar vb. birbirini izlemiştir. Yoksul köylülerin toprak ve özgürlük mücadeleleri, toprak işgalleri faşist devletin militarist güçleri ile ve toprak ağalarının silahlı adamları ile bastırılmıştır. Pancar, fındık, tütün vb. gibi tarım ürünlerinin taban fiyatları düşük tutulmuş, sömürü ve baskıya karşı mücadeleye atılan küçük üreticilerin direnişleri bastırılmaya çalışılmıştır.

AP ve MC Hükümetleri dönemleri egemen sınıfların işçi sınıfı, emekçi halk kitleleri ve halk gençliği üzerinde siyasi saldırılarının da arttığı, halkın mevcut siyasi haklarının yok edilmeye, faşist diktatörlüğün güçlendirilmeye çalışıldığı dönemler olmuştur. AP Hükümeti 1970'lerde Sendikalar ve Grev ve Toplu Sözleşme Yasalarını değiştirerek işçi sınıfının kazanılmış belirli mevzilerini yok etmek istemiştir. İşçi sınıfının şanlı 15-16 Haziran Direnişinin arkasından da sıkıyönetim ilan edilmiştir. I. MC Hükümeti döneminde çıkarılmak istenen Devlet Güvenlik Mahkemeleri Kanunu, aynı şekilde, bu politikanın başka bir parçasıdır.

AP ve MHP gibi faşist partillerle CHP reformistleri arasındaki dalaşma da karşı-devrimin kendi içindeki çelişme ve çatışmaların bir sonucudur. Aslında AP veMHP'nin CHP Hükümeti aracılığı ile halka karşı yürütülen ekonomik ve siyasi saldırılara hiç bir itirazları yoktur. Onlar emperyalistlerin ve egemen sınıfların CHP reformist hükümeti eli ile aldığı halka karşı her türden ekonomik ve siyasi tedbiri desteklemiştir, emperyalistlerin IMF eliyle dayattığı reçetelerin uygulanmasını istemişlerdir. Onlar CHP reformistlerini halka karşı yeni ekonomik ve siyasi saldırı tedbirleri yürüttüğü için değil, tersine bunları uygulamakta geç davrandığı ve cesaretsiz hareket ettiği için eleştirmektedirler.

6 AP ve MHP egemen sınıfların siyasi egemenliklerinin bir parçası olarak, MİT ve Kontr-Gerilla gibi resmi faşist cinayet odakları ile iç-içe çalışmaktadırlar. MHP, aynı zamanda, askeri faşist bir örgüttür ve Hitlerci yöntemlerle çalışmaktadır. AP, MHP'nin saldırı ve katliamlarını desteklemekte ve savunmaktadır; faşist devleti ve MİT ve Kontr-Gerilla gibi resmi ciyet odaklarını aklamaya çalışmaktadır.

AP ve MHP sıkıyönetimin daha da baskıcı olmasını savunmakta ve kendi denetimlerinde uygulanmasının istemektedirler.

MHP ve İşçi sınıfı

MHP, kendi faşist ve işçi, halk düşmanı yüzünü gizlemek için anti-kapitalist sloganlara sarılmakta, işçi sınıfını aldatmak için sürekli olrak demagoji yapmaktadır.

Aslında bundan daha doğal bir şey yoktur. Çünkü MHP gibi faşist siyasi hareketler emperyalistlerin, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının çıkarlarının ve faşist diktatörlüğün savunucusu ve onların doğrudan siyasi aletidir. faşist-feodal diktatörlü[illegible] daha da sağlamlaştırılmasına ve işçi sınıfı ve emekçi [illegible]tleleri üzerindeki sömürü ve baskının daha da artma[illegible] etmektedir. Fakat bunu başarmak için de işçi[illegible]ekçi kitleleri demagojik yollarla uyutmaya, onla[illegible] sloganlarla kendi peşinden sürüklemeye, faşist d[illegible] kitle tabanı yaratmaya çalışmaktadır. Bunun için de [illegible]apitalist sloganlara sarılarak, hem kendi faşist yüzünü gizleye çalışmakta ve hem de faşizme kitle tabanı yaratmaya n göstermektedir. Bu gerçek sadece MHP açısından değil, er bütün faşist hareketler, bütün karşı-devrimci akımlar içie geçerlidir. Almanya'da Hitler faşizmi kitleleri anti-kapital sloganlarla aldatmış ve kendine bir kitle tabanı yaratarak dara gelmiştir. Ama Hitler faşizmi Alman işçi sınıfı için tbir cehennem olmuştur.

Gerçi kiye işçi sınıfı MHP gibi faşist siyasi hareketleri bugünkadar daha yakından tanımıştır. İşçi sınıfımız, MHP'nin eeryalistlerin ve egemen sınıfların tasmalı uşağı olduğunu, işlerin ve emekçi halkın can düşmanlarından biri olduğunu zat kendi deneyleri ile görmüş ve kavramıştır. MHP'nin ortağı olduğu MC Hükümetleri döneminde yüzlerce işçi tağa atılmış, onlarca grev ertelenmiş, onlarca işçi ve devrimMHP'li caniler tarafından katledilmiştir. İşçi sınıfının harekni ezmek ve işçileri patronlara satmak için kurulmuş MİSKdlı katiller yuvasının ve diğer faşist sendikaların pratikleri bütün işçiler ve emekçiler tarafından yakından bilinmekte.

Bu prk tavırları ve uygulamalarının yanında MHP'nin 'iktidara gğinde kuracağı düzen'in nasıl bir düzen olduğuna daha yakıan baktığımızda, MHP'nin işçi sınıfına gerçekte ne vaadettni bizzat onların eli kanlı ideologlarının ağzından aktardığımla bunu daha iyi görebiliriz.

●IŞÇI SIFI ÜZERİNDEKİ SÖMÜÜ VE SOYGUNUN ARTIRILMASI

"Milliyçi hareket, kalkınmamızın milli kaynak ve imkanlarımıza danmasını ister. (...) kalkınmanın tasarruf ve yatırım unsurlarınkarşılamak üzere bir İŞÇİ VE TASARRUF SANDIĞI'nın kulmasını öngörmekteyiz.(...)

Işçi tarruf ve yatırım sandığına her ay, her işçiden ücretlerine re bir miktar aidat kesilecektir. Damla damla göl olur misal bu sandıkta biriken paralar büyük yekunlara baliğ olacaktır. iynı yolu, milletimizi meydana getiren diğer beş sosyal dilide de tatbik edeceğiz."

Yukarki satırlar MHP'nin eli kanlı katil başı A Türkeş'e aittir ve 'Işık ve Türkiye adlı kitabının 200. sayfasından alınmıştır.

Türkeşin burada söylemek istediği aslında yoruma ihtiyaç göstermeyek kadar açıktır. MHP iktidara geldiğinde, hükümet olduğundaher ay her işçiden bir miktar aidat kesecektir. MHP bugün komprador patronların işçilerin ücretinden vergi, prim, pul parası vb gibi kesintileri az görmüş olacak ki, buna bir de 'zorunlu aidat'ı eklemektedir. MHP bu yolla kompador burjuvazinin, emperyalist tekellerin işçi sınıfı üzerindeki sömürü ve soygunnu artırmayı, artı-değer miktarını ve oranını yükseltmeyi amaçlamaktadır. Türkeş yukarıya aktardığımız yazısının devamında bu paralarla 'işçi fabrikaları' kuracağını da söylemektedir. Türkeş böyle bir vaadle işçileri aldatmayı hedeflemektedir. Çünkü faşist devletin fabrikalarından veya komprador patronların fabrikalarından işçilere ancak daha çok sömürülme ve soyulma payı düşer.

Üstelik MHP bu 'aidat'ları her işçinin gönlüne bırakmamaktadır. Bunları her işçi için zorunlu bir duruma getireceğini vaadetmektedir. MHP'nin bu konuda benimsediği yöntem, 'zorunlu' veya 'cebri tasarruf'tur.

MHP ideologlarından Kurt Karaca bunun teorisini (ki o buna milli sektörü diyor) şöyle açıklamaktadır:

"Bir sermaye birikimi olan kalkınma, tasarruf ve yatırım hareketinden ibarettir. Kalkınmanın en önemli unsuru, özellikle finansman yönü olan tasarruf, iradi (gönüllü) ve zorunlu (cebri) olmak üzere ikiye ayrılır. Milliyetçi-Toplumcu sistem kalkınmanın finansman yönü olarak daha çok zorunlu tasarrufu öngörür. (Kurt Karaca, Milliyetçi Türkiye, sy.129-130)

Gene MHP'nin akıl hocası takımından M.Özsoy bu 'cebri tasarruf'un nasıl yapılacağını şu şekilde açıklamaktadır:

"Cebri tasarruf ancak devlet eliyle yapılabilen çok zor bir tasarruftur. Bir milletin fertleri kendi haline bırakılırsa hiç bir zaman israftan uzaklaşamaz ve milletçe tasarrufa gidilemez. Bunun içindir ki, böyle memleket çapında seneler sürecek büyük bir tasarruf hamlesi ancak devlet tarafından yapılabilir. Bu cebri tasarruf, millet fertlerinden büyük bir fedakarlık ve feragat isteyen bir yoldur.

"Cebri tasarruf sıkıca ve fedakarlık isteyen bir kalkınma şekli olduğu için, **bu kalkınma şeklinin halktan rey bekleyen çok partili demokratik sistemlerde, yani demokrasilerde tatbiki imkansızdır.**"

Aslında bu satırlarda her şey çok açık bir şekilde ve yoruma ihtiyaç bırakmayacak kadar açılmakta ve itiraf edilmektedir. MHP hükümete geldiğinde işçi sınıfının bütün siyasi haklarını kaldıracak, onlardan bugünkü sömürüye ek olarak bir de 'cebri tasarruf' bekleyecek; bunu da zorla ve devlet gücüyle yapacak. Yani sonuç olarak MHP işçi sınıfı üzerindeki sömürü ve soygunu artıracağını ve emperyalistler ve komprador burjuvazi için tam anlamı ile bir dikensiz gül bahçesi yaratacağını kendi ideologlarının ağzından itiraf etmektedir.

İşte size faşist MHP'nin sahte 'anti-kapitalist' sloganlarının içeriğinin bir yönü: İşçi sınıfı üzerinde daha çok sömürü ve soygun...

●IŞÇI SENDİKALARININ KAPATILMASI

MHP sadece işçi sınıfı üzerindeki sömürü ve soygunu artırmayı amaçlamakla kalmamakta, buna ek olarak işçi sınıfının örgütlenme merkezleri olan sendikaları ortadan kaldırmayı hedeflemektedir. Buradaki esas hedefleri elbette ki sınıf sendikalarıdır. MHP işçi sendikalarını ortadan kaldırarak, bunun yerine 'tek ve mecburi sendikacılık' diye adlandırdıkları faşist örgütleri geçireceklerini belirtmektedirler.

Bunu faşist Türkeş şu şekilde itiraf etmektedir:

"İşçilerimizin haklarını tam olarak verebilmek, menfaatlerinin savunmasın yapabilmek için Tek ve Mecburi Sendikacılığı getireceğiz. Her işçi çalıştığı iş kolunda kurulacak tek sendikaya üye olacaktır." (A.Türkeş, 9 Işık, sy.64)

MHP'nin 'tek ve mecburi sendikacılık prensibi' Hitler ve Mussolini faşizminin dile getirilmesinden başka bir şey değildir. Çünkü Hitler ve Mussolini de Almanya ve İtalya'da 'tek ve mecburi sendikacılık' adı altında faşist milis örgütler kurmuşlar, bütün işçi sendikalarını kapatarak işçi sınıfının kendi sınıf örgütlerinden yoksun bırakmışlardır. Böylece işçi sınıfının mücadelesini daha kolay ezmeye ve işçi sınıfının egemen sınıflar tarafından daha çok sömürülmesine ve soyulmasına çalışmışlardır.

İşte MHP'nin 'anti-kapitalist' sloganlarının gerçek içeriğinin ikinci yönü: İşçi sınıfının sınıf örgütlerinin, sınıf sendikalarının kapısına kilit vurulması...

●GREVLERİN YASAKLANMASI

MHP'nin amaçlarından biri de işçi sınıfımızın uzun bir mücadele sonunda kazandığı grev hakını tamamen yasaklamaktır.

Bunu MHP elebaşlarından biri şöyle dile getirmektedir!

"Bu tedbir kapital formasyonu ile doğrudan ilgilidir. Çünkü grevler kapital formasyonunun hızını keser. Zira grevler yüzünden istihsal vasıtaları duracak, çalışamayacak, bu yüzden de mal ve hizmet istihsali düşecektir. İşte bu sebepler dolayısıyla ki, kalkınmanın devamınca grev yasaktır."

İşte size MHP'nin sahte 'anti-kapitalist' sloganlarının içeriğinin bir diğer yönü: İşçi sınıfının grev hakkının tamamen yasaklanması...

Aslında MHP ve onun yan kuruluşları bu politikayı sadece geleceğe ait olarak çizmiyorlar elbette ki. Onlar bugünden yukarda çizdikleri politikaya uygun olarak davranmaktadırlar. MHP'nin hükümette bulunduğu süre içinde grevleri yasaklaması, bugün grevleri 'anarşi' olarak karalayarak yasaklanmasını istemesi, sivil bir faşist örgüt olarak MİSK'i ve diğer bazı irili-ufaklı 'sendika' kurması, İskenderun'da Çelik-İş Sendikasının MHP'li sendika ağalarının İsdemir patronunun prim kesme sistemini onaylamaları vb. vb. hep bu politikanın bugünkü uygulamasından bir kaç tane örnektir.

SEÇİM..SEÇİM..SEÇİM..

Partiler, Seçimler ve Temel Siyasetleri

SORULAR

1 - BU PARTİLERİN FAŞİST-FEODAL DEVLET İLE İLGİLİ TEMEL SİYASETLERİ NEDİR ?

2 - BU PARTİLERİN KOMPRADOR-FEODAL DÜZENİN DEVAMI İLE İLGİLİ TUTUMLARI NEDİR ?

3 - BU PARTİLERİN TÜRKİYE'DEKİ MİLLİ MESELE KONUSUNDAKİ TUTUMLARI NEDİR ?

4 - BU PARTİLERİN EMPERYALİZME VE SOSYAL-EMPERYALİZME KARŞI TUTUMLARI NEDİR ?

5 - BU PARTİLERİN KAPİTALİZMİN BUGÜNKÜ KRİZİNİN ATLATILMASI İÇİN 'ÇÖZÜM YOLLARI' NEDİR ?

6 - BU PARTİLER FAŞİST CİNAYET ODAKLARININ DAĞITILMASI İÇİN NE DÜŞÜNÜYORLAR ?

TKP

1 TKP bugünkü burjuva-feodal devleti diğer burjuva-toprak ağası partiler gibi sınıflarüstü bir kurum olarak ve 'büyük burjuvaziyi devleti ele geçirme sürecinde' ve 'militarist klikle bütünleşmiş' olarak değerlendirmektedir. Devlete 'gericilerin sızdığını' söylemektedir. Bunun için de önüne 'devlet mekanizmasının gericilerden temizlenmesi' görevini (TKP Programı, sy.21) koymuştur.

Gene aynı bakış açısı ile bugünkü burjuva-feodal parlamentoyu bir kurum olarak koruyacağını ve onu 'gerici, işbirlikçi burjuvazinin, toprak beylerinin militarist kliğinin yararına işleyen bir araç olmaktan' çıkararak 'onu işçi sınıfının, halkın yararına işleyen bir araç haline getireceğini' söylemektedir. (TKP Programı, sy. 27)

TKP burjuva-feodal devletin, faşist diktatörlüğün militarist kurumunu, orduyu, 'işbirlikçilerin halka karşı vurucu bir güç olarak kullandıklarını' söylemekte ve 'orduyu emperyalistlerin, NATO'nun, işbirlikçilerin, militarist kliğinin elinden kurtaracağını' vaadetmektedir. Çünkü subaylar 'aydın emekçidir', 'yurtsever subaylar, antifaşist anti-emperyalist cephenin içindedir'. Çünkü 'ordu memle[illegible]ete dalan emperyalistlere karşı [illegible] Kurtuluş Savaşı'nda ku[illegible]muştur. Bundan ötürü görevi [illegible]yalizme karşı, işbirlikçi[illegible] [illegible]rşı savaşmak, yurdu ba[illegible]zlık, egemenlik ve halkın demokratik haklarını savunmaktır.' (TKP Programı, sy.55-56)

Yani TKP bugünkü faşist-feodal devleti ve onun kurumlarını olduğu gibi savunmakta, sadece onun içinden kendi tabiriyle 'gericileri' temizlemektedir. 'Bunun adına da 'İleri Demokratik Devrim' demektedir. TKP'nin 'İleri Demokratik Devrim' ile kuracağı 'İleri Demokrasi'de veya 'İleri demokratik Düzen'de 'Halkın demokratik hakları sonuna kadar korunacak' ve bunu da artık TKP'nin güdümüne girmiş [illegible]lan ordu sağlayacaktır. Ve gene 'İleri Demokrasi'de demokratik düzeni savunan (...) bütün partiler ve örgütler serbest olacaktır.'(TKP Programı, sy.46)

Böylece bugünkü faşist-feodal devlet 'demokratikleştirilmiş' olacaktır. Ama bugünkü faşist diktatörlüğün yapısında ve niteliğinde herhangi bir değişiklik olmayacaktır. Yani faşist devlet şiddete dayanan bir devrimle yıkılmadan 'demokratikleşecektir'. TKP şiddete dayanan devrim fikrine karşıdır, proletarya diktatörlüğünü ve onun özgül biçimi olan demokratik halk diktatörlüğünü reddetmektedir. Yalnız TKP'nin 'demokratikleştirilmiş devleti'nin bugününden farkı, dördüncü maddede de göreceğimiz gibi emperyalist efendinin değişmiş olmasıdır.

TKP bugünkü devleti 'gericileri temizleyerek', 'ileri demokratik devlet' haleni nasıl 'dönüştürecek'? Ya Afganistan'da olduğu gibi 'emekçi yurtsever subaylar'ın askeri darbesiyle, ya da parlamentoda çoğunluğu sağlayarak 'onu işçi sınıfının, halkın yararına işleyen bir araç haline getirerek'...

Sonuç olarak TKP bugünkü faşist-feodal devleti, faşist diktatörlüğü olduğu gibi ve bütün kurumları ile birlikte savunmaktadır. Onun istediği tek değişiklik emperyalist efendinin değişmesi ve kendisinin iktidar partisi olmasıdır.

2 TKP bugünkü devlet yapısını nasıl 'ileri demokrasi' ile değiştiriyorsa, aynı şekilde bugünkü düzeni de 'İleri Demokratik Düzen' ile değiştirmeyi amaçlamaktadır. TKP kurmayı vaadettiği 'İleri Demokratik Düzen'de 'bazı kurumların (banka, ticaret, holdingler vb.) devletleştirileceğini' söylemekte ve 'devlet sektörünün egemen olduğu bir karma ekonomi sisteminin kurulmasını' (TKP Programı sy.40-41) savunmaktadır.

Aslında TKP'nin öngördüğü ve 'devlet sektörünün egemen olduğu', 'karma ekonomi sistemi'ne dayanan 'İleri Demokratik Düzen' bugünkü komprador-feodal yapının bizzat kendisidir. Çünkü bugün Türkiye'de uygulanan ekonomi de karma ekonomidir ve bu sistemde devlet sektörü ve özel sektör yan yana bulunmaktadır. TKP bundan farklı olarak devlet sektörünün egemen olması gerektiğini söylemektedir. Aslında bu da bir şey değildir. Çünkü, birinci olarak kapitalizmin krizinin artmasına bağlı olarak devlet bazı ekonomik sektörlerin devletleştirilmesine gitmekte, ikinci ve en önemli olarak da devletçilik veya devlet sektörünün ekonomide egemen olması 'ileri' veya 'sosyalist' bir aşamaya tekabül etmez. Devletçiliğin niteliği devletin sınıf karakterine bağlı bir olaydır. Aksi takdirde Hitler ve Mussolini'nin devletçiliğini de 'ileri' bir aşama olarak değerlendirmemiz gerekir. TKP mevcut faşist-feodal devleti bütün kurumları ile birlikte olduğu gibi savunduğuna göre onun devletçiliği de komprador-feodal sınıfların devletçiliğinden farklı değildir. Olsa olsa böyle bir devletçilik en fazla Ecevit devrimciliği ile ve Ecevitvari 'düzen değişikliği' ile kıyaslanabilir.

TKP kapitalist piyasa ekonomisini, komprador-feodal düzeni, ekonomiyi savunduğu için emperyalist sermaye ihracının devam etmesi gerektiğini de söylemekte ve bunu programında bir madde olarak da formüle etmektedir (TKP Programı, sy.40) Yalnız sermaye ihracında esas ağırlığı -belirleyici ağırlığı- Sovyet sosyal-emperyalistlerine tanımaktadır. Emperyalist ve sosyal-emperyalist sermaye ihracına izin vereceğini programına koyması TKP'nin bugünkü komprador-feodal ekonomiyi savunmasının bir başka göstergesidir. Çünkü emperyalizmin ve sosyal-emperyalizmin sermaye ihracı, bu yolla sömürüsünü gerçekleştirmesi ancak komprador-feodal ekonominin, piyasa ekonomisinin yaşaması ve varlığını devam ettirmesi temelinde mümkün olmaktadır. Demokratik halk diktatörlüğü altında veya sosyalist bir ekonomide emperyalist sermaye ihracından ve emperyalist sömürüden bahsedilmez. TKP'nin 'İleri Demokratik Düzen'i emperyalist sermaye ihracının ve sömürüsünün devam ettiği komprador-feodal bir düzendir, yani bugünkü düzendir.

TKP proletarya diktatörlüğünü reddettiği ve mevcut komprador-feodal düzeni olduğu gibi savunduğundan onun 'İleri Demokratik Düzen'inde işçi ve emekçiler için değişen bir şey olmayacaktır. Nitekim bunu programında açıkça ifade etmektedir. 'Sosyalizmin yolunu açacağını' söylediği 'İleri Demokratik Düzen'de bakınız TKP işçi sınıfına ve emekçi halka nasıl bir gelecek vaadediyor:

''Ücretler geçim endekslerine göre tespit edilecek.'' (TKP Programı, sy.47)

''Sigorta ve emeklilik aylıkları geçim endekslerine göre artırılır.'' TKP Programı, sy.49)

Programın bu maddelerinden anlaşılacağı gibi TKP getireceği 'İleri Demokratik Düzen'de enflasyon ve fiyat artışlarının (ki geçinme endekslerinin programa sokulmasının anlamı budur) devam edeceğini, yani kapitalizmin devam edeceğini açıkça itiraf etmektedir. Siz hiç demokratik halk diktatörlüğü altında bir ulkede ve sosyalist bir ülkede fiyatların arttığını geçinme endekslerinin yükseldiğini duydunuz mu? Tersine bu tip ülkelerde sürekli olarak fiyatlar düşmekte, emekçilerin yaşam düzeyi yükselmektedir. Ama fiyatlar kapitalist ülkelerde ve Sovyetler Birliği gibi, Polonya gibi revizyonist ülkelerde sürekli yükselmektedir. İşte TKP de işçilere ve emekçilere fiyat artışlarının sürdüğü 'yeni' bir düzeen, 'İleri Demokratik düzen, vaadetmektedir. Bugünkü komprador-feodal düzenin süreceğini söylemektedir.

Gene aynı şekilde TKP 'İleri Demokratik Düzen'de 'İşsizlik Sigortası Kanunu çıkaracağını (TKP Programı,sy.48) vaadetmektedir. İşsizlik Sigortası Kanunu ancak işsizliğin olduğu bir ülkede sözkonusu olabilir. Çünkü işsizlik tıpkı fiyat artışları gibi kapitalist ekonominin bir hastalığıdır. Ve bugün birçok kapitalist ülkede de işsizlik sigortası vardır. Ve AP. gibi CHP gibi partiler de programlarına İşsizlik Sigortası Kanunu çıkaracaklarını koymuşlardır. AP ve CHP bununla nasıl işçileri aldatmayı ve kapitalizmin, komprador-feodal ekonominin devamını öngörüyorlarsa aynı şekilde TKP de İşsizlik Sigortası Kanununun çıkarılacağını programına koymakla kuracağı yeni 'İleri Demokratik Düzen'in kapitalist bir düzen olacağını itiraf etmektedir.

Bunun dışında TKP 'yeni' düzeninde 'fazla mesai' düzeninin devam edeceğini ve 'fazla mesai yapan işçilere iki kat ücret ödeneceğini' vaad etmektedir. (TKP Programı, sy. 47) Fazla mesai kapitalist topluma özgü bir kurumdur ve işçilerin daha çok sömürülmesine, burjuvazinin ek artı-değer yaratmasına hizmet eder. Ayrıca çok istisnai durumlar dışında da fazla mesai yapan işçilere zamlı ücret ödenir. Mesele en çok 8 saatlik işgününün gerçekleştirmek ve fazla mesai düzenine son vermektir. Bu devrimle birlikte hemen uygulanır ve sosyalist toplumda ücretli fazla mesai sistemi değil, ücretsiz olarak kamu yararına gönüllü çalışma sistemi uygulanır. TKP ise 'İleri Demokratik Devrim' ile ücretli fazla mesai sistemini savunarak getireceği 'İleri Demokratik Düzen'in kapitalizm olduğunu itiraf etmektedir.

TKP'nin 'İleri Demokratik Düzen'inin kapitalizm olduğunun, komprador-feodal düzen olduğunun diğer bir göstergesi de dış ülkelere işçi göçünü kabul ederek bunu programına bir madde olarak koymasıdır. Hatta 'büyük' sermaye çevrelerinin işçi dövizlerine el koyarak, kendi çıkarlarına göre işletmesinin yasaklanacağını' (TKP Programı sy.51) söyleyerek kuracağı düzende büyük sermaye çevrelerinin var olacağını itiraf etmektedir.

TKP bir 'Anayasa emri' olduğu için programına köylüye toprak dağıtacağını, 'toprak reformu yapılacağını' koymuştur.

İşte TKP'nin 'İleri Demokratik Düzen'inin gerçek niteliği: Devletçiliğin ağır bastığı karma ekonomi, ağırlık Sosyal-emperyalistlerde olmak üzere devam eden emperyalist sermaye ihracı, işsizlik, fiyat artışları, ücretli fazla mesai, dış ülkelere işçi göçü, büyük sermaye çevrelerinin varlığını sürdürmesi -yani komprador-feodal düzenin aynen devam etmesi.

Aslında TKP bu temel politikasına bağlı olarak düzeni şimdiden, ama bütün kurumları ile birlikte savunmakta ve işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin üzerindeki sömürü ve baskının sürdürülmesi için var gücü ile çalışmaktadır. TKP'li sendikacıların işçi grevlerini kırmasının, işçileri her toplusözleşmede satmasının, TKP'lilerin düzene yönelen kitle eylemlerini pasifize etmeye çalışmalarının, kitlelerin gücünü ve birliğini bölmeye çalışmalarının, komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının ve faşist diktatörlüğün koltuk değneği CHP reformizmini desteklemesinin ve onu halka bir 'umut' olarak sunmasının vb. vb. nedeni de budur.

3 TKP, ülkemizde 'Kürtler'in varlığını kabul etmekte, ama onları 'ulusal azınlık' diyerek 'Lazlar'la aynı kefeye koymakta milli meselenin yerine 'Anayasal haklar' koymaktadır.

TKP Kürt Ulusunu ezilen bir ulus olarak kabul etmemektedir ve milli meseleyi sadece her ulusun 'kendi dilinde okuması, yazması, devlet dairelerinde konuşması, yayın yapması' serbestliğine ve 'kültürleri geliştirmesi' özgürlüğüne indirgemektedir.

Fakat TKP milli meselenin can damarı olan ayrı devlet kurma hakkı da dahil olmak üzere ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını savunmamakta, tam tersine buna karşı çıkmaktadır.

TKP'nin Kürt milli hareketi ve Kürt yoksul köylülerinin toprak ve özgürlük mücadelesi karşısındaki günlük pratik tavrı da bu politikasına uygundur.

4 TKP emperyalizme değil, Amerikan emperyalizminin Türkiye'deki hegemonyasına karşıdır. Çünkü Amerikan emperyalistlerinin yerine Sovyet Sosyal-emperyalistlerinin Türkiye'de ekonomik, askeri, siyasi ve kültürel hegemonya kurmasını savunmaktadır. Bunun için Türkiye'nin NATO'dan çıkması vb. gibi anti-Amerikancı taleplere programında yer vermiştir.

Sovyet sosyal-emperyalistlerinin Türkiye'de hegemonya kurması isteği TKP Programında şu şekilde dile getirilmiştir:

''...Sosyalist devletlerle, özellikle Sovyetler Birliği ile (...) ekonomik, politik, kültürel içten ilişkiler kurulmalı ve geliştirilmelidir. (TKP Programı, sy. 38)

''Sovyetler Birliği'nin, Türkiyenin iç kaynaklarını değerlendiren, devletin, Türkiye halkının mülkü olarak kurduğu endüstri Türkiye'nin ekonomik kalkınmasını sağlayan en uygun yardımdır. Sosyalist ülkelerin Türkiye için elverişli (...) yardımlarından da yararlanılmalıdır. (TKP Programı, sy.40)

TKP komprador-feodal devletin ve faşist diktatörlüğün yaşatılması temelinde bunun için mücadele etmektedir ve varlık nedenini de Türkiye'nin Sovyet sosyal-emperyalistlerinin hegemonyası altına girmesi oluşturmaktadır. Ayrıca bu politikası günlük pratik eyleminde de yansımaktadır. TKP, bir yandan sosyal-emperyalist kredi ve sermaye ihracını desteklerken, bir yandan da emperyalizme, özellikle Sovyet sosyal-emperyalistlerine yönelen kitlesel eylemlere saldırmaya çalışmaktadır. Ayrıca Türkiye egemen sınıflarının sosyal-emperyalistlerin de çıkarlarına hizmet eden girişimlerini desteklemektedir. Örneğin TKP Kıbrıs işgalini desteklemiş ve faşist orduya sendikacıları eli ile para yardımında bulunmuştur. 1974'te ilan edilen sıkıyönetimi desteklemiş ve TKP'li sendikacılar devam eden grevleri kaldırmışlardır.

Ayrıca TKP Amerikan emperyalistlerinin ve diğer emperyalist devletlerin sermaye ihracı yolu ile yürüttüğü sömürüye de karşı değildir. O esas olarak Türkiye'de sosyal-emperyalist hegemonyayı savunmakla birlikte 'İleri Demokratik Düzen'de diğer emperyalistlerin Türkiye'ye yönelik sermaye ihraçlarının da durdurulmayacağına dair şimdiden güvence vermektedir. Bu güvence TKP Programında şu cümlelerle dile getirilmiştir.

''(Türkiye) kapitalist ülkelerin (...) ekonomik yardımlarından da yararlanmalıdır.'' (TKP Programı, sy.40)

Aslında TKP Amerikan emperyalistlerinin ve diğer emperyalistlerin Türkiye'deki varlığına Türkiye'nin bağımsızlığını savunduğu için değil, sosyal-emperyalistlerin çıkarların savunduğu için karşıdır. Bunun için de ancak Sovyet sosyal-emperyalistlerinin çıkarlarını gerektirdiği zaman Amerikan emperyalistlerine karşı çıkmaktadırlar. Ama Amerikan emperyalistlerine yönelen kitle eylemlerini bastırmaya, onları yok etmeye çalışmaktadır. Çünkü onlar bilmektedir ki bu Amerikan empreyalistlerine yönelen eylemler, aynı zamanda düzene ve faşist devlete yöneliktir. Bu ise Sovyet emperyalistlerinin çıkarlarına zarar verir. Çünkü Sovyet sosyal-emperyalistlerinin sömürüsü ve hegemonya kurma çabası ancak komprador-feodal düzenin varlığı koşullarında gerçekleşebilir. Onun için TKP komprador-feodal düzeni, faşist devleti ve emperyalist sömürüyü var gücü ile savunmaktadır. Ve her türlü kitle eyleminin karşısında yer almaktadır.

5 TKP bugün 'Koçların, Sabancıların Amerikalarda hazırladığı hükümeti düşürme planı'na dikkati çekmekte (Savaş Yolu 15 Ağustos 1979) ve CHP Hükümetini desteklemektedir. Ama bunun için hükümeti daha da 'sola' çekmeye gayret göstermektedir.

CHP hükümetinin Amerikan emperyalistlerinden ve onların güdümündeki Kredi Kurumlarından değil, Sovyetler Birliğinden kredi almasını istemekte ve her alanda Sovyetlere yönelmesini istemektedir. IMF ile imzalanan Niyet Mektubu sırasında bu tavrını açık-seçik koymuştur. Egemen sınıfların CHP eliyle yürüttüğü zam ve zulüm tedbirlerine karşı çıkar görünmektedir. Ama TKP'nin buna karşı çıkışı tıpkı AP ve MHP gibi faşist partilerin karşı çıkışı gibidir, sahtedir ve esas olarak bununla kitleler arasında güç toplamaya çalışmaktadır.

Sıkıyönetim ilan edildiği zaman, bunu sınıflarüstü bir kurum olarak ele almış ve 'işbirlikçi tekelci burjuvazinin sıkıyönetimin işçi sınıfı hareketine ve ilerici güçlere karşı harekete geçmesini sağlamaya' çalıştığını söyleyerek, bunun gerçekleşmemesi için 'ilerici güçlerin'uslu durmasını öğütlemiştir. Eşgüdüm Kurulunu da anti-faşist olarak değerlendirmiştir. (bkz. Savaş Yolu, 8 Ocak 1979) Ve CHP hükümetini sıkıyönetimin iplerini elinden kaçırmayarak faşizme darbe indirmeye çağırmıştır. Fakat daha sonra sıkıyönetimin gerçek niteliği halk kitlelerinin gözünde de açığa çıkınca, bu kez kitlelerden iyice tecrit olmamak için göstermelik olarak sıkıyönetime karşı çıkmıştır.

TKP 'bağımsız' bir adayla İstanbul'da seçimlere katılmakta diğer illerde de CHP, TİP ve TSİP içindeki 'yurtseverleri' desteklemektedir. Böylece sıkıyönetimin aklanması ve meşrulaştırılması yarışına katılmakta ve kitlelerin demokrasi mücadelesini boğmaya, engellemeye çalışmaktadır. Bunun için de kitle eylemlerine karşı çıkmakta, fabrikalardaki direniş ve grevleri kırmaya, pasifize etmeye çalışmaktadır.

Sonuç olarak buhranın bütün ekonomik ve siyasi sonuçlarının işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin sırtına yıkılması için var gücü ile çalışmakta, bunun için elinden gelen çabayı harcamaktadır.

6 TKP sadece Hitlerci MHP'yi faşist olarak değerlendirmekte ve anti-faşist mücadeleyi yasal yollardan ve MHP'ye karşı mücadeleyle sınırlandırmaktadır. Bir yandan MHP'yi 'Anayasa çizgisine'davet ederken bir yandan da sıkıyönetimin, devlet kuruluşlarının, hükümetin ve Anayasa Mahkemesinin MHP'nin üzerine gitmesini istemekte ve MHP'nin Anayasa Mahkemesi tarafından kapatılmasını istemektedir.

Fakat TKP'nin MHP'ye karşı olmasının nedeni, O'nun antifaşistliğinden değil, TKP ve MHP'nin ayrı ayrı emperyalist mihrakların ve egemen sınıf kliklerinin çıkarlarını savunuyor olmalarından ileri gelmektedir.

TKP MİT, Kontr-gerilla vb. gibi resmi faşist cinayet odaklarını aklamakta, bu yolla da devleti işçi sınıfına ve emekçi halk kitlelerine demokratik olarak yutturmaya çalışmakta, faşist diktatörlüğü temize çıkarmaktadır.

Bütün bunlardan dolayı da anti-faşist demokratik mücadeleyi elinden geldiğince bastırmaya, engellemeye ve pasifize etmeye çalışmaktadır. Elinde bulundurduğu bazı örgütler aracılığı ile kitlelerin gücünü ve birliğini bölmeye gayret göstermektedir. Devrimcileri ve antifaşistleri yok etmek için ihbarcılıktan cinayete kadar her türlü yönteme başvurmaktadır.

TİP

1 TİP de TKP gibi sosyal-faşist bir partidir. Ve O'nun da faşist-feodal devleti ele alış şekli ve bu konudaki temel politikası TKP'den farklı değildir.

TİP, Türkiye'de burjuva demokratik devrimin, esas olarak tamamlandığını ve bunda ordunun belirleyici bir rol oynadığını iddia etmektedir. Bunun için de bugünkü rejimin faşist bir rejim olmadığını, ama devletin ve devlet kurumlarının içine gericilerin ve faşistlerin sızdığını söylemektedir. Onun için TİP, önüne merkezi görev olarak 'devletin demokratikleştirilmesi' görevini koymuştur.

TİP, faşist-feodal devletin militarist kurumunu, orduyu 'ilerici' ve 27 Mayıs darbesini küçük burjuvazinin 'radikal bir hareketi' olarak değerlendirmektedir. (TİP Program ve Tüzüğü, sy.29) TİP'e göre subaylar 'emekçidir' ve 'sivil-asker kadroların bir kesimi giderek radikalleşmekte ve anti-emperyalist nitelikleri daha da belirginleşmektedir' (TİP Programı ve Tüzüğü, sy.40-41) Ve ordu 'burjuva demokratik hareketlerde önemli rol oynamıştır.' (TİP Program ve Tüzüğü, sy.39)

Gene aynı şekilde TİP bugünkü faşist-feodal devletin Anayasa'sını 'demokrasiden ve halk kitlelerinden yana', 'sosyalizmden yana' Anayasa olarak değerlendirmekte (TİP Program ve Tüzüğü, sy.29-30) ve iktidara geldiğinde 1961 Anayasasını 'sosyalizmden yana yorumlayarak' hayata geçireceğini vaadetmektedir. Buna da 'toplumun demokratikleştirilmesi' adını vermektedir. Bu politika B.Boran'ın ağzından şu şekilde dile getirilmektedir: ''... Türkiye'de burjuva demokratik devrim esas itibariyle yapılmıştır. Artık bu nitelikte bir devrim değil, toplumun demokratikleşme sürecinin genişletilmesi ve derinleştirilmesi sözkonusudur. İleride bir devrimin nesnel ve öznel koşulları meydana geldiğinde, bu, sosyalist devrim olacaktır.''(B.Boran, Yurt ve Dünya sy.84) Yani TİP'in iktidara gelmesi ve Anayasa'yı 'Halktan ve sosyalizmden yana yorumlaması' ile 'yasalar demokratik bir içeriğe kavuşturulacak', 'TCK'nın 141 ve 142. maddeleri kaldırılacak', 'ölüm cezası yasalardan çıkarılacak', 'Devlet Güvenlik Mahkemeleri kaldırılacak' (neyse ki DGM'ler kalktı da TİP de bir yükten kurtuldu.) vb. vb. (TİP Program ve Tüzüğü, sy.49) böylece de 'toplum ve devlet demokratikleştirilecek' bunun arkasından da 'demokratikleştirilmiş devlet' barışçıl bir biçimde 'sosyalist devlet' olacak... İşte TİP'in 'demokratikleştirilmiş devleti' ve 'sosyalist devleti'...

Yani bugünkü faşist-feodal devlet önce 'demokratikleştirilmiş', daha sonra da 'sosyalistleştirilmiş' olacaktır. Ama bunun için şiddete dayanan bir devrim olmayacaktır. Tersine 'Barış içinde bir geçiş', 'barışçı devrim' olacaktır. TİP de TKP gibi şiddete dayanan devrime karşıdır ve proletarya diktatörlüğünü ve onun özgül biçimini reddetmektedir.

'Demokratikleştirilmiş devlet' ve ardından 'sosyalist devlet' nasıl kurulacaktır? TİP'in burjuva-feodal parlamentoda çoğunluğu sağlayıp iktidara gelmesi ile... Yani 'barışçı yoldan'. Bu 'barışçı yol' TİP Tüzüğünün 2.maddesinde şöyle dile getirilmektedir: ''TİP, yasal yoldan iktidara yürüyen (...) örgüttür.'' ''...yirminci yüzyılın ikinci yarısında belirli toplumsal koşullarda bu geçişin (sosyalizme geçişin-HK) barışçı yoldan olabileceği bir imkan olarak ortaya çıkmış bulunmaktadır.'' (TİP Program ve Tüzüğü, sy.71)

Sonuç olarak TİP bugünkü faşist diktatörlüğü savunmaktadır.

2 TİP 'devletin demokratikleştirilmesine' bağlı olarak 'toplumun da demokratikleştirilmesini' savunmakta ve buradan gidilerek 'sosyalizmin' kurulacağını söylemektedir. Bu 'demokratikleşmiş toplum'un bugünkü komprador-feodal toplumdan, ekonomiden, sosyal yapıdan hiç bir farkı yoktur. Çünkü bu toplumda bazı kuruluşlar 'devletleştirilecek', 'enerji ve maden kaynakları devlet eliyle işletilecek', 'tekellerin gücünü sınırlayacak bazı kamulaştırmalar yapılacak' 'anayasanın öngördüğü toprak ve tarım reformu yapılacak' (TİP Programı ve Tüzüğü, sy.51), ama mevcut ekonomik ve sosyal yapı aynen devam edecektir. Hatta TİP, bu yeni 'sosyalizm doğrultusunda demokratikleştirilmiş toplumda' emperyalist sermaye ihracına, emperyalist sömürüye s[illegible] vermemekte, sadece 'devletten devlete olan kre[illegible] kabul edeceğini söylemektedir. (TİP Progra[illegible]sy.49)

TİP'in 'sosyalizm doğru[illegible]ikleştirilmiş toplum'u öylesine [illegible]rador-feodal bir toplumdur ki, TİP bu[illegible]duğunu, vaadettiği bu toplumda 'hayat pa[illegible]ın ağırlaşacağını', 'enflasyonun devam edece[illegible] (TİP Program ve Tüzüğü, sy.51) kabul ederek iti[illegible] etmektedir. Bunun için de işçilere ve emekçile[illegible] tarım işçilerini de kapsayacak işsizlik sigortasın[illegible]racağını' (TİP Program ve Tüzüğü, sy.51) vaadetmektedir.

TİP bu şekilde, 'toplumun de[illegible]ratikleştirilmesi' ile 'derin ve köklü dönüşümler' [illegible]ekleştirdikten sonra 'sosyalizmi' kuracaktır. B[illegible]asıl olacaktır? 'Devletçiliğin ve devlet sektörünün [illegible]eriği sosyalistleştirilerek' (TİP Program ve Tüzü[illegible] sy.54) Başkaca bir şey yok... Yani TİP'in 'sosy[illegible] toplumunda' karma ekonomi devam edecek, emp[illegible]alist ülkelerden 'devletten devlete kredi (siz emper[illegible]st sermaye ihracı diye okuyun-HK) alınacak, hay[illegible] pahalılığı, enflasyon, işsizlik devam edecek, Yani [illegible]günkü komprador-feodal yapı, sömürü ve soygun [illegible]ni devam edecek, TİP'in bu yeni düzeninin [illegible]isinden farkı komprador-feodal düzenin 'sosyaliz[illegible] perdesiyle örtülmesi ve 'devletten devlete krediler' sosyal-emperyalistlerin ABD emperyalistlerinin y[illegible]e almasıdır.

TİP, düzeni ve faşist devleti bü[illegible] kurumları ile savunduğu için, günlük eyleminde d[illegible]u politikasına uygun hareket etmektedir. Sınıf mü[illegible]elesini 'faşizm gelir' diye durdurmaya ve sendika[illegible] aracılığı ile işçi grev ve direnişlerini kırmaya, b[illegible]lamaya çalışmaktadır.

3 TİP, Kürt milli meselesini ka[illegible] etmek bir tarafa, Kürt ulusunun varlığını dahi in[illegible] ederek onu 'etnik bir grup' olarak değerlendirme[illegible]dir. Doğu'yu 'mahrumiyet bölgesi' olarak değerlen[illegible]mektedir. Doğu'ya yatırım yapılarak, tarımda ya[illegible]ılan değerin sanayiye aktarılması gerektiğini sö[illegible]mektedir. Bu yolla 'Doğu ile batı arasındaki deng[illegible]iğin çözüleceğini' söylemektedir. (TİP 2.Büyük Kongre MYK Raporu, sy. 38-40) Programında mil[illegible] meselenin adı dahi geçmemektedir. Bu konuda TİP [illegible] CHP arasında hiç bir farklılık yoktur.

4 TİP, Amerikan emperyalistlerin[illegible] ülkemizdeki hegemonyasına karşıdır. Bunun iç[illegible] de NATO vb. gibi örgütlerden çıkılmasını iste[illegible]ktedir. Ama TİP'in ABD emperyalizminin ülkemi[illegible]ki hegemonyasına karşı olması onun anti-emperya[illegible] olmasından değil, Sovyet sosyal-emperyalistlerin[illegible] çıkarlarını savunmasından kaynaklanmaktadır.

TİP, Sovyet sosyal-emperyalistlerin[illegible] öylesine bir uşağıdır ki, Sovyetlerin varlığının [illegible] kapitalizmden sosyalizme geçişi belirlediğini' sö[illegible]erek sosyal-emperyalistlerin Türkiye üzerinde hege[illegible]onya kurması için her türlü yönteme davetiye çık[illegible]ğını açıkça itiraf etmektedir. TİP 1.Kongresinde [illegible]u tutum şu sözlerle dile getirilmektedir:

''Dünya devrimci mücadelesinin [illegible]aşlıca ögesi durumunda olan sosyalist sistem [illegible] buna bağlı ülkeler gelişmekte ve giderek gelişmek[illegible] ve dünyanın kapitalizmden sosyalizme geçişinde [illegible]a belirleyici rol oynamaktadır.'' (1.Kongre Tutana[illegible], sy.24)

TİP, Sovyet sosyal-emperyalistle[illegible]in Türkiye üzerinde ekonomik, askeri, siyasi ve [illegible]ltürel hegemonya kurmasını savunurken, onun u[illegible]lığını yaparken, bir yandan da Amerikan empery[illegible]lerine karşı teslimiyetçi bir siyaset izlemekte ve [illegible]atılı' emperyalistlerden 'devletten devlete kredi [illegible]acağına dair şimdiden güvence vermektedir.

5 Bu konudaki siyaseti TKP ile aynıdır.

6 Bu konudaki siyaset TKP ile aynıdır.

Partiler, Seçimler ve Temel Siyasetleri

CHP

SORULAR

1 - BU PARTİLERİN FAŞİST-FEODAL DEVLET İLE İLGİLİ TEMEL SİYASETLERİ NEDİR ?
2 - BU PARTİLERİN KOMPRADOR-FEODAL DÜZENİN DEVAMI İLE İLGİLİ TUTUMLARI NEDİR ?
3 - BU PARTİLERİN TÜRKİYE'DEKİ MİLLİ MESELE KONUSUNDAKİ TUTUMLARI NEDİR ?
4 - BU PARTİLERİN EMPERYALİZME VE SOSYAL-EMPERYALİZME KARŞI TUTUMLARI NEDİR ?
5 - BU PARTİLERİN KAPİTALİZMİN BUGÜNKÜ KRİZİNİN ATLATILMASI İÇİN 'ÇÖZÜM YOLLARI' NEDİR ?
6 - BU PARTİLER FAŞİST CİNAYET ODAKLARININ DAĞITILMASI İÇİN NE DÜŞÜNÜYORLAR ?

1 Milli burjuvazinin emperyalizm, komprador tekelci kapitalizm ve feodalizm ile sıkı bağları olan ve onlarla uzlaşan üst kesiminin reformist partisi olan CHP faşist-feodal devletin en büyük savunucularından biridir. CHP reformist demagoji ile ve demokrasi yaygaraları ile faşist diktatörlüğü emekçi halk kitlelerine 'demokrasi' olarak yutturmaya çalışmaktadır.

CHP'nin işlevi faşist-feodal devleti, faşist diktatörlüğü bütün kurumları ile birlikte güçlendirmek ve sağlamlaştırmak ve reformist hayallerle kitlelerin demokrasi mücadelesini pasifize ederek düzenin sınırları içinde eritmektir. Son iki yıla varan hükümet dönemi bunu bir kez daha ve somut olarak ortaya koymuştur. CHP Hükümeti faşist diktatörlüğün koltuk değneğinden başka bir şey olmamıştır.

CHP, son iki yıllık iktidarı döneminde faşist diktatörlüğü güçlendirmek ve emekçi halkın demokrasi mücadelesini bastırmak için elinden geleni yapmış, karşı devrim lehine her türlü tedbiri almaya çalışmıştır. Bunlar arasında sıkıyönetim ilanından, Yeni Baskı Tedbirleri Yasa Tasarısını yasallaştırmaya, faşist devletin militarist ve bürokratik kurumlarını sağlamlaştırmaya vb. vb. kadar bir dizi tedbir vardır.

2 CHP faşist-feodal devleti nasıl koruyor ve sağlamlaştırmaya çalışıyorsa, aynı şekilde komprador- feodal düzeni de korumakta ve sağlamlaştırmaktadır. Bu onun dayandığı sınıf güçlerinin kaçınılmaz bir özelliğidir. Çünkü CHP'nin sınıf temelini oluşturan milli burjuvazinin üst kesimi, sınıf karakteri gereği, emperyalizm, komprador tekelci kapitalizm ve feodalizmin ülke üzerindeki egemenliğinden zarar görse de esas olarak işçi ve köylülerin devrimci mücadelesinden korktuğu için, işçilere ve köylülere karşı bu güçlerle birleşir ve çoğunlukla gelişen devrimci mücadele karşısında mevcut düzenin koltuk değneği görevini görür. Bu bakımdan da CHP komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının koltuk değnekliğini yapmaktadır. Son iki yıllık iktidarı döneminde de yaptığı bu olmuştur.

CHP emekçi halk kitlelerini 'insanca ve hakça bir düzen' reformist sloganı ile peşinden sürüklemiş, ama iki yıllık iktidarı döneminde ülkemizi emperyalist sermayeye ardına kadar açmış, uygulamaları ile komprador burjuvazinin karlarına yeni karlar katmış ve hatta faşist MC hükümeti zamanında göstermelik olarak kamulaştırılmış olan bazı toprakları sahiplerine geri iade etmiştir. Zam, devalüasyon vb. tedbirlerle buhranı tamamen işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin sırtına yıkmaya çalışmıştır.

3 CHP'ye göre Türkiye'de tek bir ulus yaşamaktadır ve o da Türk Ulusudur. CHP Kürt ulusunun ayrı bir devlet kurma ve kendi kaderini tayin etme hakkı bir tarafa O'nun varlığını dahi inkar etmektedir. CHP'ye göre Kürt ulusunun ve diğer milliyetlerin varlığından dahi bahsetmek kışkırtıcılıktır, bölücülüktür. Kürt ulusu üzerindeki milli baskının devam etmesinin en büyük şampiyonlarından biridir.

Son iki yıllık iktidarı döneminde de bunu yapmıştır.

Egemen sınıflar CHP Hükümeti eli ile ilan ettikleri sıkıyönetimin büyük bir kısmını Türkiye Kürdistan'ında uygulamaktadırlar. Kürt köylerinde komando zulmü birbirini izlemektedir. Milli zulüm giderek yoğunlaştırılmaktadır. Bütün bunlarla egemen sınıflar Kürt köylülerinin toprak ve özgürlük mücadelesini ve Kürt halkının devrimci-demokratik mücadelesini bastırmaya, Kürt halkına gözdağı vermeye çalışmaktadırlar.

4 CHP emperyalizme, Türkiye'nin emperyalistler tarafından sömürülmesine karşı değildir. Tersine emperyalistlerle uzlaşmakta, anti-emperyalistle karşısında emperyalist çıkarların savunucusu olmaktadır. CHP yeni sömürgeciliğin savunucusu ve destekleyicisidir.

CHP Amerikan emperyalistlerinin ülkemizdeki ekonomik, askeri ve kültürel hegamonyasına karşı değildir. ABD ile Türkiye arasındaki ilişkilerin 'yeni baştan düzenleneceği' vaadi ile iktidara gelmiştir. Fakat son iki yıla yaklaşan CHP iktidarı döneminde Amerikan emperyalistlerine yeni kolaylıklar sağlanmıştır. Geçmişte göstermelik olarak kapatılan Amerikan üsleri CHP Hükümeti döneminde geçtiğimiz yıl yeniden açılmıştır. Batılı emperyalist tekellerin daha çok ve daha kolay yollardan sermaye ihraç etmeleri için onlara her türlü kolaylıklar sağlanmıştır. Amerikan emperyalistlerine yeni askeri kolaylıklar sağlanmıştır. Yeni kölelik anlaşmaları imzalanmıştır.

CHP, sadece Amerikan emperyalistlerinin çıkarlarının değil, aynı zamanda Sovyet sosyal-emperyalistlerinin de çıkarlarının savunucusudur. Son iki yıla yaklaşan iktidarı döneminde Türkiye'de Sovyet sosyal-emperyalistleri yeni ekonomik, siyasi ve kültürel mevziler kazanmışlardır. Ecevit Hükümeti Sovyet sosyal-emperyalistleri ile 'Siyasi Belge' imzalamıştır. Doğal kaynaklarımız üzerindeki sosyal-emperyalist sömürü artmıştır.

CHP, Türkiye'nin Nato'dan çıkmasına, emperyalistlerle ve sosyal-emperyalistlerle imzalanmış kölelik anlaşmalarının kaldırılmasına ve emperyalistlere verilmiş imtiyazların sona erdirilmesine karşıdır. Tersine bunlara yenilerinin eklenmesi için çalışmaktadır.

5 CHP, kapitalizmin derinleşen buhranının bütün ekonomik ve siyasi sonuçlarını işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin sırtına yıkmak, buhranın faturasını emekçilere kesmek için elinden geleni yapmaktadır. CHP egemen sömürücü sınıfların buhrandan en karlı bir şekilde çıkmaları için var gücü ile çalışmaktadır.

CHP'nin hükümette bulunduğu son iki yıla yaklaşan uygulamaya kısaca bir göz attığımızda bunu açık bir şekilde ve rahatlıkla görebiliriz.

CHP hükümeti döneminde emperyalist sömürü ve emperyalistlere ve sosyal-emperyalistlere verilen imtiyazlar artmıştır. Emperyalistlerin İMF eliyle dayattıkları bütün kölelik koşulları CHP Hükümeti tarafından kabul edilmiş ve uygulanmıştır.

CHP'nin hükümette bulunduğu 1978 ve 1979 yılları içinde hayat pahalılığı ve temel tüketim maddelerindeki fiyat artışı en yüksek noktasına çıkmıştır. 1978 yılı içinde temel tüketim maddelerindeki fiyat artışı %74'ü aşmıştır. 1979 yılında bütün temel tüketim mallarına yüksek oranlı zamlar yapılmıştır.

CHP Hükümeti buhranın yükünü özellikle işçi sınıfının sırtına yıkmaya özel bir çaba harcamıştır. Bu konuda reformist hükümetin en büyük yardımcısı her renkten sendika ağaları olmuştur. Ecevit Hükümeti ile Türk-İş'in faşist sendika ağaları arasında 'Toplumsal Anlaşma' imzalanmıştır. Toplumsal anlaşma uyarınca işçilerin ücretleri dondurulmaya, grev ve sendika hakları ortadan kaldırılmaya çalışılmıştır. Grev ve direnişler polis ve sıkıyönetim aracılığı ile kırılmaya veya engellenmeye çalışılmıştır. Bir çok grev hükümet tarafından ertelenmiştir. CHP reformist hükümetinin sadece 1979 yılı içinde ertelediği grev sayısı 27'yi bulmuştur. Patronlar bir çok fabrikada yoğun bir şekilde toplu işten atma hareketine girişmiştir. Sadece 1978 yılı içinde işten atılan işçi sayısı 250 000'i geçmiştir. CHP'nin iktidarda olduğu 1978 yılı içinde işçilerin gerçek ücreti bir yıl öncesine göre %10,5 oranında düşmüştür.

CHP Hükümeti köylülük ve öğretmen-memur gibi şehir küçük burjuvazisi için de aynı politikayı uygulamış ve bu kesimler de CHP Hükümeti döneminde buhrandan gereken nasiplerini almışlardır. CHP, 'Toprak işleyenin, su kullananın' diye iktidara gelmiş, fakat daha iktidarının ilk aylarında toprak ve özgürlük mücadelesi yürüten yoksul Kürt köylülerinin üzerinde jandarma ve komando zulmü estirmiştir. Daha sonra da geçmişte faşist MC hükümetleri döneminde göstermelik olarak kamulaştırılan bazı toprakları eski sahiplerine geri vermiş, üstelik tapularını da iade etmiştir. CHP küçük üreticilerin ürettiği ürünlerin taban fiyatlarının son derece düşük olarak köylülüğü açlığa ve yoksulluğa mahkum etmiştir. Gene aynı şekilde öğretmen ve memur maaşlarındaki artış son derece sınırlıdır. CHP Hü[illegible]meti revizyonist dernek ağala[illegible]nın yardımı ile öğretmen ve [illegible]murların grevli-toplu söz[illegible] sendika hakkı elde et[illegible] yürüttükleri mücadeley[illegible]lemek, pasifize etmek iç[illegible]den geleni yapmıştır.

Halbuki CHP'nin iktidarın[illegible] komprador burjuvazi ve toprak ağaları altın yıllarını yaşamışlardır. 1978 yılı içinde komprador burjuvazinin karlılık oranı geçen yıllara oranla %200'e kadar varan bir artış göstermiştir. Bunun dışında, CHP Hükümeti tam anlamı ile komprador burjuvazi ve toprak ağalarının politikasını uygulamıştır, onların bütün taleplerini eksiksiz bir şekilde yerine getirmiştir. Vergi iadesi oranının 1978 yılı içinde %20'den %35'e çıkarılmış olması bile bunun sadece bir göstergesidir.

CHP Hükümeti buhranın yükünü egemen sınıfların sırtına yıkmak, kurtuluşları için devrimci mücadeleye atılan işçilerin, köylülerin ve diğer emekçilerin mücadelesini boğmak ve karşı-devrimi, faşist diktatörlüğü sağlamlaştırmak için de elinden geleni yapmıştır. Geçtiğimiz yılın sonunda ilan edilen ve sürdürülen sıkıyönetim, yeni baskı tedbirleri, kitle örgütlerinin kapısına vurulan kilitler vb. vb. hep bu politikanın birer parçası ve örneğidir.

6 CHP reformizmi faşizmin koltuk değneği olarak görev yapmaktadır. CHP Hükümeti de iktidarda olduğu süre içinde faşist cinayet odaklarına kol-kanat germiş, onları aklamak ve emekçi halkın anti-faşist demokrasi mücadelesini bastırmak ve pasifize etmek için elinden geleni yapmıştır.

CHP'ye göre MİT ve Kontr-Gerilla gibi faşist kurumlar ve [illegible]smi cinayet odakları 'demok[illegible] devlet'in vazgeçilmez ku[illegible]dır ve onların tahrip ol[illegible] devletin tahrip olması ile [illegible]ynı şeydir. Bunun için de MİT ve Kontr-Gerilla gibi cinayet odaklarını elinden geldiğince korumakta ve halka karşı sağlamlaştırmaya çalışmaktadır. Eli kanlı katilleri ödüllendirmektedir. MHP ise 'demokratik toplumun vazgeçilmez unsurlarından biri'dir. Yalnız MHP'nin içine bazı kışkırtıcılar girmiştir ve MHP yöneticileri katillere arka çıkmaktadırlar. MHP yöneticileri ellerini katillerin üzerinden çekerse faşist terör bitecektir. CHP yöneticileri MHP'yi 'demokratik nizam'ın 'vazgeçilmez unsuru' olarak gördükleri için ona 'barış' çağrısı yapmışlar ve 'kardeş' olarak ilan ederek 'barış eli'ni uzatmışlardır.

CHP faşizmin güçlenmesinin, faşist cinayet odaklarının saldırı ve katliamlarını artırmasının bir aracı; kitlelerin anti-faşist demokrasi mücadelesinin bastırılması ve pasifize edilmesinin bir aleti olmuştur.

TDKP-İÖ

1 Türkiye Devrimci Komünist Partisi-İnşa Örgütü, işçi sınıfının örgütlü öncü müfrezesi olarak, devrimin bu aşamasında komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist-feodal diktatörlüğünün kitlelerin devrimci şiddet yoluyla yıkılmasını, onun yerine demokratik halk diktatörlüğünün kurulmasını savunmakta ve kitlelerin devrimci mücadelesine önderlik etmektedir. Demokratik halk diktatörlüğü proletarya diktatörlüğünün özgül bir biçimidir ve devrim, sosyalizmin inşası proletarya diktatörlüğü altında, TDKP-İÖ'nün önderliği altında kesintisiz olarak sınıfsız toplumun kuruluşuna kadar sürdürülecektir.

TDKP-İÖ burjuva feodal parlamentonun (Millet Meclisi ve Senato) faşist diktatörlüğün bir aracı olarak dağıtılmasını ve onun yerine halk tarafından seçilen, onlar tarafından denetlenen ve gerektiğinde görevden alınan her kademedeki halk meclislerinin geçirilmesini öngörmektedir.

TDKP-İÖ, bugünkü ordunun ve militarizmin diğer kurumlarının dağıtılacağını savunmakta ve demokratik halk diktatörlüğü altında ulusal savunma sisteminin halk ordusu ve halk milisleri yoluyla halkın silahlandırılmasına dayanacağını öngörmektedir.

Demokratik halk diktatörlüğü altında komprador-feodal devletin bütün kalıntıları tasfiye edilecektir. Emperyalistler ve gericiler tarafından yapılacak, onu tekrar canlandırmaya yönelik bütün girişimler işçi sınıfı, halk ve onların diktatörlüğü tarafından ezilecektir.

TDKP-İÖ'nün önderliğinde ve demokratik halk iktidarı altında halk sınıf ve tabakalarına tam bir siyasi özgürlük sağlanacaktır. Devrimin düşmanı olan bir avuç karşı-devrimcinin dışında kalan her yurttaş, kadın veya erkek, milliyet farkı gözetilmeksizin eşit haklara sahip olacak ve bu hakların kullanılması güvence altına alınacaktır.

2 TDKP-İÖ komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının siyasi egemenliği ile birlikte ekonomik egemenliğinin de tasfiye edileceğini, örgütleneceğini demokratik halk diktatörlüğü altında ekonominin işçi ve köylülerin yararına yeniden örgütleneceğini ve dış ticaret, bankacılık ve sigortacılığın demokratik devletin tekeli altına alınacağını öngörmektedir. Demokratik halk diktatörlüğü emperyalist devletlere olan bütün borçları iptal edecek, emperyalistlere ve komprador burjuvaziye ait bütün mülklere el koyacaktır. El konulan bu büyük işletmeler sosyalist ekonominin ilk dayanak noktalarını oluşturacaktır.

Demokratik halk iktidarı altında yarı-feodal toprak ağalığı ekonomisi ve tefecilik kaldırılacak, tazminatsız olarak el konulan toprak ağalarının elindeki topraklar devletin elindeki topraklarla birlikte köylü komiteleri aracılığı ile köylülere dağıtılacak; köylülerin bankalara ve tefecilere olan borçları iptal edilecek, vergi yükü köylülerin üzerinden kaldırılacaktır.

Demokratik halk iktidarı altında toprağın alım ve satımı yasaklanacak, kırlarda kollektif çiftlikler örgütlenecek, bireysel köylü işletmelerinin kooperatifler ve diğer kollektif işletmeler içinde birleşmesi teşvik edilecektir.

Gene demokratik halk diktatörlüğü altında toprak ağalarının ve komprador-feodal devletin elindeki bütün tarım makina ve aletlerine vb.'ye el konacak ve bunlar 'Tarım Araçları Merkezleri'nde toplanacaktır. Köylüler köylü komiteleri aracılığı ile bunlardan yararlanacaktır.

TDKP-İÖ, işçi sınıfının taleplerini (sınıf örgütleri için tam özgürlük, en çok 8 saatlik işgünü, sınırsız grev hakkı, lokavtın yasaklanması, eşit işe eşit ücret vb. vb.) demokratik halk iktidarı altında eksiksiz bir biçimde gerçekleştirilecektir.

TDKP-İÖ, demokratik halk diktatörlüğü altında şehir küçük burjuvazisinin elindeki küçük işletmelerin korunacağını, bunların kooperatifler içinde birleşmesinin teşvik edileceğini öngörmektedir.

3 TDKP-İÖ, ulusların kendi kaderlerini tayin hakkının tavizsiz savunucusudur. TDKP-İÖ, bütün uluslar ve milliyetler üzerindeki her türlü baskının kaldırılmasını ve Kürt ulusunun, ayrı devlet kurma hakkı da dahil, kendi kaderini tayin etmesini öngörmektedir.

Demokratik halk iktidarı altında ezilen Kürt ulusu kendi kaderini özgürce, ulusal kaderini bir referandumla tayin edecektir. Demokratik halk iktidarı bütün azınlık milliyetler için tam bir hak ve dil eşitliğini gerçekleştirecektir.

Eğer ezilen Kürt Ulusu demokratik halk iktidarı altında tercihini aynı devlet içinde kalmaktan yana koyarsa, TDKP-İÖ, bu takdirde demokratik merkeziyetçiliğe dayanan bölgesel özerklik statüsünü savunmaktadır.

TDKP-İÖ, bugün de, Kürt milleti üzerindeki azgın milli baskı, terör ve asimilasyon politakasına son verilmesini, Kürt Ulusunun ayrı devlet kurma hakkı da dahil olmak üzere ulusların kendi kaderlerini tayin hakkının sağlanmasını istemektedir ve bunun için mücadele etmektedir.

4 TDKP-İÖ emperyalizme ve sosyal-emperyalizme karşı mücadelenin en kararlı ve tavizsiz savunucusudur.

TDKP-İÖ, demokratik halk iktidarı altında ekonomik, askeri, diplomatik, siyasi hangi alanda olursa olsun emperyalistlerle ve sosyal-emperyalistlerle imzalanmış bütün kölelik anlaşmalarının ve onlara verilmiş bütün imtiyazların kaldırılmasını, ülkemiz toprakları üzerinde tek bir emperyalist askeri birlik ve üs bırakılmamasını, NATO vb. gibi örgütlerden çıkılmasını öngörmektedir.

TDKP-İÖ, bugün de, demokrasi mücadelesinin önünde engel olan emperyalistlerle yapılan bütün ikili anlaşmaların iptal edilmesini, NATO'dan çıkılmasını, üslerin kaldırılmasını, ülkemiz üzerindeki sömürüyü artıran IMF ile yapılmış bütün anlaşmaların iptal edilmesini istemekte ve bu talepler etrafında kitlelerin mücadelesine önderlik etmektedir.

5 Egemen sınıfların buhranı işçi sınıfının ve emekçi halk sınıflarının sırtına bindirme çabaları karşısında TDKP-İÖ, buhranın yükünün emekçi sınıflara yüklenmesine karşı konulması, demokratik hak ve özgürlüklerin korunması ve yenilerinin kazanılması ve faşizmin saldırılarına karşı direniş ve savunma için bütün halk kitlelerini mücadeleye ve devrimci demokrat hareketleri güç ve eylem birliğine çağırmaktadır.

TDKP-İÖ, bununla, en geniş yığınların eylem birliğinin ve aktif mücadelesinin sağlanmasını, bu mücadele içnide yığınların kendi deneyleriyle temel devrimci sloganların doğruluğunu kabul etmelerinin kolaylaştırılmasını ve mevcut hareketin bir üst düzeye yükseltilmesini hedeflemektedir.

TDKP-İÖ 'burjuva devletine cepheden saldırmak' anlayışına bağlı olarak formüle ettiği ajitasyon ve eylem sloganları etrafında kitle mücadelesini yükseltmeye, devrimci-demokrat hareketlerle eylem birliği yapmaya çalışmaktadır.

6 TDKP-İÖ, MHP, ÜGD, MİT ve Kontr-gerilla vb. gibi faşist cinayet odaklarının ancak işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin aktif ve militan mücadelesi ile dağıtılacağını öngörmektedir ve kitleleri bu temelde mücadeleye çağırmaktadır.

TDKP-İÖ, sıkıyönetimin derhal kaldırılmasını; ırkçı, şoven, halkı birbirine düşman etmeyi amaçlayan gerici, faşist propagandanın yasaklanmasını; MİT, Kontr-geralla gibi faşist kurumların ve MHP, ÜGD vb gibi tüm sivil faşist örgütlerin dağıtılmasını vb. vb savunmakta ve kitlelerin anti-faşist demokratik mücadelesine önderlik etmektedir.

TDKP-İÖ, faşist diktatörlüğü aklamayı, sıkıyönetimi meşrulaştırmayı, emekçi halkın mücadelesini pasifize etmeyi amaçlayan 14 Ekim seçimlerini boykot etmekte ve emekçi halka demokrasi mücadelesini yükseltme çağrısı yapmaktadır.

TİKP

1 TİKP, bugünkü faşist-feodal devleti bütün kurumları ile birlikte savunuyor ve destekliyor. Faşist diktatörlüğün zayıflamasının, onun çeperinde emekçi halk kitlelerinin mücadelesi ile bazı gediklerin açılmasının, Sovyet sosyal-emperyalistlerinin çıkarına olacağını, onların hegemonyacı emellerini kolaylaştıracağını söyleyerek faşist diktatörlüğün daha da güçlendirilmesi gerektiğini söylüyor ve bunun için de egemen sınıfların halka karşı aldığı her türlü karşı-devrimci siyasi tedbiri destekliyor.

TİKP bugün önüne esas görev olarak devletin çeşitli kurumları içindeki MHP'li faşistlerin ve TKP'li revizyonistlerin temizlenmesini koymuştur ve bütün propagandasını buna yönelik olarak sürdürmektedir. Ona göre sadece MHP'lilerin ve TKP'lilerin devlet kurumlarından atılması 'can güvenliğinin sağlanması' için yeterlidir. Ve bu tedbir devleti Sovyet sosyal-emperyalistlerinin bölücü ve yıkıcı siyasetlerine karşı güçlü hale getirecektir, 'anarşiyi' önleyecektir.

TİKP faşist-feodal devletin ordusunun 'milli ordu' olduğunu söyleyerek onun 'Yeni Çarlardan gelen saldırı tehditlerine karşı' ve ülke içindeki 'bölücü ve yıkıcı akımlara karşı' daha da güçlendirilmesini ve sağlamlaştırılmasını, silahlandırılmasını savunmaktadır. Bunun için de 'revizyonistlerin ve faşistlerin ordudan temizlenmesini' istemekte ve ordu içindeki 'yıkıcılığa ve pasifizme karşı kararlı bir mücadele yürütmektedir. TİKP'nin bu siyaseti, kendi yayın organlarında reklamını yaptığı TİİKP adlı sosyal-faşist partinin 'Yurt Savunması Üzerine Karar'ı aktarılarak şu şekilde dile getirilmektedir:

"TİİKP Rusya'nın beşinci kolu revizyonistlerin ve ABD uşağı faşistlerin ordudan temizlenmesini talep eder, bunların bütün halk ve silahlı kuvvetler içinde yaymaya çalıştığı milli teslimiyetçiliğe, yıkıcılığa ve pasifizme karşı kararlı bir mücadele yürütür, milli bağımsızlık ve kararlı direniş ruhuyla Milli Kurtuluş Savaş'ımızın devrimci geleneklerini canlandırmak için çalışır" (Aydınlık, Ocak 1978, sy.30)

TİKP, yukarıdaki satırlarda da görüleceği gibi, devletin ve ordunun burjuva-feodal niteliğine dokunulmadan, yalnızca biçiminde bazı değişiklikler yapılmasını istemektedir. Aslında bu konuda TİKP ile TKP, TİP ve TSİP gibi sosyal-faşist partiler arasında bir farklılık yoktur. Ordunun biçiminde yapılacak, bazı değişikliklerin TİKP'nin sözlüğündeki adı 'millileştirme', diğerlerininkinde ise 'demokratlaştırma'. Bütün farklılık bu kadar.

TİKP faşist diktatörlüğün bütün kurumlarını olduğu gibi burjuva-feodal parlamentoyu da savunmaktadır. Parlamentoyu işçi sınıfına ve emekçi halk kitlelerine şirin göstermek ve halkın demokrasi mücadelesini yok etmek için bugün 'parlamentonun özgürlük açısından daha elverişli şartlar ifade ettiğini', bunun için de 'MHP'nin parlamentoyu ortadan kaldırması girişimlerine karşı' parlamentonun savunulmasını istemektedir. (Aydınlık, 27 Eylül 1979)

TİKP şiddete dayanan devrim fikrine karşıdır ve proletarya diktatörlüğünü programına almamıştır.

TİKP sadece TCK'nın 141, 142. ve 146. maddelerinin kaldırılmasını, Siyasi Partiler Kanununun kaldırılmasını ve Sıkıyönetim Yasasında bazı değişikliklerin yapılmasını savunmakta, genel af çıkarılmasını istemektedir.

Sonuç olarak TİKPbugünkü faşist-feodal devleti ve onun bütün kurumlarını var gücü ile savunmakta ve desteklemektedir. Bu konuda MHP, AP ve CHP gibi partilerle yarışmaktadır.

TİKP bu siyasi çizgisinin bir sonucu olarak da, faşist devleti güçlendirecek her türlü tedbiri desteklemekte ve emekçi halk kitlelerinin her türlü eylemini ve mücadelesini 'anarşi' olarak değerlendirerek karalamaya, engellemeye çalışmaktadır. 'Anarşi'nin önlenmesi için MİT vb. gibi faşist kuruluşların yeniden ve daha güçlü bir şekilde düzenlenmesini, sıkıyönetimin sürekli olarak uzatılmasını vb. vb. istemektedir.

2 TİKP komprador-feodal düzeni ve Amerikan emperyalistlerinin ve diğer batılı emperyalistlerin Türkiye'deki sömürü ve talanını savunmakta ve desteklemektedir.

TİKP 'işçi-köylü ittifakına dayanan ve küçük burjuvazi ile milli burjuvazinin katıldığı demokratik halk iktidarı' altında komprador burjuvazinin mülkiyetine dokunmayacağına dair egemen sınıflara şimdiden güvence vermektedir. Bunu programına da almıştır. Daha doğrusu programında komprador burjuvazinin mülkiyetine dokunacağına dair bir madde yoktur (TİKP Kuruluş Bildirisi, Tüzük ve Program, sy.19) Aslında bu son derece doğaldır. Çünkü TİKP Türkiye'deki komprador burjuvaziyi 'milli burjuvazi' olarak değerlendirmektedir. Bu durumda da komprador burjuvazinin (TİKP Programında bunun adı milli burjuvazidir) içinde yer aldığı 'demokratik halk iktidarı' komprador burjuvazinin iktidarından başka bir şey olmayacaktır. Böylece de komprador-feodal düzen varlığını sürdürecektir.

TİKP komprador-feodal düzeni savunduğu ve desteklediği için, bu temel üzerinde gerçekleşen emperyalist sömürünün ve bunun bir biçimi olan emperyalist sermaye ihracının devamını istemektedir. Bu konuda emperyalist mihraklar arasında Amerikan emperyalistlerini [illegible] etmektedir. (Aydınlık, Ocak 1979, 24 Mart ve 5 Nisan 1979)

3 TİKP Türk şovenisti bir partidir.

Programında Kürt Ulusunun kendi kaderini tayin hakkını savunmak bir tarafa, 'Kürt' Ulusunun varlığı dahi geçmemektedir. Zevahiri kurtarmak için programında sadece ne idüğü belirsiz bir 'ırk' sözcüğü geçmektedir. TİKP Kürt Ulusunun ayrı devlet kurma hakkı da dahil olmak üzere kendi kaderini tayin etme hakkını savunmamaktadır, tam tersine buna şiddetle karşıdır ve Kürt Ulusunun, Kürt emekçilerinin mücadelesini 'bölücülük', 'anarşi' olarak karalamaktadır. Bunun için de faşist diktatörlüğün Kürt halkı üzerindeki baskı ve zulmünü onaylamakta, baskı ve zulmün daha da artırılmasını istemektedir. '4.Ordunun Doğuya gönderilmesi' talebi, Doğuda yapılan askeri tatbikatları desteklemesi, sıkıyönetimin Kürt bölgelerini kapsayacak şekilde uzatılmasını savunması vb. vb. hep bu politikasının birer sonucudur.

4 TİKP bugün Amerikan emperyalistlerinin çıkarlarını, ve Türkiye üzerindeki Amerikan emperyalistlerinin hegemonyasının devamını savunmaktadır. Bu temel üzerinde de Çin sosyal-emperyalistlerinin mevzi kazanması için mücadele etmektedir. Varlık nedeni budur ve Çin sosyal-emperyalistleri tarafından desteklenmektedir.

TİKP faaliyetinin merkezine Sovyet sosyal-emperyalistleri ile, 'Yeni Çarlardan gelen saldırı tehditine karşı' mücadeleyi koymuştur. Bunun için de Amerikan emperyalistlerinin Türkiye'deki ekonomik, askeri, siyasi ve kültürel varlığını savunmakta, batılı emperyalistlerle 'ekonomik ilişkilerin geliştirilmesi'ni istemektedir.

Bunun için de TİKP Türkiye'nin NATO'da kalmasını, Amerikan emperyalistlerinin ve diğer batılı emperyalistlerin sermaye ihracının devam etmesini, Amerikan emperyalistlerinin 'Türk Ordu'sunu silah ve cephane bakımından güçlendirmesini (ama bunları Türk Genelkurmayının denetimine vermesini) istemekte, (Aydınlık Gazete'sinin çeşitli sayıları, Türkiye Gerçeği, sayı:1 ; TİKP'nin çeşitli broşürleri) ve bunun için mücadele etmektedir.

TİKP Türkiye'nin Sovyet sosyal-emperyalistleri hariç dünyadaki bütün emperyalist devletlerle bütün gerici rejimlerle birleşmesini ve işbirliği yapmasını istemektedir.

TİKP'nin Sovyet sosyal-emperyalistlerine karşı olmasının nedeni O'nun anti-emperyalist olması değil, emperyalist devletler arasındaki mücadelede Amerikan emperyalistlerinin ve Çin sosyal-emperyalistlerinin çıkarlarını savunmasıdır.

5 TİKP komprador burjuvazi ve toprak ağalarının kapitalizmin derinleşen buhranının halkın sırtına yıkılması çabalarını ve bu konuda faşist devletin ve reformist CHP Hükümetinin aldığı bütün tedbirleri desteklemekte ve emekçi halkı 'sıkıntılara katlanmaya' çağırmaktadır.

TİKP buhranın ekonomik ve siyasi sonuçlarının emekçi halk kitlelerinin sırtına yıkılmasında bugünkü CHP Hükümetini ve uygulanan sıkıyönetimi yetersiz gördüğü için belkemiğini AP ve CHP'nin oluşturacağı bir 'Milli Birlik Hükümeti' kurulmasını istemekte ve sıkıyönetimin 'geçmiş uygulamalardan dersler çıkarılarak' sürdürülmesini talep etmektedir.

İMF reçetelerinin CHP eliyle geçtiğimiz aylar içinde uygulanması sırasında TİKP halk aleyhtarı politikasını açık bir şekilde ve bir kez daha dile getirmiştir. TİKP CHP Hükümetini IMF reçetelerini uyguladığı, yeni zam ve zulüm tedbirleri getirdiği için değil, 'gerçekleri, sıkıntıları halka iyi anlatamadığı ve halkın desteğini alamadığı için [illegible]urmiştir. (Aydınlık, 25 Haziran 1979)

TİKP, tıpkı burjuva iktisatçıları gibi, buhrandan 'çıkış yolu' olarak çiklet reklamlarının yasaklanmasını, özel araba savurganlığına son verilmesini, toplu taşımacılığın ve demiryolu taşımacılığının geliştirilmesini, kömür tüketimine yönelinmesini istemekte ve bunları 'halkın talepleri' olarak formüle etmektedir. (Aydınlık, 13 Haziran 1979) Böylece kitleleri aldatmaya çalışmakta ve onları egemen sınıfların ekonomik saldırılarına boyun eğmeye çağırmaktadır.

TİKP her türlü kitle eylemini 'anarşi' olarak değerlendirerek, kitlelerin anti-faşist demokratik mücadelesini ve kendi taleplerini gerçekleştirmek için yürüttüğü mücadeleyi bastırmak için faşist devletin militarist güçlerine sürekli çağrı yapmakta, 'devlet partisinin harekete geçmesini' (Aydınlık, 3 Eylül 1979) istemektedir. Sıkıyönetimi desteklemekte ve uzatılması için sürekli çaba göstermektedir. Kürt halkı üzerindeki baskının artırılmasını, milli zulmün katmerleştirilmesini talep etmektedir.

TİKP seçimlerde 'MHP'ye Oy Verme - Hesap Sor' sloganı arkasında kitlelerin AP, CHP MSP gibi partilere oy vermesini istemektedir.

6 TİKP'e göre sadece MHP faşisttir ve sosyal, ekonomik bir temelden yoksundur, Amerikan emperyalistleri tarafından da desteklenmemektedir. Bunun için de 'karışıklık ve kargaşalık çıkarmaktadır'. Bu bakımdan sadece MHP'nin kapatılması herşeyi halledecektir. TİKP bu görevi de sıkıyönetim komutanlıklarına ve mahkemelerine, hükümete ve Anayasa Mahkemesine vermektedir.

Bunu yaparken faşist devleti ve onun MİT ve Kontr-gerilla da dahil olmak üzere bütün faşist, militarist ve bürokratik kurumlarını aklamakta bunları kitlelere şirin göstermek için çaba göstermektedir. Devlet kurumları içinden TKP'lilerin ve MHP'lilerin atılmasını istemekte, bu takdirde MİT ve Kontr-gerilla dahil olmak üzere bütün devletin ve onun kurumlarının tam anlamı ile 'demokratlaşacağını' söylemektedir.

TİKP, MHP, MİT, Kontr-gerilla vb. gibi faşist cinayet odaklarına ve faşist devlete yönelen kitle mücadelesini 'anarşi' olarak değerlendirerek, bu mücadelenin bastırılmasını istemektedir.

TİKP, kendisi de sosyal-faşist bir güruh olarak devrimcilere ve anti-faşistlere saldırmakta, cinayetler işlemekte ve proleter devrimci hareketi ve diğer anti-faşist demokratik hareketleri yok etmek için ihbarcılıktan saldırıya kadar her türlü karşı-devrimci yönteme başvurmaktadır.

Ecevit'in "demokrasi havariliği" emekçi halkı aldatamayacaktır

EGEMEN SINIFLARIN YENİ SİYASİ ALTERNATİFLERİ KARŞISINA KİTLELERİN DEMOKRASİ MÜCADELESİNİ DİKELİM.

● *Ecevit, "ARA REJİM" korkuluğu sallayarak, kitlelerin demokrasi mücadelesini bastırmaya çalışıyor.*

Kitlelerin devrimci demokratik mücadelelerinin yükselmeye devam etmesi karşısında 'istikrar tedbirleri' peşinde koşan egemen sınıflar yeni tehditler savurmaya başladı.

Korutürklerin, Evrenlerin, 'başlar ezilecek' çığlıklarından sonra şimdi de 'ara rejim' tartışmaları başladı. Ve tartışma, Ecevit'in yaptığı bir basın toplantısında dile getirdiği bazı görüşler üzerine dallanıp-budaklanmaya başladı. Emperyalistlerin, egemen sınıfların şu veya bu temsilcileri 'ara rejim' tartışmasına şu veya bu yönden katıldı.

Nedir 'ara rejim' ve egemen sınıflar bugün neden böyle bir fikir ortaya atmaktadır?

Egemen sınıfların 'ara rejim' ile kastettikleri 12 Martvari bir dönemdir ve faşist-militarist mekanizmayı daha da öne çıkarmayı hedeflemektedirler. Yeni 12 Mart tehditleri ile anti-faşist kitle mücadelesini durdurmayı, onu ezip yok etmeyi amaçlamaktadırlar.

Ve böyle bir tartışmayı diğer 'istikrar tedbirleri' ile birlikte devreye sokmuşlardır. Bunların arasında "partilerüstü hükümet"ten "AP–CHP Koalisyon hükümeti"ne kadar bir dizi formül vardır. Bunların her birini de oluşturma, hayata geçirmek için hazırlık yapma aşamasındadırlar. Ve bütün bu hazırlıklar, egemen sınıfların siyasi 'istikrar tedbirleri'nin bir parçası olarak, kitlelerin anti-faşist demokrasi mücadelesini ezmenin, yok etmenin birer yolu; buhranı, onun sonuçlarını halkın sırtına bindirmenin birer yolu olarak gündeme gelmektedir. Onlar bu ve benzeri yollarla işçi sınıfının ve emekçi halkın var olan demokratik, siyasi haklarını fiiliyatta bütünüyle ortadan kaldırmayı, faşist diktatörlüğü daha da güçlendirmeyi amaçlamaktadırlar.

Aslında bugüne kadar bütün uygulamalarının ve hayata geçirdikleri siyasi formüllerinin hepsi bu yöndedir. Ama bunların hiçbirinden 'kalıcı ve kesin çözümler' alamamışlardır. Çünkü emekçi kitleler ile egemen sınıflar arasındaki çatışma giderek keskinleşmekte ve kitlelerin yükselen demokrasi mücadelesi egemen sınıfların planladığı 'siyasi istikrar' tedbirlerini bütünüyle hayata geçirmesini engellemektedir.

Emperyalistler ve egemen sınıflar kitlelerin demokrasi mücadelesini durdurmak, buhranın faturasını emekçi halka keserek kapitalizmin krizini atlatmak ve faşist diktatörlüğü sağlamlaştırmak için önce faşist MC hükümeti modellerini devreye soktular. Fakat MC modeli işçi sınıfının ve emekçi halkın anti-faşist demokrasi mücadelesinin darbeleri altında fazla tutunamadı ve çöktü gitti.

İkinci MC hükümetinin çöküntüleri üzerinde reformist CHP hükümeti işbaşına getirildi. Emperyalistler ve egemen sınıflar CHP reformizmi eliyle kitlelerin anti-faşist mücadelesini pasifize etmeyi, kitleleri hareketsiz duruma getirmeyi, böylece işçi ve emekçi sınıflar üzerindeki sömürü ve baskıyı artırarak düzeni, faşist diktatörlüğü sağlamlaştırmayı amaçlıyorlardı. Ve bunda belirli bir zaman ve belirli ölçüler içinde revizyonizmin de yardımıyla başarılı oldular. Reformizm ve revizyonizm kitlelerin demokrasi mücadelesini pasifize edemedi belirli bir süre boşluk oldu. Ama uzun süreli değil. CHP reformizminin gerçek sınıf niteliği çabuk açığa çıktı. Ve kitlelerin anti-faşist mücadeleleri yeniden bir atılım kazandı. Bu mücadelenin durdurulmasına ne reformist, revizyonist hayaller, ne de faşist yuvaların cinayet ve katliamları yetmedi. Bunun üzerine egemen sınıflar CHP reformistleri eliyle Yeni Baskı Yasa Tasarıları vb. gibi yeni siyasi saldırıları gündeme getirdiler. Bu da sökmeyince, bu kez, sıkıyönetim silahına sarıldılar, yıllanmış bu paslı silahı hayata geçirerek militarizmi biraz daha öne çıkardılar.

Ama sıkıyönetim de işçi sınıfının, emekçi halk kitlelerinin ve halk gençliğinin mücadelesini durduramadı; kitlelerin demokrasi mücadelesi daha da yoğunlaştı ve genişledi. Sivil faşistler, sıkıyönetim, reformizm ve revizyonizm el ele kitlelerin yükselen ve genişleyen demokrasi mücadelesini durduramadı.

İşte egemen sınıflar bunun için yeni siyasi alternatifler planlamaya siyasi 'istikrar tedbirleri' oluşturmaya ve zamanı geldiğinde de bunları hayata geçirmmeye çalışıyorlar. Yukarıda da söylediğimiz gibi bunların arasında 'partilerüstü hükümet'ten, 'AP-CHP Hükemeti'ne kadar bir dizi yeni formül yer alıyor. Ayrıca emekçi halk kitlelerinin, devrimcileri ve komünistleri yeni bir 12 Mart'la da dehdit etmekten geri kalmıyorlar. Ve buna da 'ara rejim' adını veriyorlar.

İşte Ecevit de revizyonistlerin de yardımını alarak 'ara rejim' korkuluğunu sallayarak demokrasi mücadelesini durdurmayı amaçlıyor.

ECEVİT'İN 'ARA REJİM' KORKULUGU NEYE HİZMET EDİYOR?

Şimdi Ecevit seçim kürsülerinden 'ara rejim' temasını işleyerek 'anti-faşist' pozlarda kitlelerden oy istiyor ve kurtarıcı pozlarında ortalıkta boy gösteriyor. Revizyonistler de Ecevit'in ve reformizmin bu demagojisini ve sahte kabadayılığını güçlendirmek için elinden geleni arkasına koymuyor.

Ecevit ve CHP refor[illegible] bununla neyi amaçl[illegible] başka bir deyimle Ecevit'[illegible] rejim' korkuluğu neye hi[illegible] etmektedir?

Birinci olarak, Ecevit ve CHP reformistleri kendilerini emperyalistlere ve egemen sınıflara karşıymış gibi göstererek, faşizmin alternatifi pozlarına bürünerek kitlelerin anti-emperyalist, anti-kapitalist ve anti-faşist taleplerini istismar etmektedirler. Bu yolla emperyalistlerin faşist diktatörlüğün koltuk değnekliği rolünü unutturmayı amaçlamaktadırlar. Aynı zamanda reformist hükümetin emperyalistler ve egemen sınıflar tarafından devrileceği, onların bu hükümetten halkın çıkarlarını savunduğu için memnun olmadıkları propagandasını yaparak kitlelerin kendilerini desteklemelerini istemektedirler. Bu yolla kitleleri CHP'ye oy vermeye çağırmaktadırlar.

İkinci olarak, CHP reformistleri ve Ecevit 12 Mart örneğini göstererek 'ara rejim' korkuluğunu sallamakta ve yığınlara dönerek 'ben gidersem, faşizm gelir, onun için beni destekleyin' demektedir. Bu konuda her türden revizyonistlerden ve kendine 'demokrat' adını veren yazar-çizer takımından da epeyce destek görmektedirler. Reformistlerin ve revizyonistlerin böyle bir propagandadaki esas amaçları askeri veya yarı-askeri faşizm korkuluğunu sallayarak emekçi halk kitlelerinin gelişen demokrasi mücadelesini bastırmak, onu reformist, militarist yöntemlerle ezip yok etmektir. 'Faşizm gelmesin' diye işçiler grev ve direniş yapmayacak ,komprador kapitalistlerin ve sendika ağalarının [illegible]deliğini yapacak, sömürü ve soygına kuzu kuzu razı olacak; yoksul köylüler toprak ağalarının zulmünü ve sömürüsünü onaylayacak; küçük üretici köylüler taban fiyatlarının artırılması için mücadele etmeyecekler; memur ve öğretmenler grevli-toplusözleşmeli sendika hakkı istemeyecekler ve bunun için mücadele etmeyecekler; öğrenci gençlik demokratik ve özerk bir üniversite için, demokratik bir lise için mücadele etmeyecek, bütün halk kitleleri sıkıyönetimin baskı ve zulmünü seve seve kabul edecek ve faşist yuvaların cinayet ve katliamlarını onaylayacak – İşte Ecevit'in, CHP reformistlerinin ve [illegible] destekçisi revizyonist[illegible] dillerinin altındaki bakla [illegible]

[illegible]ncü olarak Ecevit ve [illegible]P reformistleri emperyalistlere ve egemen sınıflara hizmetlerini bir bir ortaya dökerek onl[illegible] [illegible] desteklemeye devam etmelerini istemekte ve kitlelerin demokrasi mücadelesini bastırmak için en uygun alternatifin kendilerinin olduğunu söylemektedirler.

ALTERNATİF DEMOKRASİ MÜCADELESİNİ İLERLETMEK

Ama bütün bunlar boşuna çabalar olarak kalacaktır. Çünkü ezilen emekçi kitleler CHP reformistlerinin de kimin hizmetinde olduğunu görmüşlerdir, egemen sınıfların yeni siyasi hazırlıklarının da farkındadırlar bugün..

İşçi sınıfı ve emekçi halk kitleleri egemen sınıfların CHP hükümeti eli ile yürüttüğü saldırı ve baskıları nasıl püskürtmüşse, reformist ve revizyonist demagojileri nasıl elinin kenarı ile itmişse egemen sınıfların yeni siyasi saldırı hazırlıklarını da, yeni 'siyasi istikrar' tedbirlerini de boşa çıkaracaktır. Yeni 12 Martlara izin vermeyecektir.

Çünkü bugün tek alternatif demokrasi mücadelesini geliştirmek ve ilerletmektir, demokrasi güçleri arasındaki birliği güçlendirmek ve sağlamlaştırmaktır. Her alanda demokrasi mücadelesini yükseltmektir.

Egemen sınıfların yeni siyasi alternatiflerinin, 'istikrar tedbirleri'nin başka bir alternatifi yoktur, onları boşa çıkarmanın başka bir yolu yoktur.

Parlamento ve yasalar

Burjuva-feodal parlamentoyu faşist devletten kopararak onu halk yararına, halkın özgür iradesinin yansıdığı bir kurum olarak lanse eden reformistler ve revizyonistler, bu gerici politikalarının zorunlu bir sonucu olarak, parlamentonun halk yararına işlevini yasalar çıkararak yerine getirdiğinin ve bu yasaların işçi sınıfının ve halkın yararına olabileceğinin propagandasını yapmaktadırlar.

Bunun için de kendilerine, kendi bağımsız veya 'bağımlı' adaylarına oy verilmesini istemektedirler.

Revizyonistlerin ve reformistlerin -ve bu arada bütün gericilerin- iddia ettiği gibi faşist devletin bir parçası olan parlamento gerçekten halk yararına bir faaliyet yürütebilir mi, işçi sınıfının, köylülüğün, memur ve öğretmenlerin ve halk gençliğinin çıkarlarını koruyan ve savunan yasalar çıkarabilir mi? Veya, başka bir ifadeyle, burjuva-feodal parlamentodan ilerici, halka yönelik bir faaliyet beklenebilir mi?

Açıktır ki, böyle bir bakış açısı, siyaseti ekonomiden koparan, devlet kurumlarını devletten ayıran, devleti sınıflarüstü ve 'demokratik bir kurum' olarak gören bir anlayışın ürünüdür. Ve ancak her türden gericiler, faşistler, reformistler ve revizyonistler böyle bir anlayışın propagandasını yaparak kitleleri aldatmaya, onların düzen aleyhtarı mücadelesini 'parlamenter düzen'in sınırları içinde tutmaya çalışırlar. Nitekim AP'sinden MHP'sine CHP'sinden TKP'sine kadar bütün düzen partileri böyle bir propagandanın şampiyonluğunu yapmaktadırlar ve bu onların esas siyasetleridir. Özellikle CHP reformizminin destekçisi TKP, TİKP gibi revizyonistler faşist devleti ve onun niteliğini gizlemeye yarayan parlamentoyu bir otobüs gibi ele almakta ve direksiyona kim geçerse o partinin bu otobüse istediği gibi yön vereceğini iddia etmekte, bunun için de kendilerinin burjuva-feodal parlamentoda çoğunluğu sağlaması durumunda yasaları istedikleri yönde çıkaracaklarını söylemektedirler. Bu sosyal-faşistlerin seçimler konusundaki temel siyasetleri de budur. Ve kitleleri bu yolla afyonlamaya, kitleler arasında gerici fikirlerin yayılmasına bunun için hız vermektedirler.

Yaşayan hayatın bizzat kendisi de şu gerçeği bugüne kadar açık bir şekilde göstermiştir ki, devletin bütün militarist ve bürokratik kurumları gibi parlamento da sınıfsal bir niteliğe sahiptir ve komprador-feodal devletin bir parçasıdır. Parlamento da egemen sınıfların diğer kurumları gibi komprador burjuvazi ve toprak ağalarının işçi sınıfı ve diğer emekçi sınıflar üzerindeki bir baskı aracıdır. Ve komprador-feodal parlamento bu işlevini, egemen sınıfların ve onların çeşitli mekanizmalarının perde arkasında aldığı kararları meşrulaştırmak, legalleştirmek suretiyle yerine getirmektedir. Ve burjuvazi bunlara yasa adını vermektedir. Açıktır ki bu yasalar egemen sınıfların iradesini ifade eder ve her zaman onların çıkarlarının korunmasına hizmet eder. Nitekim ülkemizde belli bir kesiti ele alırsanız ve bu süre içinde parlamentoda kabul edilen yasaları bu açıdan incelerseniz bunu açık bir şekilde görebilirsiniz. Örneğin, CHP hükümetinin işbaşında olduğu bu dönemdeki parlamentonun çıkardığı yasaların tamamı egemen sınıfların çıkarlarını korumanın, buhranı emekçi halkın üzerine yıkmanın birer aracından başka bir şey değildir. Bir Siyasi Partiler Yasasını alın, bir Belediye Gelirleri Yasasını alın, bunların hepsi de egemen sınıflara daha çok kar ve sömürü sağlamayı, emekçi halk üzerindeki siyasal baskının artırılmasını amaçlamaktadır. Bu örnekleri bütün bir Cumhuriyet Dönemi için genelleştirebilirsiniz. Zaten başka türlü olması da mümkün değildir.

Ancak işçilerin ve emekçilerin belirli haklarının, örneğin grev ve sendika gibi haklarının yasalara girmesi, egemen sınıfların ve onların parlamentosunun bir icazeti değil, tersine işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin mücadelesinin bir sonucudur. Daha doğrusu egemen sınıflar işçi ve emekçilerin mücadele ile kazandığı belirli hakları yasalara geçirmek, bunları yasallaştırmak zorunda kalmışlardır. Ama bunu yaparken dahi, hem bu hakları güdükleştirmeye çalışmışlardır ve hem de başka yasalarla veya aynı yasa içinde başka maddelerle bu hakları, fiilen kullanılmaz duruma getirmeye özen göstermişlerdir.

SEÇİMLER ÜZERİNE

Egemen sınıfların tehditleri ve revizyonizm

İşçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin devrimci demokratik mücadelesinin yükselmesi ve gericiliğin siyasi istikrar tedbirleri peşinde koşması karşısında her renkten revizyonistin maskesi bir kez daha düştü, onlar bu konuda izledikleri siyasetleri ile demokrasinin en büyük düşmanlarından olduklarını ve kitlelerin anti-faşist demokrasi mücadelesini engellemek için var güçleri ile çalıştıklarını yeniden sergilediler. Bu konuda TKP'den TİKP'ye kadar bütün sosyal-faşistler birbirleriyle adeta yarış halindeler.

MODERN REVİZYONİSTLER ANTİ-FAŞİST MÜCADELEYİ NASIL ENGELLİYOR ?

Bugün kitlelerin anti-faşist demokratik mücadelesi her türden gericiliği hedef alarak gelişiyor ve giderek bütün ülke çapında güçleniyor. Bu mücadele sonucunda MHP, MİT, Kontr-gerilla gibi faşist cinayet odaklarının maskeleri düşüyor ve bu cinayet yuvaları giderek halktan tecrit oluyor. Kitleler bu mücadele içinde örgütleniyor ve yeni siyasi mevziler elde ediyorlar. Egemen sınıflar ve onların siyasi temsilcileri ise kitlelerin anti-faşist mücadelesini bastırmak için her türlü yöntemi kullanmaktan geri kalmıyor. Egemen sınıfların yeni siyasi tehditleri ve Ecevit gibi gericilerin 'ya ara rejim, ya ben' demagojisi ile kitlelerin anti-faşist mücadelesini bastırmayı ve kitleleri kendi yanında tutmayı hedeflemesi anti-faşist mücadeleyi bastırmak için kullanılan demagojik silahlardır. Gericilik özellikle seçimleri bir kurtuluş yolu olarak sunarak anti-faşist kitle mücadelesini pasifize etmeyi ve onu kendi gerici kanallarına akıtmayı hedeflemektedir.

İşte tam bu noktada gerici demagojinin bir parçası olarak modern revizyonist akımlar devreye girmektedir. TKP, TİP ve TSİP gibi modern revizyonist, sosyal-faşist partiler, egemen sınıfların siyaset sahnesindeki figüranları olarak, seçimleri bir kurtuluş yolu olarak göstermekte ve seçimleri boykot taktiğini kırmak için kitleleri gericiliği onaylamaya, sıkıyönetimi meşrulaştırmaya çağırmaktadırlar. Bu konuda TİP, TSİP ve TKP aynı siyasi çizgiyi ve taktiği izlemektedir. Hepsi de kitleleri kendi 'bağımlı' veya 'bağımsız' adaylarına oy vermeye çağırmakta, diğer bütün gericilerle düzeni aklama, seçimleri bir kurtuluş yolu olarak sunma konusunda tam bir yarış halinde bulunmaktadırlar. Bunların en keskinlerinden görünmeye çalışan TKP'nin İstanbul 'bağımsız' senatör adayı B.Beria Onger İstanbul'da yaptığı propaganda konuşmalarında 'seçimler tek başına bir kurtuluş yolu değildir' derken dahi seçimleri kitlelere bir kurtuluş yolu olarak benimsetmeye çalışmaktadır. Çünkü TKP'nin sesi Onger 23 Eylül'de İstanbul Kadıköy'de yaptığı konuşmada işçilerin, emekçilerin taleplerinin bir kısmını sayarak bunları gerçekleştirmek ve bunları parlamento kürsüsünden dile getirmek için aday olduğunu belirtmekte ve bunun için kendisine oy verilmesini istemekte'.. Bu, kitlelere seçimleri kurtuluş yolu olarak sunmaktan ve kitlelerin taleplerini istismar etmekten başka ne anlama gelir? Bu ve benzeri somut örnekleri TİP ve TSİP'i de içine katarak istediğimiz kadar uzatabiliriz. Üstelik modern revizyonistler tam da kitlelerin gerici siyasi partilerden geniş ölçüde yüz çevirdikleri bir dönemde seçimleri kurtuluş yolu olarak sunarak kitleleri gericiliğin yedek gücü, anti-faşist demokratik mücadeleyi de gericiliğin bir eklentisi durumuna getirmeye çalışmaktadırlar. Aslında bu taktik onların siyasi çizgilerinin ve gerici programlarının bugünkü koşullardaki bir yansımasından başka bir şey değildir. (bu konu üzerinde gazetemizin gelecek sayısında duracağız) ve bu modern revizyonistler faşist-feodal parlamentoyu ilerici olarak lanse ettikleri için kitlelere seçimleri ve parlamentoyu kurtuluş yolu olarak sunmaya çalışmaktadırlar. Böylece de onlar, tıpkı diğer gerici partiler gibi, kitlelerin gelişen ve her geçen gün genişleyen anti-faşist demokratik mücadelesinin karşısına seçimleri koymakta, kitleleri seçimlere katılmaya ve gericiliğe oy vermeye çağırarak gericiliği, faşist diktatörlüğü aklamayı ve sıkıyönetimi meşrulaştırmayı amaçlamaktadırlar.

Modern revizyonistlerin kitlelerin anti-faşist demokratik mücadelesinin, demokrasi mücadelesinin düşmanları olduğunun birinci göstergesi budur..

CHP GERİCİLİĞİNE DESTEK

Gene bu modern revizyonistler, kendi gerici özleri icabı, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının 'düzenin istikrarını' sağlamak için yeni siyasi alternatifler oluşturma hazırlığı karşısında, bir yandan CHP'nin aklını başına almasını öğütlemekte ve bir yandan da kitleleri 'anti-faşist' CHP hükümetini desteklemeye çağırmaktadırlar. Onlar egemen sınıfların ve faşist diktatörlüğün koltuk değneği CHP reformizmini kitlelere faşizmin bir alternatifi ve 'umut' olarak sundukları için, TKP adayı Onger, Sükan'ın istifasından sonra Ecevit'in tespitlerini öğmekte ve Ecevit'in 'faşist tehlikeyi teşhis etmesini' çok 'olumlu' bir gelişme olarak değerlendirmektedir. Ama bunun yanında 'CHP yönetiminin kendi soluna karşı düşmanlık gütmesini ve sağ güçlerle uzlaşmasını' eleştirmektedir. Bunun için de 'Ecevit'in saptadığı tehlikenin üzerine yürümekten yanaysa'' yığınların istemlerine kulak vererek','faşist tehlikenin üzerine yürümesini' istemektedir. (Bkz. Politika gazetesi, 24 Eylül 1979)

İşte size modern revizyonizmin anti-faşist mücadele ve 'faşist tehlikenin üzerine yürüme' anlayışı. CHP yönetimi aklını başına alacak ve iyi teşhis koyduğu 'faşist tehlikenin üzerine yürüyecek', faşizmi (onların anladığı faşizmi, yani sadece Hitlerci hareketi) yok edecek. TKP'liler ve diğer revizyonistler de CHP'nin 'anti-faşist savaşımını' destekleyecekler. Böylece onlar kitlelere CHP gericiliğini faşizmin bir alternatifi olarak sunmakta ve CHP'nin bu özelliğini hala kaybetmediğinin propagandasını yapmaktadırlar. (Politika'nın, Yürüyüş'ün, Birlik ve Gerçek'in sayfalarını şöyle bir karıştıranlar bunun açıkça dile getirildiğini göreceklerdir. Yalnız revizyonist elebaşıları bunun için sürekli olarak CHP yönetiminin aklını başına devşirmesi gerektiğini belirtmektedirler) Onlar bu tespitleri ve bu yöndeki propagandaları ile kitlelere siz mücadeleyi bırakın, CHP MHP'yi de kapatacaktır, sizin diğer taleplerinizi de yerine getirecektir, bunun için onu biraz sola çekme politikamızda bize yardımcı olunuz demektedirler. Bu politikayla da kitlelerin anti-faşist demokratik mücadelesini pasifize etmeyi ve onu CHP gericiliğinin ve kendi gerici amaçlarının bir eklentisi durumuna getirmeyi hedeflemektedirler. Onların CHP'yi destekleme politikasının ve onu kitlelere anti-faşist bir alternatif olarak sunma politikalarının göstergesi sadece bu kadarla sınırlı değildir. Sahte TKP'nin 'Doğu Berlinli' elebaşıları her allahın günü TKP'nin Borazanından CHP içindeki 'ilerici adayların' desteklenmesini bağırmaktadırlar. Böylece onlar CHP'yi ilerici olarak lanse ederek onu kitlelere anti-faşist bir alternatif olarak sunmaktadırlar. Aslında TKP'nin, TSİP'in bugün seçimler, CHP ve anti-faşist mücadele konusunda izledikleri taktiğin 1977'den hiçbir farkı yoktur. Onlar 1977'ye göre bugün CHP'nin desteklenmesi konusunda sadece biraz daha 'ihtiyatlı' davranmaya çalışmaktadırlar. Burada esas neden de kitleler tarafından CHP reformizminin gerçek niteliğinin görülebilmiş ve kavranmış olmasıdır. CHP reformizminin geçen üç yıl içinde gerçek yüzünün iyice deşifre olmuş olmasıdır. Bunun için revizyonistler kitlelerden iyice tecrit olmamak ve kitleler arasında bulunarak anti-faşist mücadeleyi gericiliğin bir eklentisi durumuna getirmeye devam etmek için CHP reformizmini açıktan destekliyor görünmemeye çalışmaktadırlar. Ama gene de CHP gericiliğini destekleyerek kitlelerin anti-faşist mücadelesini bastırma ve engelleme politikalarını sürdürmektedirler.

İşte modern revizyonistlerin işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin demokrasi mücadelesinin düşmanları olduğunun ikinci göstergesi de budur..

'BAŞ DÜŞMANA KARŞI BİRLİK'

Sahte TKP'nin borazanlarından Politika gazetesinin ve onun ipliği pazara çıkmış üç-beş yazar takımının son günlerde 'baş düşman' ve 'baş düşmana karşı birlik' laflarını ağızlarından düşürmez oldular. Nedir bunların baş düşman dedikleri şey? MHP ve 'faşist tehlike'.. 'Baş düşman'a karşı kiminle 'birlik' yapacaklar? Başta CHP reformistleri olmak üzere 'MHP'ye karşı olan' bütün güçlerle.. Biraz daha zorlasalar Doğu Perinçek gibi AP ve MSP gibi partileri de bu güçlerin arasına dahil ettiklerini açıklayacaklar. Ama bu partiler Amerikan empreyalizminin siyasi aletleri oldukları için şimdilik bunları 'baş düşmana karşı birlik'in içine alamıyorlar, ama AP Genel Başkanı MHP'ye 'arka çıktığı için de eleştirerek onunla ilerisi için 'birlik' zemini hazırlamaya çalışıyorlar. Bu anlamı ile modern revizyonistlerin Maocu revizyonistlerden bir farklılıkları yoktur.

Fakat sosyal-faşistlerin faşizmi sadece MHP'den ibaretmiş gibi göstermelerindeki esas amaçları faşist devleti ve onun militarist ve bürokratik kurumlarını aklamak, kitlelerin faşist devlete ve onun MİT ve Kontr-gerilla gibi cinayet yuvalarına da yönelen anti-faşist mücadelesini pasifize etmek, engellemektir. Onun için de anti-faşist mücadeleyi (!) sadece MHP ile sınırlayarak MİT ve Kontr-gerilla'yı ve bir bütün olarak faşist devleti gözlerden gizlemeye çalışmaktadırlar. Elbette ki bu, eylem çizgisinde faşist devletin ve onun cinayet örgütlerinin mücadele(!) hedeflerinin dışında tutulması şeklinde, faşist devlete karşı yönelen kitle eylemlerinin baltalanması şeklinde ortaya çıkmaktadır.

Onlar faşist devleti akladıkları ve onu kitlelere 'demokratik' bir kurum olarak sundukları için ve aynı zamanda da faşist hareketi sosyo-ekonomik yapıdan kopardıkları için faşizme karşı mücadele(!) görevini faşist devlete ve onun kurum ve yasalarına devretmişlerdir. Bunun içindir ki gazetelerinin başlıkları Anayasa Mahkemesine ve, hükümete ve savcılara çağrılarla dolup taşmaktadır. Faşist devletin kurumları MHP'yi kapatacaklar, faşizmin kökünü kazıyacaklar. O zaman revizyonistlere devleti ve onun militarist-bürokratik kurumlarını desteklemek görevi düşmektedir. Nitekim onlar da bunu yapmakta ve sabah-akşam bunun propagandasını yapmaktadırlar. Bu durumda kitlelerin önünde CHP'yi desteklemenin

Devamı sayfa 6'da

Cinayet ve katliam yuvaları

MHP, MİT, Kontr-gerilla dağıtılmalıdır

MHP'nin illegal kollarından biri olan TİT (Türk İntikam Tugayı) "komutanı" Cengiz Ayhan'ın yakalanmasından sonra Tarsus'ta MHP Gençlik Kolları binasında birçok cinayet olayının sorumlusu olan 7 faşist katil daha yakalandı. Çok sayıda bomba, tabanca, mermi vb. gibi malzeme ile ÜGD binasında, odalarda yatarken yakalanan bu cinayet mangasının başında MHP Tarsus Gençlik Kolları Başkanı ve ikinci başkanı ile aynı örgütün üyeleri bulunuyordu.

Bilindiği gibi TİT lideri olduğu açıklanan Cengiz Ayhan daha önce yakalanmıştı. Cengiz Ayhan basın mensupları önünde yaptığı açıklamalarda 11 öldürme olayına katıldığını MHP yönetiminden emir aldığını, Mersin'de kaldığı süre Emniyet Müdürlüğü 2. Şube Müdürü Ömer Cengiz'in evinde saklandığını belirtmişti. Cengiz Ayhan içlerinde proleter devrimcilerin ve anti-faşistlerin bulunduğu 11 öldürme olayına katıldığını da itiraf etmişti.

Bunlar yakalanan ve yakalandığında "yakında dışarıdayım hepinizden hesap soracağız" diyen faşist canilerden sadece bir kaçı. Bugüne kadar binlerce devrimci ve emekçi MHP'nin direktifleri ile faşist caniler tarafından katledildi. Her katliam ve cinayetin ardında Türkeş'in başını çektiği MHP'li faşistler vardı ve bunu bütün Türkiye halkı biliyor. Birçok öldürme olayında ÜGD ve MHP'li oldukları resmen açıklanan faşist katiller yer aldı. MHP devletin resmi militarist kurumları ile içiçe halka karşı terör estiriyor ve durmadan yüzlerce, binlerce kişiyi katlediyordu. Ancak MHP'nin katliam ve cinayetleri yalnız legal plandaki ÜGD'liler vasıtası ile sürdürülmüyordu. Aynı zamanda, TİT, TYK, ETKO vb. gibi MHP'nin yan kolları ve onun denetimindeki faşist cinayet örgütleri binlerce emekçinin kanına girmekteydi. Bütün bunlar bilinen şeyler. Ve MHP cinayetlerine devam ediyor.

Ne var ki, faşist Türkeş ve yardakçıları ağızları her açıldığında "kardeşlik ve barış" üzerine bir yığın laf ederek halkı aldatabileceklerini ve cinayet mangalarını harekete geçirerek katlettirdikleri binlerce insanın kanını unutturabileceklerini hesaplıyorlardı. Onlar sürekli olarak halkı aldatma ve faşist demagoji ardında cinayetler işleme taktiğini izlediler. Maraş katliamını da böyle gerçekleştirdiler. Sürekli kendilerinin yasal bir parti olduklarını ve şiddete karşı olduklarını vaaz ettiler. Elbette bu normaldi. Halk düşmanı kan içiciler kendi yüzlerini gizlemek zorundaydılar. Ancak emekçi Türkiye halkı bu faşist cinayet örgütlerinin ne olduğunu çok iyi biliyordu. Bunun için son Tarsus yakalama olayı birçoklarının sandığı gibi hiç de olağanüstü bir şey değildir. Bugüne kadar sayısız kez, MHP ve ÜGD binalarında katiller yakalandı ve her defasında bunlar MHP'den direktif aldıklarını itiraf ettiler.

Şimdi bu böyle olunca da birçokları, revizyonistler ve reformistler, "kanunlar çerçevesinde" MHP'den hesap sorulacağını !! vaaz ediyorlar. Kurtuluş tipi küçük-burjuva, oportünist akımlar faşizme karşı mücadeleyi MHP'ye karşı mücadeleye indirgeyerek anayasa gereği bu partinin artık kapatılması gerektiğini vaaz ediyor. Ecevit faşist katillerin üzerine daha fazla kanat geremediğini ve kanat germenin kendisini tecrit ettiğini görünce onlardan hesap sormaktan söz ediyor. Ecevit'in bugüne kadar kimden hesap sorduğu ortada. O faşistlerle birlikte MHP'yi "demokrasinin vazgeçilmez unsuru" olarak görüp devrimcilerden ve emekçilerden hesap sordu ve sormaya devam ediyor. Her konuşmasındaki devrim düşmanı çığlıklar da bunun kanıtıdır. Burjuva kanunlarının MHP'nin "hakkından geleceği" ise saf olanların veya bilinçli revizyonistlerin iddiası olabilir.

Ancak bugün kitleler reformist ve revizyonistlerin hedef şaşırtıcı ve aldatıcı propagandasına kanmıyor, birçok yerden faşistleri söküp atıyor, Balıkesir'de olduğu gibi Türkeşçi faşistleri tecrit ediyor, faşistlere karşı mücadeleyi yükseltiyorlar. Faşistlere karşı mücadele edilirken, bu mücadelenin MHP'li faşistlere karşı mücadeleden ibaret olmadığı, tersine bir bütün olarak faşist diktatörlüğü, onun tüm militarist kurumlarını hedeflediğini giderek daha fazla kavrıyorlar. Bütün faşist cinayet örgütlerinin dağıtılması bugün kitlelerin somut ve acil bir isteğidir ve kitleler bunun ancak kendi mücadeleleri sonucu mümkün olacağını giderek daha iyi kavrıyorlar.

Bugün MHP, ÜGD, TİT, TYK, ETKO, MİT, Kontr-gerillanın dağıtılması ve bütün faşist canilerden hesap sorulması ancak kitlelerin aktif anti-faşist mücadelesiyle mümkündür. Bunun böyle olduğunu yaşadığımız günler de gösteriyor. MHP'nin kapatılması, daha doğrusu dağıtılması ancak bu yol izlendiğinde mümkün olacaktır ve burjuvaziye bu dayatılmadan faşist diktatörlüğün yasaları kendi örgütlerini gönül rahatlığı ile "cezalandırma"ya yeltenmez.

Evet! Faşist cinayet örgütlerini dağıtmak ve faşist katillerden hesap sormak için daha örgütlü, daha güçlü aktif kitle eylemleri, faşistlerin her yerden söküllüp atılması! İşte hesap sormanın tek yolu. Devrimci mücadeleyi yükseltmek, kitleleri faşizme karşı seferber etmek.

MHP, MİT ile içiçe olduğunu itiraf ediyor

MHP'nin yayın organı Hergün gazetesinin 24 Eylül tarihli sayısında gazetenin Genel Yayın Müdürü ve MHP'nin ideologlarından Enver Altaylı imzası ile çıkan yazıda MHP'nin MİT ile içiçe çalıştığı üstü örtülü bir biçimde itiraf edilmekte ve bunun bir devlet görevi olduğu söylenmektedir. Sözkonusu yazıda Enver Altaylı kendisinin MİT mensubu olduğu yolundaki Milliyet gazetesinde çıkan bir yazıdan bahsederek bu yazının devlet sırlarını açığa vurduğunu belirtmekte ve yazıyı yazan Örsan Öymen'i de devlet sırlarını açığa vuran bir "kominist" olarak tanıtmaktadır. Şöyle diyor Altaylı: "...Devlet hizmetlerini ve sırlarını gazete sütunlarına dökmek alçaklığı bizim tabiatımızda ve üslubumuzda yoktur."

Enver Altaylı bir MİT görevlisi olarak Almanya'da MHP adına uzun zaman örgütlenme çalışmaları yürüttü. MHP'nin yurtdışı örgütünün başında genel parti müfettişi olarak çalıştı. Burada Alan faşist örgütleriyle yakın işbirlikleri gerçekleştirdi. Bugün de Hergün gazetesinde MHP'nin görüşlerinin propagandasını yapmaktadır.

MHP'nin MİT ve Kontr-gerilla gibi resmi militarist faşist örgütlerle içiçe olduğunu, MHP yöneticilerinin aynı zamanda MİT'te de görevli oldukları, tersini söylersek MİT'in yöneticilerinin MHP'nin birçok kademesinde görev yaptığını ve bunun onların tümünün faşist diktatörlüğün birer örgütü olması, aynı amaca hizmet etmesi ve aynı merkezden yönetiliyor olmasından kaynaklandığını, tümünün çabasının kapitalizmi, sömürü ve soygunu yaşatmak ve devrim mücadelesini ezerek, devrimi engellemeye yönelik olduğunu birçok kez vurguladık. Onun için bu konuda uzun uzun açıklamalarda bulunmayacağız. Ne varki, bugüne kadar MHP'liler kendilerinin MİT'le ilişkilerinin olmadığını ve hatta MİT'in içlerine ajan sokarak partiyi yanlış yola sürüklemeye çalıştığı yolunda bir sürü demagoji yaptılar. Onlar MİT'le birlikte çalıştıklarını, birçok katliam ve provokasyonu MİT ve Kontr-gerilla ile birlikte düzenlediklerini gizlemeye büyük bir özen gösterdiler. Ancak bu konuda artık ipleri yeterince pazara çıktığı için, fazla gizli yanları kalmayınca itiraflarda bulunmak zorunda kaldılar. İşte Enver Altaylı'nın kendisinin MİT adına çalıştığını, bunun bir devlet hizmeti olduğunu, bu devlet sırrının gazete sütunlarına dökülmemesi gerektiğini belirtmek zorunda kalmasının sebebi budur. Artık kitleler önünde bu cinayet örgütlerinin halka karşı birlikte katliam ve saldırılar düzenlediği, işçi sınıfı ve emekçi kitlelere birlikte saldırdığı, Marmara Vapurunun, Kültür Sarayının, Yıba Çarşısının, Samsun Tekel Deposunun, MHP, MİT ve Kontr-gerilla tarafından batırıldığı ya da yakıldığı açığa çıkmıştır. Kahramanmaraş katliamının bu cinayet örgütlerince birlikte düzenlendiğini, birçok devrimci ve işçinin katili MHP'lilerin MİT mensuplarınca korunduğunu ve saklandığını milyonlarca emekçi bilmektedir. Bunun içindir ki, kitleler MHP'nin dağıtılmasını isterken, salt bununla yetinmemekte, MİT ve Kontr-gerilla vb. gibi resmi faşist kurumların da dağıtılmasını istemektedir ve bunun için mücadele etmektedir.

Bütün bunlardan dolayıdır ki, Enver Altaylı itirafta bulunuyor ve MHP'nin MİT'le içiçe çalıştığını ve bunun bir devlet hizmeti olduğunu, kendisinin de bu hizmeti yerine getirdiğini saklamaya gerek görmüyor. Onu tek kızdığı bu "sırrın" gazete sütunlarında açığa vurulmasıdır.

Faşist saldırı ve tertiplere karşı anti-faşist mücadele gelişiyor

KAYSERİ

Giderek tecrit olan faşistlerin saldırıları son dönemde arttı. 9 Eylül günü faşistler Çinkur işçilerinden Mikail'i bir pusuda öldürdüler. Vali ve polis cenazenin sessizce kaldırılmasını, kitlelerin faşist saldırıları lanetlemesini engellemek istiyorlardı. Ancak oportünist, küçük-burjuva siyasi akımların teslimiyet politikalarının tersine proleter devrimciler valiliğin ve polisin tüm çabalarına karşın bir cenaze töreni düzenlediler ve sloganlarını haykırdılar. Faşist cinayet örgütlerini teşhir ettiler. Bir avuç İGD'li faşist de kitleden tecrit edildi.

SAMSUN

Seçim ortamına girilmesiyle birlikte bir yandan demagojik kampanyalar hızlandırılırken, diğer yandan faşist saldırılar yoğunlaştırıldı.

CGP adlı faşist partinin Samsun'da düzenlediği toplantıda devrime ve halka küfür edilirken, TİP'li sosyal-faşistlerde devrimcilere karşı saldırıya geçtiler. Hiçbir güçleri olmamasına karşın bilhassa devrimcilerin yoğun olarak bulunduğu mahallelerde gazete satışına çıkarak provokasyon yaratmaya çalıştılar. YDGD'li gençlere saldırdılar.

Bunun üzerine H.Kurtuluşu taraftarı devrimciler sosyal-faşistleri mahalleden kovdular. Sosyal-faşistler hizmetinde oldukları düzenin diğer bekçisi olan polisle birlikte halkın ve devrimcilerin oturduğu kahvelere gelerek devrimcileri polise ihbar ettiler ve birçok kişinin gözaltına alınmasını sağladılar. Proleter devrimciler yoğun bir propaganda faaliyeti ile faşist ve sosyal-faşistleri teşhir ederken burjuva partilerinin aldatıcı propagandalarını boşa çıkarmak için de mücadeleyi yükselttiler.

AMASYA

Amasya'nın Gümüşhacıköy ilçesinde faşistler, son zamanlarda ve özellikle ramazan ayıyla birlikte saldırı ve provokasyonlarını artırdılar. Devrimcilerin oturduğu kahvelere saldırılar düzenlendi. Bu saldırılar Amasya, Çorum ve Sivas'tan getirilen resmi faşist güçlerin saldırıları ile paralel olarak yürütüldü. İGD'li faşistler de bu saldırılara çeşitli biçimlerde katıldılar. Bazan provokasyon ortamı yaratarak polisin halka saldırmasını sağladılar. Bazan da kendileri direkt halka saldırdılar.

Ramazan ayı sonrası resmi güçlerin saldırıları giderek arttı. Aramalar yoğunlaştırıldı. Birçok insan yok yere karakollara çekilerek işkence edildi. İşkence edilenlere rapor veren doktor, işkenceye karşı çıkan Kaymakam Vekili görevinden alındı. Dernekler kapatıldı ve şehirde bir nevi sıkıyönetim ilan edildi.

Ancak saldırı ve işkenceler emekçilerin faşizme karşı gelişen mücadelesini engelleyememektedir. Bugün devrimciler ve emekçiler daha da kararlı olarak mücadeleyi sürdürüyorlar.

EDİRNE

Edirne'nin Keşan ilçesinde MHP'li faşistler devrimcilere saldırarak İsmail Ergin'i katlettiler ve iki kişiyi de yaraladılar.

Bunun üzerine toplanan devrimciler Edirne-Keşan yolunu trafiğe kapatarak faşist saldırıyı protesto ettiler. Paşayiğit köyünde bir cenaze töreni düzenlendi. Köylülerle birlikte yaklaşık 1500 civarında kitlenin katıldığı törende faşist cinayet örgütlerinin dağıtılması için mücadele edilmesi gerektiği vurgulandı.

Cellat Türkeş İskenderun'da konuşturulmadı

MIZRAK ÇUVALA SIĞMIYOR

Son günlerde bazı burjuva yayın organlarında MHP'nin Alman Nazi Partisi ile işbirliği içinde olduğunu kanıtlayan imzalı belgeler yayınlandı. Hemen ardından da MHP'nin tekzipçi başları kanlı katiller savunmaya geçerek bu belgelerin uydurma ve Türkeş'in imzasının da taklit edildiğini söylediler.

Bugüne kadar birçok kez MHP'li faşist elebaşılar Almanya'ya "müslüman Türk kardeşlerini görmeye" gittiler. Her gezide Türkeş ve diğerleri Hitler artıkları ile uzun uzun görüştüler ve onlardan taktik aldılar. Deneylerinden yararlandılar. İşbirliği konusunda, tecrübe alış-verişi vs. konularda görüş birliği oluşturdular. Türkeş'in Nazi Almanyasının kanlı katillerinden Straus ile görüşmesi ve ondan ders alması herkesin bildiği bir şeydir.

Son günlerde basında fotokopileri çıkan belgelerden de anlaşılacağı gibi Türkeş'in MHP'si ile Alman Nazi Partisi arasında ideolojik görüş birliğinden kaynaklanan bir işbirliği vardır ve Türkeş partisinin Almanya Yürütme Kurulu Başkanlığına gönderdiği talimatta bu işbirliği çerçevesinde hareket edilmesini istemektedir. Sözkonusu belgede şunlar var:

"... Adı geçen kent ve yörelerde örgütlenme çalışmalarına ağırlık verilerek öngörülen sonuçlar elde edilebilmesi için NDP ile partimiz arasında kurulan işbirliğinden, onların tecrübe ve yöntemlerinden ... yararlanılmalıdır."

Faşizm sermayenin kanlı diktatörlüğüdür. Her yerde işçi sınıfı ve emekçi halk kitleleri üzerinde zulüm ve terör uygular. Tekellerin hizmetinde emekçilere ve devrim mücadelesine azgınca saldırır. Hitler ve Musolini bu bakımdan Türkeş'e ve MHP'ye göre daha fazla deneye sahip olmuşlardı. Bugün Almanya'da Hitler artıkları bu deneyler ışığında işçi sınıfının mücadelesini kana boğmaya çalışıyor. Hitler ve Musolini'nin bütün yöntemleri, onların kitleleri aldatmak için başvurdukları faşist demagoji ve yine kitleleri yıldırmak için, başvurdukları terör yöntemleri aynen MHP tarafından uygulanmaktadır. Alman Nazileri insanlığın tanıdığı en büyük kan içicilerdir. Dünya halkları bugünkü NDP'nin eski Hitler faşizmini hortlatmaya çalıştığını biliyor. Zaten NDP de amacını saklamaya gerek görmüyor. İşte MHP aynı amaç doğrultusunda NDP ile işbirliği yapıyor. MHP'nin Almanyadaki Türkiyeli işçilerin ve devrimcilerin mücadelesini ezmek için NDP ile birlikte çalıştığı açık bir gerçektir. MHP'nin NDP ile işbirliği yapmasının maddi temeli her iki partinin de faşist olması ve faşizmin tekelci sermayenin diktatörlüğü olmasıdır. Alman tekelci burjuvazisinin çıkarlarını savunanların Türkiye'de emperyalizmin, komprador tekelci burjuvazinin ve toprak ağalarının çıkarlarını savunanlarla ve ırkçılığın başını çekenlerle işbirliği yapmamasının hiçbir nedeni yoktur. Tersine işbirliği yapmasının şartları vardır ve onlar da bunu yapmaktadırlar.

Türkeş ve diğer faşist elebaşların NDP ile işbirliğini gizleme gereği duymalarının nedeni NDP'nin tüm dünya proletaryası ve halkları tarafından faşist ve ırkçı bir parti olarak bilinmesidir. Oysa proletarya ve emekçiler faşizmin kendi can düşmanı olduğunu bilirler. Türkeş'in ve MHP'nin açıkça faşistliğini ilan etmesi onu bütünüyle tecrit edecek ve halk düşmanı yüzünü ortaya koyacaktır. İşte o bunun için işbirliğini mümkün olduğunca gizlemeye çalışıyor. Faşist demagoji altında halk düşmanlığını sürdürmeye ve uzun müddet ayakta kalmaya çalışıyor. Komprador burjuva ve toprak ağası partilerin emperyalizmin uşakları olduğu, bunların halka karşı emperyalizme dayandıkları, uluslararası tekeller ve faşist partiler le işbirliği içinde oldukları, sermaye diktatoryasını sürdürmek için dünyanın her tarafında elbirliğiyle halklara ve proletaryaya karşı savaştıklaları gerçeği Türkiyeli ve Almanyalı faşistlerin işbirliği içinde olduklarını kanıtlar.

Ama işçi sınıfı ve emekçi kitleler de dünyanın diğer ülkelerindeki sınıf kardeşleriyle dayanışma içindedir. İşçi sınıfının ve dünya halklarının dayanışması ve mücadelesi bütün faşist diktatörlükleri de, onların dayanağı, sosyal temeli tekelci sermayeyi de alaşağı edecektir. Ne NDP ne de MHP faşistleri ve onların işbirliği bunu engelleyemez. NDP ile işbirliği Türkeş'i Hitlerin akıbetinden kurtaramaz.

Halk polis ve jandarmayı püskürttü

26 Eylül günü İskenderun'a gelen Türkeş Erzin, İskenderun ve Antakya'da konuşturulmadı. Yol boyunca emekçilerin şiddetli protestoları ile karşılaşan Türkeş yanındaki faşist katillerle birlikte kaçmak zorunda kaldı.

Seçimler dolayısıyla faşist, reformist gerici ve dinci partilerin başlattıkları kampanyanın devrimcilere ve emekçilere karşı saldırılarla birlikte yürütülmesi devrimcilerin faşist saldırılara karşı emekçi halk ile birlikte direnme azmini daha da bilemektedir. Diğer seçim bölgelerine olduğu gibi İskenderun'a da burjuva politikacıları peş peşe gelmeye başladılar. Önce sahte halkçı Ecevit, ardından da faşist Türkeş geldi.

ECEVİT'İ KİMSE DİNLEMEDİ

Ecevit İskenderun'da umduğunu bulamadı ve devrimcilerin yürüttüğü teşhir faaliyeti sonucu mitinge katılım çok düşük oldu. Bu durum Ecevit'i çileden çıkardı ve Ecevit İDÇ'deki kıyımları protesto eden sloganları duydukça her zamanki saldırgan tavrını gösterdi. Ecevit'i özellikle proleter devrimcilerin seçimi boykot taktiği korkutuyordu ve o bu korkunun verdiği cesaretle devrimcilere söyüp saydı. Ancak Ecevit giderek azalan dinleyici kitlesini görerek halkı daha fazla uyutamayacağını da görmek zorunda kaldı.

TÜRKEŞ KÜRSÜYE ÇIKTIĞI GİBİ İNMEK ZORUNDA KALDI

Proleter devrimciler, Türkeş'in İskenderun'a geleceği haberini duyar duymaz, bu faşist katili İskenderun'a sokmamak için yoğun bir propaganda faaliyeti yürüttüler. D.Yol ve DHB'ye eylem birliği önerisi götürüldü. Hazırlanan bildiri metni DHB'nin "uyanık" şeflerince değiştirilerek ve kendilerinin bildirisi şeklinde dağıtıldı. Bildiriyi kendi imzası ile dağıtan ve "birlik çağrısında bulunan" DHB sözde eylem birliği taraftarlığını ispatlıyordu (!) Daha sonra H.Kurtuluşu ve D.Yol taraftarları yazılı ve sözlü propagandayı artırdılar. Proleter devrimciler hazırladıkları bildiriyi geniş bir biçimde dağıttılar.

Türkeş ilk direnmeyle Erzin'de karşılaştı. Yüzlerce emekçi ve devrimcinin "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet" sloganı ile konuşturmadığı Türkeş, Erzin'den konuşmadan ayrılmak zorunda kaldı.

İskenderun'da proleter devrimciler D.Yol ve DHB taraftarları ile birlikte erken saatlerden itibaren toplanarak faşistleri konuşturmamak ve püskürtmek için hazırlıklara başladılar. Polis ve jandarma devrimcilere saldırmak üzere tetikte bekliyordu. Bir grup faşistin Türkeş'i karşılamak istemesi üzerine devrimciler harekete geçerek faşistleri dağıttılar. Bunun üzerine polis ve jandarma saldırıya geçti. Silahlar ateşlenerek devrimciler ve emekçiler üzerine ateş edildi. "Faşist Türkeş Defol", "Faşist Cinayet Yuvalarını Dağıtacağız" sloganlarıyla direnen devrimcilerin kararlılığı karşısında polis ve jandarma gerilemek zorunda kaldı. Ancak saldırısını bu kez de Kariyer eşliğinde (bir çeşit zırhlı araç) yürüttü. Çatışma uzadıkça kitlenin sayısı da artıyordu. 1000'e yakın kişinin yer aldığı direniş ve çatışma sırasında 6 devrimci ve 6 polis yaralandı. Devrimciler polisle çatışarak ve polis saldırısını püskürterek emekçi ve anti-faşist kitlenin yoğun olduğu Gültepe gecekondu mahallesine doğru yürüyüşe geçtiler. Polis ve jandarma daha fazla saldırmaya cesaret edemedi. Mahalle halkı tarafından büyük bir coşkunlukla karşılanan devrimciler and içerek dağıldılar.

Devrimcilerin ve emekçilerin bu kararlı direnişi karşısında faşist "başbuğ" İskenderun'dan kaçmak zorunda kaldı. Daha sonra uğradığı Antakya'da da konuşturulmayan Türkeş yol boyunca emekçilerin taşlı sopalı protestosu ile karşılaştı. Bu kanlı katil tecrit olduğunu açık bir biçimde gördü.

Faşist Türkeş'in İskenderun'da konuşturulmaması sırasında meydana gelen çatışmada yaralanan bir işçi daha sonra öldü. Bunun üzerine DHB'nin grupçu ve sekter tavrına karşın proleter devrimciler D.Yol ile birlikte cenaze törenine katıldılar. 2000 kişinin katıldığı törende faşist diktatörlüğün saldırıları ve burjuva partilerinin demagojileri teşhir edildi.

Kars Halkını Yıldıramazsınız

"Seçimleri Boykot" şiarının yüzbinlerce, milyonlarca emekçinin ortak düşüncesinin ve isteğinin bir ifadesi olmasıyla artan kitle eylemleri gericilerin yüreğine korku salmaya devam ediyor. Ecevit'in ve diğer gerici parti liderlerinin Artvin'de bu şiarın kitleler içinde bulduğu yankıyı gördüklerinde duydukları korku, seçim günleri yaklaştıkça ülkenin dört bir yanında süren halk mücadelesinin güçlenmesiyle daha da arttı.

Gericilerin korkusu artık hızla fiili saldırılara dönüşmekte, halka yönelik baskı ve zulüm gide rek artmaktadır. Saldırıların esas hedefi demokrasi mücadelesinin ve kitlelerin uyanışının en yüksek olduğu bölgelerdir.

Bu anlamda gericilerin saldırı hedeflerinden biri de demokratik halk hareketinin hızla yükseldiği Kars'tır. Gericilerin seçim propaganda konuşmaları için bile giremedikleri Kars, her türden gericinin saldırı, baskı ve zulüm için hedef gösterdikleri bir şehir haline gelmiştir.

MSP Genel Başkanı Erbakan, Kars'ın bütün ilçelerinden kovulmuş, ardından Demirel ancak onbinlerce asker ve polisin koruması altında şehire girebilmiş ve yalnızca beş-on kişi önünde yaptığı seçim konuşmasından sonra aceleyle Kars'ı terk etmiştir.

Cinayet şebekesi reisi Türkeş ise Kars'ı seçim gezileri programının içine dahi alamamıştır. CHP şefleri de halk hareketinden duydukları korkudan Kars'a girememekte, halkın önüne çıkıp konuşamamaktadırlar.

İşte bütün bunlar "bardağı taşıran damlalar" olmuş ve bütün gericiler hep bir ağızdan Kars halkına karşı haçlı seferleri düzenlemek için isteri çığlıkları atmaya başlamışlardır. Geçtiğimiz günlerde bir AP senatör adayının öldürülmesi üzerine faşistlerden reformcusuna tüm gericiler ağızlarından salyalar akarak Kars halkının mücadelesini ezmenin hesaplarını yapmaya başlamışlardır.

Ana gericilerin hesapları boşa çıkacaktır. Faşist milislerin terörü, sıkıyönetimin zulmü Kars halkının mücadelesini durduramadı. Bu yeni haçlı seferi de emekçi halkı sindiremeyecektir.

Okuyucularımıza

Gazetemizin basıldığı matbaadaki teknik arızalardan dolayı HALKIN KURTULUŞU nun 24 Eylül 1979 tarihli 176. sayısı zamanında basılamamıştır. 177. sayımız ise bir hafte gecikmeyle çıkmaktadır.

Okuyucularımıza duyururuz.

Devlet Duması

Baş.ta.sa.3'de

kışmak anlamına gelir. Kendi kurduğunuz şeyi sonradan yıkma gereğini duymamanız için şu iki şeyden birini yapmak durumundasınız: Ya seçimlere katılmaktan vazgeçip Dumanın yıkılmasına girişmek ya da Dumanın yıkılmasından vazgeçip seçimlere gitmek belirtiliyor.

Tek doğru yolun, gericiliği halktan soyutlayarak Dumanın yıkılmasını örgütlememizi ve bu suretle bu sözde parlamentoyu her türlü dayanaktan yoksun bırakmamızı sağlayacak olan etkin boykota girişmek olduğu apaçık ortadadır.

Boykottan yana olanlar böyle yargıda bulunuyorlar.

Şimdi bunlardan hangisi haklıdır?

Gerçek bir sosyal-demokratik taktik için başlıca şu iki koşul zorunludur: Birincisi, toplumsal yaşamın gidişine ters düşmemek, ikincisi ise kitlelerin devrimci ruhunu gittikçe yükseltmek.

Seçime katılma taktiği, toplumsal yaşamın gidişine ters düşer, çünkü seçime katılmak Dumanın temel direklerini sağlamlaştırmak olur, yaşam ise bu direkleri sarsar.

Buna karşılık boykot taktiği, devrimin gidişi içinde kendiliğinden doğar, çünkü o devrimle birlikte, ta baştan başlayarak polis Dumasının temellerini sarsar ve onu itibardan düşürür.

Seçime katılma taktiği halkın devrimci ruhunu zayıflatır, çünkü katılmadan yana olanlar, halkı devrimci hareketlere değil, fakat polis seçimlerine katılmaya, çağırıyorlar, bunlar kurtuluşu halkın eyleminde değil, oy pusulasında görüyorlar. Fakat polis seçimleri halkta Devlet Dumasına ilişkin yanlış bir tasarının doğmasına neden olacak, onda yanlış umutlar uyandıracak ve onu istemeyerek şöyle düşündürecektir: Duma, göründüğüne göre, hiç de o kadar kötü bir şey değil, çünkü aksi durumda sosyal-demokratlar ona katılmamızı bize öğütlemezlerdi, belki şans bize yardım eder de Duma bizim için yararlı olur.

Buna karşılık boykot taktiği, Duma üzerine hiç bir yanlış umut tohumu ekmez, tam tersine, doğrudan ve açıkça tek kurtuluşun halkın zaferle biten eyleminde bulunduğunu, halkın kurtuluşunun yalnızca halkın kendi elleriyle gerçekleştirebileceğini ve Duma bunun için bir engel olduğundan, onun daha şimdiden yok edilmesi için hemen girişimde bulunulması gerektiğini bunda halk yalnızca kendine güvenir ve daha baştan itibaren gericiliğin bir kalesi olan Dumaya karşı düşmanca cephe alır, bu da onun devrimci ruhunu gittikçe yükselterek, zaferle bitecek genel bir eylemin temelini hazırlayacaktır.

Devrimci taktik, açık, doğru ve kesin olmak zorundadır. Boykot taktiği işte bu özelliklere sahiptir.

(...)

Boykotun kitleleri ilerici kesimden koparacağını, çünkü boykotta sadece ilerici kesimin peşimizden geleceğini, kitlelerin ise kendilerini yanlarına çekecek olan gericilerin ve liberallerin yanında yer alacaklarını söylüyorlar.

Biz, bunu böyle bir görünüm içine girecek kitlelerin, açıkça diğer partilere sempati gösterecekleri ve biz ne kadar seçime katılsak da, zaten temsilci olarak sosyal-demokratları seçmeyecekleri şeklinde yanıtlıyoruz. Çünkü seçimler kendiliğinden kitleleri devrimcileştirmez. Seçim propagandasına gelince, bunu her iki taraf da yapacaktır, sadece şu farkla ki, boykot yanlısı olanlar, Dumaya karşı, seçime katılmadan yana olanlara göre daha uzlaşmaz ve daha kararlı bir propaganda yürüteceklerdir, çünkü Dumanın sert bir şekilde eleştirilmesi, kitleleri seçimlerden vazgeçmeye teşvik edebilir. Bu ise seçime katılmadan yana olanların işine gelmez. Bu propaganda etkili olduğu takdirde, halk sosyal-demokratların etrafında birleşecek ve Dumaya boykot çağrısında bulunduklarında hiç duraksamadan, peşlerinden gelecektir. Gericiler haydutlarıyla yalnız kalacaklardır.

(...)

Ayrıca Dumaya katılma taktiği, halkın devrimci bilincini de bulandırır. Sorun, tüm gerici ve liberal partilerin seçime katılmaları ile ilgilidir. Devrimcilerle bunlar arasında ne fark olduğu sorusu için, katılma taktiği kitlelere doğrudan bir yanıt vermez. Kitleler devrimci olmayan kadetlerle devrimci sosyal-demokratları kolayca karıştırabilirler. Fakat boykot taktiği, Dumanın yardımıyla eski rejimin temellerini kurtarmak isteyen ve devrimci olmayanlarla devrimciler arasına kesin bir ayırma çizgisi çekebilir. Bu ayırma, çizgisini çekmenin, halkın devrimci aydınlanmasında büyük önemi vardır.

Tekel

Baş.ta.say.4'te

çeşitli talepleri için bir miting düzenlediler. Mitinge 1000'ni Tekel işçisi olmak üzere 2500 kişi katıldı. DSM etrafında toplanan Tekel işçileri, bütün işçi ücretlerine en az 200 lira zam yapılmasını, toplusözleşmeler yoluyla kazanılan hakların uygulamaya sokulmasını, ikramiyelerin çalışma süresi içinde verilmesini, işyerinde kreş ve yemekhane açılmasını, kadrolu ve kadrosuz işçi ayrımına son verilerek kadrosuz işçilerin ve mevsimlik işçilerin de bütün haklardan yararlandırılmasını, işsizlik sigortası hakkının verilmesini, baskılara son verilmesini vb. taleplerini dile getiren konuşmalar yaptılar. DSM'li bir işçinin dile getirdiği bu talepler için Tekel işçileri daha önce de birçok kez sendika ağalarına ve işverenin baskısına karşın mücadeleyi yükseltmişlerdi.

İşçilerin talepleri doğrultusunda mücadele etmesini engellemek için Tek Gıda-İş'in 2. nolu Şubesi yetkilileri ve bütün öteki sendika ağaları sürekli olarak işçileri aldatma yolunu seçtiler. Sendika ağaları işçilere "evet siz haklısınız, ancak patron bunları vermez" diyerek işçileri aldatma ve oyalama taktiğini izlediler. Yine onlar işçilerin mücadelesinin gelişmesi ve proleter devrimcilerin bu mücadeleye önderlik etmesi, Tekel işyerinde DSM'nin güçlenmesi üzerine DSM'li işçileri üyelikten silme yoluna gittiler. Ancak işçilerin sert tepkisiyle karşılaşınca "yanlışlık olduğunu" belirterek gerilemek zorunda kaldılar. Sendika ağaları Tekel işçilerinin proleter devrimciler önderliğinde miting düzenlemesini de engellemeye çalıştılar. Onların yanı sıra, çeşitli kılıklara bürünmüş sosyal-faşistler de mitingi engellemek ve sabote etmek istediler. İşçileri mücadeleden alıkoymak için bir sürü yalan uydurarak AP'lisinden İGD'lisine kadar bütün faşistler işbirliği yaptılar.

Ne var ki, sendika ağalarının, faşist ve sosyal-faşistlerin karşı-devrimci çabaları işçilerin mücadelesini engelleyemedi. İşçiler proleter devrimciler önderliğinde DSM etrafında birleşerek mücadeleyi yükselttiler. Haklarını dile getirdiler ve bu haklarını elde etmek için mücadele etmektedirler. Sendika ağalarının ve bütün gericilerin saldırı ve demagojileri Tekel işçilerini mücadeleden alıkoyamaz.

Adana'da barikat savaşı

Baş.say.1'de

cesaret edemedi. Göstericiler mahallelere doğru yürüyüşlerini sürdürdüler. Adana caddeleri "Kahrolsun Faşist Diktatörlük", "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet", "Sıkıyönetim Sökmeyecek" sloganlarıyla inliyordu.

SIKIYÖNETİM HAZIRLIK YAPIYOR

Adana caddeleri "Kahrolsun Faşist Diktatörlük", "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet", "Sıkıyönetim Sökmeyecek" sloganlarıyla inleten kitleye saldırmaya cesaret edemeyen onursuz kalabalık sıkıyönetim paşası, Adana'ya diğer illerden "eğitilmiş" kuvvetler yığdı. Şehre giriş çıkış yasaklandı. Ana caddelere binlerce asker yığılarak mahalleler arasında bağ kurulması engellendi. Otobüs ve dolmuşların çalışması yasaklandı. Fabrika önlerine tanklar ve kariyerler yerleştirildi. Hazırlığın tamamlandığına inanan sıkıyönetim komutanı mahallelere saldırı emrini verdi. Düzenli kollar halinde saldırıya geçen, halkın barikatlarının önünde püskürtülen ordu birlikleri kaçarken sırayı mırayı unutmuşlardı. Ordunun eğitilmiş birlikleri halkın gücü karşısında iflas etti.

BARİKAT SAVAŞI

Bugüne kadarki mücadelelerinde sıkıyönetimi çok yakından tanıyan Adana işçi sınıfı ve emekçi halkı saldırıya karşı barikatlarını kurdular. Bütün mahalle halkı genç, ihtiyar barikatları sağlamlaştırmak için bütün güçleriyle seferber oldular. Kadınlar evlerinden eşyalarını, marangozlar kereste, fırıncılar odunlarını, şoförler benzinlerini barikatlar için verdiler. Halk silahlarıyla barikatlarda, damlarda yerini aldı. Askerlerin ilk saldırısı barikatlarla püskürtüldü. Geri çekilen askeri birlikler bir süre sonra yeniden saldırıya geçtiler. Barikatçılar barikatları ateşe verdiler. Taş ve kurşunlarla direnildi. Bu, takviye edilmiş birliklerde çok sayıda yaralıyla geri çekilmek zorunda kaldılar. Sıkıyönetime, onun zalim paşasına ağır bir şamar indiren yiğit Adana emekçileri barikatları boşalttılar.

Bundan sonra ordu birlikleri kalabalık gruplar halinde mahallelerin büyük caddelerinde devriye gezmeye başlayabildiler. Devriyeler kahvelerde kimlik kontrolü yaparak kimliği olmayanları yakalama girişiminde bulundularsa da ilk denemelerinde yedikleri dayaktan sonra bundan vazgeçtiler.

ADANA HALKI TOPYEKUN AYAĞA KALKMIŞTI

Sıkıyönetime, faşist terör ve cinayetlere karşı vilayet önünde başlayan gösteriye katılanlar esas olarak işçilerdi. Yürüyüşçüler mahallelere dağıldığında bütün halk gösterilere katıldı. Kadınlar, gençler, mahalle esnafı, mahallede bulunan herkes işçi kardeşleriyle birleşti. Gösteriler ve barikat savaşları Adana'nın bütün semtlerine yayıldı. Meydan, Akkapı, Dağlıoğlu, Mirzaçelebi, Dumlupınar, Emek, İstiklal, Yavuzlar mahalleleri gösteri ve çatışmaların yapıldığı semtlerin bazıları idi. Berkal mahallesinin emekçi halkı Adana-Mersin yolunu keserek sıkıyönetimin takviye alma planını aksattı. Devletin gücü üzerine cafcaflı nutuklar atan, sıkıyönetimle halkı korkutmaya çalışanlar 29 Eylülde kaçacak yer aradılar. Adana'nın işçileri ve emekçi halkı birleşip mücadele ettiği zaman önünde hiçbir gücün duramayacağını gördü ve gösterdi.

REVİZYONİST VE REFORMİSTLERİN ÇABALARI BOŞA ÇIKTI

Adanalı işçilerin ve emekçi halkın faşist terör ve cinayetlere ve bu faaliyetin merkezi haline gelen sıkıyönetime karşı gösterilerini CHP'liler ve İGD'liler vs. saptırmaya çalıştılar. Halkın sıkıyönetime karşı kin ve nefretini ifade ettiği gösteriyi öldürülen Emniyet Müdürü için yapılan bir gösteri haline getirmeye çalıştılar. "Cevatlar Ölmez", "Faşizme Geçit Yok" gibi sloganlar dışında slogan atılmamasını sağlamaya çalıştılar. Ancak Adana'da 29 Eylül'de "Kahrolsun Faşist Diktatörlük", "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet", "Sıkıyönetim Sökmeyecek" sloganları dışında ses duyulmadı. Kolordu Komutanlığı önündeki gösteriden sonra kitleyi bölmeye çalışan İGD'li hainler 5-10 kişi olarak yürüyüşü terk etmek zorunda kaldılar.

SIKIYÖNETİM YALAN SÖYLÜYOR

Sıkıyönetim Komutanı olaylarla ilgili yayınladığı bildirilerde olayları çarpıtmaya, devletin halkın karşısında düştüğü aczi gizlemeye çalıştı. Bu bildirilerdeki yalanların ortaya çıkmaması için basına basına haber yasağı koydu. Olayları anlatan mahalli bir gazetenin pazar günü satışı yasaklandı. Bu bildirilerde şunlar söyleniyordu.

-29 Eylül günü Kolordu Komutanlığı önünde gösteri yapılmadığını, kimsenin buna cesaret edemeyece[illegible], cesaret [illegible] alınacağını söyleyerek halkı tehdit etti. 29 Eylül günü Kolordu Komutanlığı önünde gösteri yapılmıştır. Sıkıyönetim Ülkü-Bir ve bazı yerlerin tahrip edildiğini ilan etti. Bazı yerler diye geçen yerlerden biri MİSK binasıdır ve bu bina Kolordu Komutanlığının yanındadır. Adana halkı Kolordu Komutanlığı önünde gösteri yapmaya cesaret edemez diyen bu halk düşmanı, gösteri yapılırken herhalde İran'daki Sıkıyönetim komutanlarının sonunu hatırlamıştır. Ve komutanlık binasının başına yıkılacağı günler uzak değildir.

-Bildiri[illegible] olaylar karşıt grupl[illegible]ında çatışmal[illegible]itelendi[illegible] [illegible]tlerin de y[illegible]ların hepsi [illegible]leriyle Adana'n[illegible] halkı arasındaydı. Sıkıyönetimin bildi[illegible] ordunun halka karşı [illegible]desinden başka bir şey değildir.

-Bildiride bir askerin yaralandığı söyleniyor. Barikatların önünde en az 20 asker yaralanmıştır ve bunlardan ölenlerin olması kuvvetle muhtemeldir.

Sıkıyönetim komutanının olayları küçültmeye, çarpıtmaya çalışması onun ve düzeninin sonunu geciktirmeyecektir.

DİRENİŞLERDEN, GREVLERDEN, BARİKATLARDAN GENEL GREVE

Adana işçi sınıfı son dört ayda gerçekleştirdiği 10 büyük direnişte sıkıyönetimi patronu dize getirdi. Çukobirlik işçileri Toplusal Anlaşma'yı yırttı. Tekel işçileri sıkıyönetimin tutukladığı arkadaşları serbest bırakılıncaya kadar direndiler ve sıkıyönetimi dize getirdiler. Belediye işçileri, Politerjan işçileri DSM olarak patrona imzalattılar. Adana'nın bütün mahallelerinde MHP'li faşistlere karşı sürdürülen dişe diş mücadele sonunda bu katiller çetesi buralardan sürüldü. Adana'nın işçi sınıfı ve emekçi halkı bütün bu mücadelelerden öğrenerek ve güçlenerek çıktı. Örgütlendi, proleter devrimci önderliği tanıdı ve ona güvendi.

Bu direniş, grev ve mahallelerde süren mücadele emekçi halka gerçek düşmanlarının kim olduğunu ve onların nasıl yıkılacağını öğretti. İşçi sınıfı ve halkın birliği ve birlikte mücadelesinin önemini ve devrimci Komünist Partisi önderliğinde böyle bir mücadelenin zaferinin kesin olduğunu gördü. 29 Eylüldeki barikat savaşlarına bütün bu mücadeleler sonucu ulaşıldı. Adana işçi sınıfı ve emekçi halkı burada durmayacak bütün çalışanların genel greviyle faşist diktatörlüğü öldürücü darbeler vuracaktır.

Adana işçi sınıfı ve emekçi halkı şimdi genel greve hazırlanıyor. Düşman da bunu engellemek için elinden geleni yapıyor. Düşman ne yaparsa yapsın bunu engelleyemeyecektir. Bugüne kadar sıkıyönetimin tankı, tüfeği sökmedi, bundan sonra da sökmeyecektir.

Egemen sınıflar

Baş.ta.sa.8'de

yanında bir de faşist devleti ve onun militarist-bürokratik kurumlarını destekleme görevi vardır. Böyle olduğu takdirde de "baş düşmana karşı birlik" gerçekleşmiş olacak ve faşist devletin kurumları faşist hareketi yok edecek. İşte revizyonizmin faşizme karşı mücadele(!) ve faşizmi yok etme(!) anlayışının özü..

Elbette ki bu çizgiyi savunan ve bunu her gün pratik sınıf mücadelesi içinde hayata geçiren bu karşı-devrimcilerin anti-faşist demokrasi mücadelesine katılmaları, bu mücadeleyi ilerletmeleri beklenemez. Tersine onlar bu çizgilerinden dolayı kitlelerin demokrasi mücadelesinin düşmanları arasında yer alırlar. Bunun içindir ki, bugün yükselen kitle mücadelesini ya bastırmaya çalışmakta, ya da kitlelerin kendiliğinden hareketinin önüne geçmek için "saygı duruşu" gibi, "bir günlük işi yavaşlatma" gibi eylemler icad etmekte, bu yolla da demokrasi mücadelesinin bastırılmasında ve egemen sınıfların yeni siyasi alternatifler oluşturmasında ve bunları hayata geçirmesinde diğer karşı-devrimci mihraklarla yarışmaktadırlar.

TKP'nin, TİP'in, TSİP'in seçim taktikleri ve son gelişmeler konusundaki tavırları bunu bir kez daha ve en açık şekliyle ortaya koymuştur.

TİKP için söylenecek şeyler TKP için söylenenlerden hiç farklı olmayacaktır. TİKP'nin taktikleri daha kaba olduğu, çabucak farkedilebildiği için ve bugüne kadar bunları yeteri kadar deşifre ettiğimiz için tekrar bunlar üzerinde durmuyoruz.

SONUÇ

Sonuç olarak şunu söylemeliyiz: kitlelerin anti-faşist demokratik mücadelesinin yükseldiği ve ülkenin dört bir tarafına yayıldığı ve gerici siyasi akımların giderek daha çok tecrit olduğu günümüz koşullarında, kitlelerin mücadelesini yükseltmenin ve egemen sınıfların oluşturmaya çalıştıkları yeni siyasi alternatifleri boşa çıkarmanın yolu, bir yönüyle de revizyonizme karşı uzlaşmaz ve kararlı mücadeleden, revizyonistleri kitlelerin içinden tecrit ve teşhir etmekten geçmektedir. Bugün bütün devrimci ve anti-faşistlerin görevi revizyonistlerin yüzünü teşhir etmek ve bunların karşı-devrimci propagandasını kırmaktır. Onların kitle mücadelesinin önüne kurdukları barikatları dağıtarak kitlelerin mücadelesine önderlik etmek ve bütün halk güçleri arasındaki güç ve eylem birliğini sağlamaktır. Bu ise revizyonizmin tecriti ile sağlanacaktır. Unutmayalım ki, revizyonizme karşı mücadele edilmeden faşizme karşı, egemen sınıflara ve onların yeni siyasi tedbirlerine karşı mücadele başarıya ulaşamaz.

Mardin'de

Baş.ta.say.1'de

MİLİTARİSTLER SALDIRILARINI GİZLEMEYE ÇALIŞIYORLAR:

Faşist diktatörlük militarist güçleri aracılığıyla Türkiye Kürdistanı'nda sürdürdüğü saldırılarını gizlemeye kendisinin ne kadar insancıl (!) olduğunu ispatlamaya çalışırken öte taraftan herkesin gözü önünde Kürdistan'da sürekli katliam provaları yapmaktadır. Son Nusaybin katliamı da faşist diktatörlük tarafından gizlendi (!) Burjuva yayın organları olayı "kaçakçıların jandarmayla çatışması" olarak gösterdiler. Burjuva basına göre "Kaçakçılarla jandarma arasında çatışma çıkmış, bir üsteğmen ve iki erimiz şehit olmuş ve 4 kaçakçı ölmüştü". Sorun bu kadar basitti ve her zaman alışılagelmiş günlük bir haberden ibaretti!

Türkiye egemen sınıfları bugüne kadar yüzlerce Kürt köylüsünü "kaçakçılığa karşı mücadele" adına katletti. Kürt halkı üzerinde milli zulüm çok boyutlu olarak sürdürüldü. Büyük toprak ağaları ve kompradorlar uluslararası kaçakçılık şebekeleriyle işbirliği halinde milyonlarına milyon katarken ve bu mekanizma bizzat faşist devlet kurumları aracılığıyla sürdürülürken, Kürt toprak ağalarının belli bir ücret karşılığında veya tamamen zor kullanarak "sınırdan mal geçirttiği" yoksul Kürt köylüleri kurşuna dizildiler. Ve her katliam, her kurşuna dizilme olayı gerçekler gizlenerek "jandarma ile kaçakçılar arasındaki çatışma" olarak gösterildi.

SORUNUN ÖZÜ

Oysa sorunun özü tamamen farklıdır. Bugün genel olarak Türkiye'de özel olarak Türkiye Kürdistanında milyonlarca topraksız ve az topraklı köylü çok kötü koşullarda yaşam savaşı vermektedir. Yoksul köylülük yarı-feodal yapının ağır sömürüsü ve baskısı altındadır. Kürt köylüleri ise azgın bir sömürünün yanı sıra sürdürülen milli zulüm altındadır. Her türlü hakları ayaklar altına alınmıştır. Bütün verimli ve ekilebilir toprakların yanı sıra boş tutulan hazine toprakları da Kürt toprak ağalarının elindedir. Yoksul Kürt köylüleri ağaların yanında angarya çalışmaktadırlar. İş güçleri ne yok pahasına el konmaktadır. Zorla çalıştırılmakta, ağaların baskısına karşı başkaldırdıklarında faşist diktatörlüğün militarist güçlerinin saldırısıyla karşılaşmaktadırlar. Kürt ve Türk komprador burjuvazisi ve toprak ağalarının çıkarlarını korumakla görevli ordu ve polis birliklerinin saldırı ve baskısı yoksul köylülerin üzerinde süreklidir ve "kaçakçılık" bahanesiyle yoksul köylülerin kurşuna dizilmesi, bu baskı ve saldırıların sadece bir parçasıdır. Yoksul Kürt köylülerinin toprak ve özgürlük istemleri ve bu doğrultudaki mücadeleleri kanlı saldırılarla bastırılmaya çalışılmaktadır. Bu saldırıların sürdürülmesi yöntemleri ise çeşitli zamanlarda çeşitli adlar alır.

Bazan "bölücülük yaptıkları" gerekçesiyle milli zulme direnen yoksul köylüler ve Kürt işçileri üzerine kurşun yağdırılır uçaklar uçurularak, "yıldırım tatbikatları" yapılarak tehditler savrulur. Bazan da kaçakçıdır denilerek kendisi ve çocuklarını açlığın pençesinden az da olsa kurtarmak için ağalara "hamallık" yapan Kürt köylüleri kurşuna dizilir. Viranşehir'de Kızıltepe'de, Nusaybin'de, Suruç ve Siverek'te düzenlenen toplu katliamlar bu saldırının birkaç örneğidir. Bugün de saldırılar "mayın tarlalarını temizleyip köylülere dağıtacağını" propaganda eden Ecevit yönetiminde sürdürülüyor. Tehditler savruluyor köyler basılıyor. Anlaşılan Ecevit hükümeti toprak ağalarının çıkarları için yoksul Kürt köylülerini mayın tarlalarına sürerek imha etme yöntemiyle mayınları temizleyecek (!)

Bugün yoksul Kürt köylüleri toprak ve özgürlük istemektedir. Kürt halkı üzerindeki milli zulme son verilmesi için mücadele etmektedir. Kürt komünistleri önderliğindeki işçi sınıfı ve yoksul köylülük Türk ulusundan ve diğer milliyetlerden sınıf kardeşleriyle birlikte toprak ağaları ve komprador burjuvazinin faşist-feodal diktatörlüğüne karşı mücadele içindedir. Toprak ve özgürlük, ulusların ve dillerin tam hak eşitliği Kürt halkının vazgeçilmez talebidir. Bu talep "kaçakçıdır" denilerek kurşuna dizilmeyle, tehdit ve saldırılarla bastırılamaz ve yok edilemez.

Militarizmin faşist generalleri yoksul Kürt köylülerinin toprak ve özgürlük mücadelesini Kürdistan'da ikide bir tehdit ve gözdağı tatbikatları yaparak, geçmişi anımsatarak, Kürt köylülerini makinalı ateşine tutarak bastıramaz ve yok edemez.

Faşist generaller İran'daki Şah uşağı generallerin akıbetinden kurtulamazlar ve onlar Kürt halkına karşı işledikleri suçların hesabını tek tek verecеklerdir.

İki ulustan ve çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı diktatörlükten döktüğü kanların hesabını soracak, toprak ve özgürlük mücadelesi zafer kazanacaktır. Yoksul Kürt köylülerinin üçer, beşer, onar kurşuna dizilmesi bu mücadelenin zaferini engelleyemez. Tüm cellatlar yaptıklarının cezasını çekeceklerdir.

Genel greve

Baş.ta.say.1'de

Emekçiler, faşist diktatörlüğün azgınlaşan terörünün önünde boyun eğmiyor. Emperyalizmin uşağı faşist sıkıyönetim komutanlarının tehditlerini boşa çıkarıyor. Kitlelerin kararlı mücadelesi faşist militarist şefleri geri adım atmaya zorluyor. Bazan 200'den 500'e hatta 1000'e kadar artan sayıda kişi gözaltına alınıyor ve kitlesel tutuklamalara girişiliyor. Özellikle bu yoğunlukta işçi, memur işten atılıyor. Ama kitlelerin mücadelesi tüm bu baskılara boyun eğmediği gibi gözaltına alınanların ve işten atılanların serbest bırakılıp işe alınmasını sağlıyor. Bu şekilde kitle mücadeleleri birbiri ardına başarılı bir şekilde devam ediyor. Bunun yanı sıra, Adana'da olduğu gibi kitleler, faşist diktatörlüğe karşı dişe diş mücadele yürütüyorlar. Barikatlar kuruyorlar ve faşist militarist güçleri mahallelere sokmuyorlar. "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet", "Kahrolsun Faşist Diktatörlük" sloganları kitlelere yayılmaya başlıyor. Adana'nın yiğit halkı bu sloganları atarak faşist diktatörlüğün saldırılarını başarılı bir şekilde püskürtüyor.

Her türden revizyonist ve Kurtuluş benzeri oportünist hareketler yükselen kitle mücadelesinin durumunu özellikle görmemezlikten geliyorlar. Fıkır fıkır kaynayan emekçi kitlelerin durumunu örtbas etmeye çalışıyorlar.

Kurtuluş ve benzeri oportünistler emekçi kitlelerin mücadelesini yükseltmek için seferber olacaklarına, gericiliğin değirmenine su taşıyorlar. Kitlelerin yükselen mücadelesine rağmen deve kuşu gibi başlarını kuma sokup nerede kitle mücadelesi diye sorabiliyorlar. Hem de birbirini kovalayan işçi grevlerine, direnişlerine, memurların, mühendislerin, öğretmenlerin, küçük şehir imalatçılarının boykotlarına, gençlerin ve esnaf halkının yasaları hiçe sayan gösteri ve yürüyüşlerine ve de Adana halkının faşist orduyla üç-dört saat süren dişe diş mücadelesinin varlığına rağmen...

Revizyonistler, reformistler ve bunların kuyruğuna takılan Kurtuluş gibi oportünistler yükselen kitle mücadelesini söndürmeyi kendilerine amaç ediniyorlar. Bunun için kitlelerin mücadelesini geriye çekip seçimlere doğru kanalize etmeye yelteniyorlar. Sözde bu şekilde kitleleri "politikleştirmeye" çalışıyorlar! Oysa bugün kitleler, seçimlerden çok daha güçlü bir oranda grevler, boykotlar, yürüyüş, gösteri gibi mücadeleler içinde daha büyük oranda politikleşiyor, ve politikaya çekilebiliyor, devletle ve onun silahlı güçleriyle karşı karşıya geliyor ve kendi deneyiyle devletin gericiliğin devleti olduğunu kavramaya çalışıyor.

Bu durumu, gericilik reformizmle gözleri kapanan oportünistlerden daha iyi görüyor ve kitle mücadelelerini ezmek için cihad çağrıları çıkarabiliyor.

Gericiliğin elebaşıları yükselen kitle mücadelelerini ezmek için azgın bir faşist kampanya başlatmışlardır. Durmadan halkı ve devrimcileri tehdit ediyorlar ve gözdağı vermeye çalışıyorlar. Amerikan emperyalizminin uşağı hırsızlığı burjuva yasaları tarafından kanıtlanmış olan faşist Demirel, devrimcileri ezeceğini bar bar ilan ediyor. Emperyalizmin köpeği faşist Demirel gibileri halkı ve devrimcileri yok edemezler ama devrimciler ve halk Demirel, Türkeş vb. faşistleri eninde sonunda Çar'ın, Hitler'in, Musolini'nin vb. yanına göndermekte bir an dahi tereddüt etmeyecektir.

Faşist diktatörlüğün tüm azgın saldırılarını boşa çıkarmak, demokrasi mücadelesinin yükseltilmesine bağlıdır. Önümüzdeki acil görev budur. Tüm gericiliği ve onun saldırılarını yok edecek olan tek güç kitlelerin mücadelesidir. Faşist saldırılar azgın faşist kampanyalarla yoğunlaştırılmaya çalışıldığı bugünlerde buna karşı durmanın tek yolu kitlelerin aktif mücadelesidir. Bunun için tüm gücümüzle kitlelerin mücadelesini genişletip yükseltelim.

Faşist-feodal diktatoryayı yıkıp işçilerin-köylülerin demokratik diktatoryasını kurup, siyasi demokrasiyi tam olarak elde etmeyi amaçlayan mücadeleye bağlı olarak faşizmin sıkıyönetimli saldırısı başta olmak üzere her türlü saldırısını geriletmek siyasi demokrasi uğruna mücadeleyi geliştirmek için kitlelerin yükselen mücadelesi genel greve doğru kanalize edilmelidir.

Bu şekilde yükselen mücadele kitleleri devrime hazırlayacak ve demokrasi mücadelesini güçlendirecek, faşizmin devrimcileri ve emekçi halkı ezme planını boşa çıkaracaktır. Faşizmin artan saldırılarını önleyecek tek yol kitlelerin yükselen mücadelesidir. Bunun için faşist diktatörlüğün yoğunlaşan saldırılarına karşı kitleleri genel greve doğru götürelim. Faşist saldırılar faşizme boyun eğilerek, teslimiyet bayrağı çekilerek faşizme karşı reformizme sarılarak durdurulamaz. Faşizme karşı kitlesel dişe diş mücadeleleri geliştirmeliyiz. Bu şekilde faşizmin geriletilmesini azgınlaşan terörünü boşa çıkarmayı sağlayabiliriz.

Bunun için tüm devrimcileri, demokratları, faşizme, gericiliğe, reformizme, revizyonizme karşı birlikte mücadele etmeye çağırıyoruz.

Kitlelerin devrimci mücadelesini katliamlarla ezmeyi planlayan faşist diktatörlüğün azgınlaşan saldırılarına karşı ve demokrasi mücadelesini geliştirmek için ülke çapında genel grevi hazırlamaya çalışalım. Bunun için tüm devrimci ve demokratları genel grev hazırlamaya çağırıyoruz.

Faşizmin artan tehditleri karşısında revizyonistler yılgınlık yayıp, teslimiyet çağrıları yapıyorlar. Revizyonizmin ve reformizmin teslimiyet ve faşist saldırılar karşısında boyun eğme çağrılarını boşa çıkarmanın tek yolu da kitlelerin aktif mücadelesidir. Bunun için faşizme, revizyonizme, reformizme, dinci gericiliğe karşı ve faşist diktatörlüğün saldırılarına karşı kitleleri genel greve götürmek için hazırlanmaya başlayalım. Faşizmin ve her türden gericiliğin saldırılarlarını boşa çıkarmak için ileri!

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!

YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ !

YAŞASIN İŞÇİLERİN-KÖYLÜLERİN DEVRİMCİ DEMOKRATİK DİKTATÖRLÜĞÜ !

Proletarya

Baş.ta.say.11'de

Oysa modern revizyonistler sosyalizmde "düşüncelerin ve kültürlerin serbest bir biçimde dolaşması"nı ve proleter olmayan düşüncelerin yayılmasını savunmaktadırlar. Yeni Anayasamız, tam tersine işçi sınıfı ve onun partisinin devrimci ideolojisinin rolüne ilişkin Marksist-Leninist ilkeyi onaylayacak ve Devletimizde ve toplumumuzda, işçi sınıfının ve onun partisinin devrimci ideolojisi Marksizm-Leninizmin egemen ideoloji olduğunu ve sosyalist toplumsal düzenimizin tümünün onun ilkeleri temelinde örgütlendiğini ve geliştirildiğini, anayasal bir kural olarak koyacaktır. Bununla, ideoloji ve kültür alanında sosyalist devrimimizin gerçekleştirilmesi boyunca elde edilen gerçek doğrulanırken, aynı zamanda sosyalizmin Marksist-Leninist teoriye dayanmaksızın inşa edilemeyeceği açıklanmakta ve burada da sosyalist toplumda işçi sınıfının ve onun devrimci partisinin rolü ifadesini bulmaktadır.

(...)

YALNIZCA PROLETARYA DİKTATÖRLÜĞÜ DEMOKRASİYİ SAĞLAR

Ülkemizde emekçi halkın kendisi iktidardadır ve herşey onlar adına ve onların çıkarına yapılmaktadır. Yani, emekçi halkın çıkarlarını dile getiren ve savunan sosyalist toplumsal ve devlet düzenimiz, proletarya diktatörlüğü devleti esasen demokratik ve insancıl bir niteliğe sahiptir. Yalnızca proletarya diktatörlüğü emekçi kitlelere demokrasiyi sağlar. Enver Hoca yoldaş der ki:" Nasıl ki proletarya diktatörlüğü olmadan emekçi kitleler için gerçek demokrasi olamazsa, sosyalist demokrasi olmadan da proletarya diktatörlüğü olamaz." Toplumsal sorunların çözümü için tartışmalarda, ülkenin yönetilmesinde kitlelerin katılım biçimlerinin zengin çeşitliliği, kitlelerin aşağıdan yukarıya denetimi, özellikle herkes ve her şey üzerinde doğrudan işçi denetimi, kadroların aşağıya, emekçi kitlelere, etkin bir biçimde bağlanması vb. bütün bunlar işlemekte olan sosyalist demokrasimizin canlı örnekleridir. Kitlelerin gerçek demokrasisi olan sosyalist demokrasinin işlediği, kesintisiz olarak geliştiği ve daha da güçlendiği ülkemiz gerçeği, yeni Anayasada tam yansımasını bulmalıdır.

(...)

Gerçek demokrasi, eylemde demokrasi, devletimizi ve toplumsal düzenimizi sözümona burjuva ve revizyonist "demokrasi"den köklü bir biçimde ayırmaktadır. Sosyalizmin inşasının ve komünist bakış açısının temel öncülü ve nihai amacı insanın eski sömürücü toplumun bütün zincirlerinden kurtuluşu, kişiliğinin, yetisinin ve yaratıcı enerjisinin çok yönlü gelişimi, yeni insanın sürekli eğitimi ve yetişmesi, onun devletin ve bütün toplumun işlerini yönetmeye aktif ve bilinçli katılımının artırılmasıdır.

Düzeltme

Gazetemizin 17 Eylül 1979 tarihli 175. sayısının 8. sayfasında KURTULUŞ'un REFORMİST SEÇİM TAKTİĞİ-2 başlıklı yazının sekizinci sütunundaki arabaşlık bir dizgi hatası sonucu olarak ters anlam gelecek şekilde çıkmıştır.

Arabaşlığın doğrusu "Bugün Boykot Taktiği Kitle Mücadelesini Daha İleri Boyutlara Götürecektir" olacaktır.

Düzeltir, özür dileriz.

23 Eylül günü yitirdiğimiz Hüsnü Kapo yoldaşın aşağıdaki yazısı, 17 Kasım 1975'de Halk Meclisinde yeni Anayasa üzerine yaptığı konuşmanın bazı bölümlerini içermektedir. Konuşma 1946 yılında yapılan ilk Anayasanın değiştirilmesi için AEP Merkez Komitesinin Halk Meclisine sunduğu rapordur ve Merkez Komitesi adına Hüsnü Kapo yoldaş tarafından kaleme alınmıştır. Arabaşlıklar tarafımızdan konulmuştur.

Proletarya diktatörlüğü zorunlu bir koşuldur

HOSNO KAPO

Proletarya diktatörlüğü olan devletimiz, Partinin sürekli mücadelesiyle daha da güçlendirilmiştir. Bürokrasi ve liberalizme karşı, yeni çalışma biçimi ve yönetimi için mücadele, kitle çizgisinin canlandırılması ve derinleştirilmesi ve işçilerin doğrudan denetiminin artırılması, kadrolar ve kitleler arasındaki ilişkilerin yetkinleştirilmesi, bütün halkın silahlandırılması ve askeri eğitimi vb. sosyalist toplumun siyasal üstyapısını güçlendirmiş ve devletimizin ve her düzeyde toplumsal yaşantının işleyişinin pratiğini zenginleştirmiştir. İdeolojik ve kültürel devrimin, sömürücü toplumun eski ideolojilerine karşı ve kapitalist ve revizyonist dünyanın baskısına ve bugünkü ideolojik etkilerine karşı şiddetli bir sınıf mücadelesi içinde başarıyla gelişmesi, eğitimin daha da devrimcileştirilmesi, teknik ve bilimsel devrimin gerçekleştirilmesi, dinsel kurumların yok edilmesi Partinin, emekçi halkın komünist eğitimi özellikle genç kuşağın devrim ve sosyalizm davasını ileriye götürmeye layık ve güvenilir halefler olarak yetişmesi için yürüttüğü çok yönlü çalışma... bütün bunlar toplumun ideolojik üstyapısındaki belirgin değişiklikleri getirdi. İşçi sınıfının ve onun devrimci partisinin dünya görüşü Marksizm-Leninizm, ülkemizde egemen ideoloji haline gelmiştir.

"PROLETARYA DİKTATÖRLÜĞÜ SINIF MÜCADELESİNİN SONU DEĞİLDİR..."

31 yıl boyunca, halkımızın ve anayurdumuzun izlediği tarihsel yol budur. Bu, başında Enver Hoca yoldaşın bulunduğu Arnavutluk Emek Partisi'nin, ileri görüşlülük ve kararlılık ile izlediği proleter Marksist-Leninist çizgiyi doğrulamaktadır; kurduğumuz sosyalist düzenin tartışılmaz üstünlüğünü kanıtlamaktadır. Bu dönemin tümü, sosyalizmin inşası ve savunulması için mücadele ve sayısız çabalarla doludur. Proletarya diktatörlüğü durmadan güçlendirilmiştir. Halkımızı Parti'nin önderlik ettiği parlak yolda engellemeye ve onu karanlık geçmişe geri döndürmeye çalışmış olan devrilen sömürücü sınıfların ve sosyalizmin iç ve dış bütün düşmanlarının her türlü faaliyetini bastırmak ve parçalamak için devrimci uyanıklık yüksek tutulmuştur. Burjuvazinin, emperyalizmin ve iç gericiliğin, modern revizyonizmin, Sovyet sosyal-emperyalizminin ve sosyalizmin bütün düşmanlarının saldırıları, baskı, sabotaj ve engellemeleriyle karşı karşıya kaldık ve bunları yenmek zorunda kaldık. Geçmişten devralınan asırlar boyu gerilik, örneği görülmemiş bir fedakârlık ve feragat ile aşıldı ve halkımızın önüne Arnavutluk'ta sosyalizmin tam inşası için yeni parlak gelecekleri açmış olan, mutlu sosyalist yaşamı getiren ileriye doğru büyük atılım yapıldı. Bütün bu zaferler, Enver Hoca yoldaşın da belirttiği gibi, bütün alanlarda ve en değişik araçlarla, yalnızca düşmanlara karşı değil emekçi halkın bilincini zehirleyen yabancı etkileri yok etmek için de halkın safları arasında da yürütülen kesintisiz sınıf mücadelesi yoluyla elde edilmiştir. Bu canalıcı sorunda, Partimiz her zaman büyük Lenin'in şu öğretisini akılda tutmuştur: "Proletarya diktatörlüğü sınıf mücadelesinin sonu değil, başka biçimlerde sürdürülmesidir."

Marksizm-Leninizmin, partimizin ve Enver Hoca yoldaşın öğrettiği gibi, sosyalist toplumun inşası, her alanda kesintisiz olarak yürütülen ve sömürücü sınıfların tasfiyesinden sonra bile komünizme kadar büyük bir itici güç oluşturan şiddetli bir sınıf mücadelesi yoluyla gerçekleşebilir. Toplumsal yaşantının hangi alanında yürütülürse yürütülsün, bu sınıf mücadelesinin özü, proletarya diktatörlüğü sorunudur. Enver Hoca yoldaş şöyle vurguluyor: "Devrimin ana sorunu, devlet iktidarı, proletarya diktatörlüğü sorunu olmuştur ve komünizm zaferinin elde edilmesine kadar bu sorun böyle olacaktır. "Bu canalıcı öğretiler yeni Anayasamızda yansıtılacaktır.

(...)

Oysa modern revizyonistler, "sosyalizmde çok partili sistem", "sosyalizmde komünist partisinin önder ve yönetici rolünün değil, yalnızca ideolojik rolünün olduğu", "halkın partisi" vb. yolundaki vaazlarıyla Marksizm-Leninizmin proletarya partisi konusundaki öğretilerine saldırmaktadırlar. Yeni Devlet Anayasamıza ise sosyalizmde Marksist-Leninist partinin önder rolüne ilişkin Marksist-Leninist ilke, anayasal bir kural olarak konacaktır. Bununla, sosyalist toplumumuzun ve devletimizin temel pratiği ve tarihsel gerçeği doğrulanırken, aynı zamanda sosyalist toplumda işçi sınıfının önder rolünün yoğunlaşmış bir ifadesi ve proletarya diktatörlüğünün varlığının kendisinin zorunlu bir koşulu olan proletarya partisinin bölünmez önderliği olmadan sosyalizmin olamayacağı açıklanmaktadır.

PROLETARYA DİKTATÖRLÜĞÜNÜN ÖNDER GÜCÜ PARTİDİR

Oysa modern revizyonistler proletarya diktatörlüğünün, kapitalizmden komünizme geçiş dönemi boyunca, tümüyle zorunlu bir olgu olduğunu inkar ediyorlar ve sömürücü sınıfların tasfiyesiyle onun, "bütün halkın devleti" haline geldiği görünümünü vermeye çalışıyorlar. "Devletimizin yeni Anayasa'sına kapitalizmden komünizme geçiş döneminde "Devletin proletarya diktatörlüğünden başka birşey olamayacağı" (K.Marks) Marksist-Leninist ilke bir ana yasal kural olarak konacaktır. Bununla, tarihsel gerçeğimiz olan proletarya diktatörlüğünün varlığı ve onun sürekli olarak güçlendirilmesi doğrulanmakta, aynı zamanda proletarya diktatörlüğü olmaksızın sosyalizmin ve komünizmin inşası olamayacağı, işçi sınıfının önder rolünün -ki bu proletarya partisi ve proleter devlet olmaksızın anlamsızdır- devletin proleter niteliğinde somut ifadesini bulduğu açıklanmaktadır.

Devamı sayfa 10'da

Hüsnü Kapo yoldaş bir toplantıda konuşma yaparken

PB ve HK'nın AEP MK'ya mesajı

Enver Hoca
Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesi
TİRAN

Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesi Siyasi Büro üyesi ve Sekreteri, şanlı Emek Partisi'nin ve Arnavutluk halkının büyük önderi Hüsnü Kapo yoldaşın ölüm haberini büyük bir acıyla öğrenmiş bulunuyoruz.

Arnavutluk halkı bütün yaşamını devrim ve kurtuluş kavgasına, sosyalizmin inşası yüce davasına adayan, sosyalizmin yiğit ve kararlı bir savaşçısı, Arnavutluk halkının ve devrimin değerli bir önderini kaybetti. Emperyalizme, sosyal-emperyalizme, iç ve dış düşmanlara karşı, her türden revizyonizme karşı mücadelenin örnek bir militanı olan ve Marksizm-Leninizmin, proleter enternasyonalizminin kararlı bir savunucusu olan Hüsnü Kapo yoldaşın ölümü yalnızca Arnavutluk halkı için değil, aynı zamanda tüm dünya komünistleri ve halkları içinde büyük bir kayıptır. Arnavutluk halkı acıyı kuvvete dönüştürecektir.

Türkiye halkı ve devrimcileri ve Türkiyeli komünistler, AEP'nin ASHC'nin, Arnavutluk halkının bu değerli evladını ve gerçek bir komünist önderini kaybetmekle duyduğu derin üzüntüyü paylaşmaktadır.

Şahsınızda Arnavutluk halkının büyük acısını yürekten paylaştığımızı belirtir, komünist selamlarımızı iletiriz.

26 Eylül 1979

PARTİ BAYRAĞI — HALKIN KURTULUŞU

Arnavutluk halkı 27 Eylül günü şanlı evladı Hüsnü Kapo yoldaşa veda etti

(Bu haber Tiran Radyosu'nun 28 Eylül 1979 tarihli Türkçe yayınından alınmıştır.)

Başkent ve bütün Arnavutluk halkı 27 Eylül günü şanlı evladı, AEP'nin ve devletin önderi Hüsnü Kapo yoldaşa son kez veda etti. Halk Meclisi Prezidyumu binasının önünde binlerce kişinin katıldığı bir cenaze töreni düzenlendi.

Mitingte AEP-MK Siyasal Büro Üyesi ve Bakanlar Kurulu Başkanı Mehmet Şehu yoldaş bir konuşma yaptı. AEP'nin, halkın ve devrimin sadık evladı, ölümsüz Hüsnü Kapo, dağların biricik kartalı, ilk günlerin komünisti, kahramanlıkla mücadele eden ünlü önder için ve onun proleter önder ve enternasyonalist militan olarak yarattığı eser için yapılan bu konuşma, mitinge katılanlar tarafından ve radyo televizyon aracılığıyla bütün Arnavutluk halkı tarafından izlendi.

Mitingten sonra kortej, Ulusal Şehitler bulvarına ve daha sonra şehitler mezarlığına giden yola çıktı. Şehitler mezarlığında Enver Hoca yoldaş ve partinin ve devletin diğer önderleri ulusal bayrağa sarılmış tabutu omuzlarında taşıdılar. Cenaze marşı çalınırken yoldaşları Hüsnü Kapo'yu anayurt şehitleri mezarlığında toprağa verilmiş olan diğer savaş arkadaşlarının yanına götürdüler

Top atışları arasında tabut Arnavutluk anıtı yanında anayurdun toprağının bağrına yavaşça indirildi. Enver Hoca yoldaş ve partinin ve devletin diğer önderle[illegible] [illegible]ğerli yoldaşları[illegible] devrimci eseri[illegible] sını sıkılı yumru[illegible] lamladılar. Bir saygı [illegible]reti olarak tüm ülkede [illegible] lışma 5 dakika süreyle durduruldu.

Enver Hoca ve Mehmet Şehu yoldaşlar mezarın başına geldiler. Onlar Parti Merkez Komitesi adına, üzerinde "Partinin ve halkın şanlı önderi Hüsnü Kapo yoldaşımıza" yazan çelengi mezara koydular. Daha sonra mezara Halk Meclisi Prezidyumu, Bakanlar Kurulu ve kitle örgütleri adına çelenkler konuldu. Necmiye Hoca yoldaş Enver Hoca yoldaş adına, "Partinin ve halkın değerli evladına, değerli yoldaşımız Hüsnü'ye" yazılı bir çelenk koydu.

Halk Meclisi Yürütme Komitesi, Hüsnü Kapo yoldaşın Halk Meclisine Milletvekilli seçildiği Vlora bölgesi 236 numaralı seçim bölgesi seçmenleri, Hüsnü Kapo yoldaşın doğduğu Vlora bölgesi Terbaç köyü kooperatif üyeleri tarafından da çelenkler koyuldu. Ayrıca İspanya KP/ML Merkez Komitesi Sekreterliği üyesi Raul Marco yoldaş, Parti Merkez Komitesi adına bir çelenk koydu. Arnavutluk'ta bulunan diğer yabancı dostlar da çelenk koydular. Tiran ve tüm Arnavutluk halkı kalplerinde acı ve üzüntü taşıyarak ve bu acıyı güce dönüştürmeye yemin ederek parti ve halkın şanlı ve yetenekli önderi Hüsnü Kapo yoldaşa son kez veda ettiler.

Hüsnü Kapo AEP MK üyeleri arasında: Enver Hoca, Mehmet Şehu, Hüsn[illegible] ve Ramiz Alia

Hüsnü Kapo yoldaşın cenazesi Paris'ten gelen uçaktan indiriliyor.

Hüsnü Kapo: Sosyalizmin kararlı ve yılmaz bir savaşçısı

AEP MK Siyasi Büro Üyesi ve Sekreteri, Savunma Kurulu üyesi, ASHC Halk Meclisi Milletvekili ve DAC Genel Kurulu üyesi olan Hüsnü Kapo yoldaş, 1915 Martında Arnavutluk'un Vlora bölgesi Türbach köyünde bir köylü ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Yurtsever geleneklere sahip bir ailenin çocuğu olan Hüsnü Kapo daha AKP kurulmadan önce ve genç yaştan itibaren komünist hareket içinde yer aldı. Faşist İtalyan işgali yıllarında kararlı bir anti-faşist militan olarak milli kurtuluş savaşının en ön saflarında yer aldı.

Ateşli bir ajitatör ve propagandacı ve üstün örgütleyici niteliklere sahip olan Hüsnü Kapo yoldaş, 1941'de AKP'nin kuruluşuyla birlikte parti üyesi olarak Vlora Bölge Komitesi Siyasi Sekreterliğine getirildi. Marksizm-Leninizmin ilkeleri ışığında partinin öğretilerini kararlılıkla uygulayarak Arnavutluk komünistlerinin, partizanlarının ve emekçi halkının özgürlük mücadelesinin en ön saflarında yer aldı. Kararlı ve yılmaz savaşçı ruhu ile mücadelenin önünde yürüyen Hüsnü Kapo, daha sonra bütün Vlora Bölgesi Siyasi Sorumluluğuna, Vlora Cirokastra Hareket Bölgesi Kurmay Komiserliğine, 5.Taarruz Tugayı Tümen Üyeliğine ve 1. Kolordu Siyasal Komiserliğine getirildi.

Hüsnü Kapo AKP'nin kurulmasıyla ve 1. Ülkü Konferansının toplanmasıyla birlikte Merkez Komitesi üyeliğine getirildi. AKP'nin 3.Kongresinden itibaren de MK Sekreterliğine getirildi. Ve bu görevi bugüne kadar devam ediyordu.

Hüsnü Kapo yoldaş bütün yaşamı boyunca sosyalizmin zaferi için kararlılıkla savaştı. Arnavutluk Ulusal Kurtuluş Savaşının fırtınalı yıllarında faşist işgalcilere karşı kararlılıkla mücadele etti. Devrimin ve halkların özgürlüğünün düşmanı emperyalistlere ve sosyal-emperyalistlere karşı mücadele ederken, her renkten revizyonistin Marksizm-Leninizme karşı yönelttiği saldırıları da göğüsledi. Marksizm-Leninizmin saflığını korumada, onun evrensel ilkelerini uygulamada tavizsiz davrandı. Arnavutluk'ta sosyalizmin inşası ve zaferi için var gücüyle savaşmasının yanı sıra başta modern revizyonistler olmak üzere, Titocu, Euro-komünist ve Maocu revizyonizme karşı ve onların Marksizme saldırılarına karşı uzlaşmaz bir kararlılıkla mücadele etti. AEP'nin güçlenmesinin partinin ideolojik ve örgütsel birliğinin korunmasından geçtiğini söylerken Hüsnü Kapo yoldaş gerçek bir Leninist-Stalinist olarak Enver Hoca yoldaşla birlikte AEP içinde her türlü hizipçi faaliyetin karşısında yer aldı. Proletarya diktatörlüğünün, sosyalizmin zaferinin parti saflarındaki çelikten birliğini ve Marksizm-Leninizmin ilkelerini tavizsiz savunup uygulamaktan geçtiğini her zaman vurguladı ve bunun için mücadele etti.

1-15 Ağustos tarihleri arasında İspanya'da yapılan III. Uluslararası Gençlik Kampı'ndaki bazı provokasyonlara karşı, toplantıya katılan örgütler tarafından bir bildiri yayınlanmıştır. Aralarında Türkiye Genç Komünistler Birliği'nin (TGKB) de bulunduğu bu örgütlerin Kampın bitiminde yayınladığı bildiriyi aşağıda aynen yayınlıyoruz

3.Uluslararası Gençlik Kampına karşı girişilen çeşitli provokasyonlara ilişkin açıklama

1-15 Ağustos tarihleri arasında El Saler hipodrumunda III. Uluslararası Gençlik Kampı toplandı. Marksist-Leninist Gençlik Birliklerinin ve partilerinin toplantıya çağırdığı bu buluşma Marksist-Leninist Gençlik Birlikleri ve partiler arasındaki birliği ve aynı zamanda tüm dünyadan çeşitli anti-faşist ve anti-emperyalist örgütler arasındaki birliği daha da sağlamlaştırdı. Bu, kampta gerçekleştirilen sayısız siyasal faaliyette ve 25.000'i aşkın kişinin ve 17 ülkeden 25 örgütün katılmasında ifadesini buldu.

Bu başarı İspanyol hükümetine karşı mücadele ile elde edildi. İspanyol hükümeti önceleri kampı yasaklamıştı, ancak kampın açılmasına bir gün kala yasağı iptal etmek zorunda kaldı. Bu başarı Guardia Civil'in baskı güçlerine karşı mücadele sonucu elde edildi. Guardia Civil, Silla ve Sueca'da (kampın yakınında iki küçük köy) propaganda malzemesi yaygınlaştıran kampa katılanlardan 50'ye yakın kişiyi tutukladı.

Çeşitli Maocu gruplar da aynı çizgi doğrultusunda kampın gerçekleşmesini engellemek için provokasyonlar hazırladılar. Bu provokasyonlar içinde şu gruplar yer alıyordu: TKP/ML, ATÜF ve ATİF gibi Türk provokatör grupları "Gegen die Strömung" adındaki Batı Alman provokatörleri ve tasfiyecileri, kendilerini Kıbrıs Marksist-Leninist Partisi olarak ilan eden öğrencilerden oluşan küçük-burjuva bir provokatörler grubu, Avusturya Marksist-Leninist Partisinden bir delegasyon ve Şili Devrimci Komünist Partisinden bir delegasyon.

Hepsi de kampın başarılı bir biçimde gerçekleşmesini ve gençliğin anti-faşist, anti-emperyalist mücadelede ilerlemesini sabote etmek ve engellemek amacıyla çeşitli ülkelerden İspanya'ya geldiler. Provokasyon faaliyetlerini sürdürürken çeşitli araçlara başvurdular. Kampın bir kesiminin özellikle Türk provokatörler tarafından işgal edilmesinden başlayarak, polisin ve Guardia Civil'in müdahale etmesini sağlayacak çarpışmaları provoke etme girişimlerine dek. Ve son olarak kampa katılanlar arasında huzursuzluk yaratmak amacıyla bildiri dağıttılar. (Sonuncusu Şili Devrimci Komünist Partisi tarafından da imzalandı.)

Şili Devrimci Komünist Partisi ve Avusturya Marksist-Leninist Partisi, ne kampın örgütlenmesi çalışmasına ne de programda yazılı faaliyetlere katıldı. Yaptıkları tek çalışma, kampa karşı saldırılar düzenlemek, iftiralar yağdırmak, küfür etmek ve aynı zamanda kargaşa yaratmak ve III. Uluslararası Gençlik Kampına katılanlar arasında bölücü faaliyetler yürütmek oldu. Ayrıca, kampa katılabilme konumlarından yararlanarak kampın dışındaki provokasyonları desteklemeye çalıştılar.

Gerçekler kaçınılmaz olarak hepsinin örgütlü bir biçimde hareket ettiğini gösterdi ve Şili Devrimci Komünist Partisi de bunu itiraf etti.

Ama İspanya'daki faşist hareket ile gerçekleştirilen bu provokatif işbirliği hedefine ulaşmaktan çok uzaktı. III. Uluslararası Gençlik Kampı faaliyetlerini tam başarıyla sürdürdü: Tecrübelerin karşılıklı aktarılması, tartışmalar, siyasal toplantılar, kültürel faaliyetler, spor .... Ve bu faaliyetler gençliğin ve onun örgütlerinin mücadeleci birliğini güçlendirdi.

III. Uluslararası Gençlik Kampı büyük bir kararlılık ve birlik içinde bu provokasyonlara yanıt verdi ve buna uygun önlemler aldı: Yasaklar kondu provokatörler tutuklandı ve sonunda hepsi kamptan atıldı.

Bu yeni tecrübe anti-faşist, anti-emperyalist birliğin ve gençliğin devrimci mücadelesinin yalnızca her türlü baskıya karşı çıkılmaksızın ve her türden işbirliği ve provokasyona karşı mücadele etmeksizin güçlenemeyeceğini göstermektedir. Bu provokasyonlar sabote etme ve gençliği devrimci amaçlarından saptırmak için "birlik", "demokrasi" ve "anti-emperyalizm" adı altında ortaya çıksalar da, onlara karşı mücadele edilmelidir.

Bu, III. Uluslararası Gençlik Kampının önemli bir tecrübesiydi; bu, kampa katılan örgütlerin kararlılığının bir kanıtıydı; bu, anti-faşist, anti-emperyalist dünya gençlik hareketinin birliğine, devrime, halklarımızın kurtuluşuna ve sosyalizm için kapitalizme, emperyalizme, Rus sosyal-emperyalizmine ve Çin yayılmacılığına karşı mücadelesinin gelişmesine bir katkıydı.

El Saler, 15.8.79

Bildiri aşağıda isimleri yazılı örgütler tarafından imzalandı:

ROTE GARDE (AKP/ML Gençlik Örgütü)
KANADA KOMÜNİST GENÇLİK BİRLİĞİ/ML
ABD KOMÜNİST PARTİSİ/ML
İSPANYA KOMÜNİST GENÇLİĞİ/ML
FRANSA KOMÜNİST İŞÇİ PARTİSİ
CISNU
PORTEKİZ DEVRİMCİ KOMÜNİST GENÇLİK BİRLİĞİ
İSVİÇRE KOMÜNİST HAREKETİ/ML
TÜRKİYE GENÇ KOMÜNİSTLER BİRLİĞİ
(Danimarka KP/ML ve Meksika KP/ML daha önceden kamptan ayrıldıklarından dolayı bildiri onlara sonradan gönderildi.)

HALKIN KURTULUŞU
HAFTALIK SİYASİ GAZETE
Sahibi Teoman Göral Sorumlu Yazışleri Müdürü: Osman Taş
Yönetim Yeri: 2. Beyler, 845 Sok. No: 90/213 Konak /İZMİR
Yazışma Adresi: Teoman Göral P.K. 71 Konak / İZMİR
Abone şartları: Yurt içi 6 aylık 250 TL. Yıllık 500 TL. Yurt dışı iki katıdır.
Basıldığı yer: S.S.Tükel Gazetecilik ve Matbaacılık. İZMİR
Baskı Tarihi 7 Ekim 1979

HALKIN KURTULUŞU

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Gericiliğin demokrasi havariliği kimseyi aldatmayacaktır.

UDHD'nin temel talepleri etrafında birleşelim, demokrasi mücadelesini yükseltelim.

Silahların gölgesinde "demokrasi" oyununa hayır !

KURTULUŞUMUZ DEVRİMLE OLACAKTIR!

- Kahrolsun Faşist Diktatörlük. Yaşasın Devrimci İşçi-Köylü İktidarı !
- Yıkılsın Ağalık, Topraklar Köylünün !
- Kürt Ulusuna Kendi Kaderini Tayin Hakkı !

- MHP, ÜGD, MİT, Kontr-gerilla Dağıtılsın !
- İşsizliğe Pahalılığa Son!
- Sıkıyönetime Hayır !
- Genel Grev Hakkı !

● Parlamento ve seçimler kurtuluş yolu olamaz. Seçimlere katılmak faşizmi güçlendirmek, sıkıyönetimi meşrulaştırmaktır.

● 14 Ekim seçimlerini boykot edelim. Faşist diktatörlüğe karşı birleşelim.

BÜTÜN GERİCİLER GÜCÜMÜZÜ VE BİRLİĞİMİZİ BÖLMEK İÇİN, DEMOKRASİ MÜCADELEMİZİ ENGELLEMEK İÇİN PARLAMENTOYU VE SIKIYÖNETİMLİ SEÇİMLERİ BİZLERE KURTULUŞ YOLU OLARAK SUNUYORLAR.

AMA HAYIR!

BİZLER, İŞÇİLER, KÖYLÜLER, MEMUR VE ÖĞRETMENLER OLARAK, EMEKÇİ KADINLAR VE GENÇLER OLARAK;

FAŞİST, REFORMİST VE REVİZYONİST PARTİLERİN SEÇİME KATILMA ÇAĞRISINI REDDEDECEĞİZ; PROLETER DEVRİMCİLERİN VE ANTİ-FAŞİST GÜÇLERİN ÇAĞRISINA UYARAK SEÇİMLERİ BOYKOT EDECEĞİZ; BÜTÜN GERİCİLERİ VE GERİCİ PARTİLERİ KENDİ KADERLERİ İLE BAŞ BAŞA BIRAKACAĞIZ.

SIKIYÖNETİMLİ SEÇİMLERE KATILMAYARAK, HİÇBİR GERİCİ PARTİYE VE "BAĞIMSIZ" ADAYA OY VERMEYEREK, SİLAHLARIN GÖLGESİNDE DEMOKRASİCİLİK OYUNUNU BOZACAĞIZ.

BİRLİĞİMİZİ VE GÜCÜMÜZÜ PEKİŞTİREREK EMPERYALİSTLERİN, KOMPRADOR KAPİTALİSTLERİN VE TOPRAK AĞALARININ YENİ BASKI HAZIRLIKLARINI BOŞA ÇIKARACAĞIZ.

BÜTÜN EMEKÇİLER !

14 EKİM 1979 SEÇİMLERİNİ BOYKOT EDELİM !

GERİCİ, FAŞİST, REFORMİST, DİNCİ PARTİLERİN HALK DÜŞMANI PROGRAMLARINI REDDEDELİM !

UDHD'NİN TEMEL TALEPLERİ ETRAFINDA BİRLEŞELİM !

DEMOKRASİ MÜCADELESİNİ YÜKSELTELİM !

HÜSNÜ KAPO YOLDAŞI KAYBETTİK

Arnavutluk halkı acıyı kuvvete dönüştürecektir

23 Eylül 1979 günü AEP MK üyesi, MK Siyasal Büro üyesi ve sekreteri, Savunma Kurulu üyesi, ASHC Halk Meclisi Milletvekili ve Arnavutluk Demokratik Cephesi Genel Kurulu üyesi Hüsnü Kapo yoldaş Paris'te tutulduğu kanser hastalığından kurtulamayarak öldü.

Hüsnü Kapo yoldaşın ölümü sadece Arnavutluk halkı için değil, aynı zamanda tüm dünya komünistleri ve halkları için de büyük bir kayıptır.

Arnavutluk halkı acıyı kuvvete dönüştürecektir. AEP'nin ve Enver Hoca yoldaşın önderliğinde ve proletarya diktatörlüğü altında sosyalizmin inşasını sürdürecek ve Arnavutluk sosyalizmin parıldayan kalesi olarak kalmaya devam edecektir.

Türkiyeli komünistler AEP'nin, ASHC ve Arnavutluk halkının bu değerli evladını, gerçek komünist önderi, Hüsnü Kapo yoldaşı kaybetmekle duyduğu derin üzüntüyü yürekten paylaşmaktadır.

BU KONUDAKİ DİĞER YAZILARIMIZ 11. SAYFADA